உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

பெரிய ஞானக்கோவை.

மூன்றும் பாகம்.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு
உபயோக மாகும்பொருட்டு,
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை,
ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

40

உ

சிவமயம்.

நிஜானந்தபோதம்.

மஹான்கள்

சீவர்கள்மீது கருணையோடுகூறிய நூலின்

நன்னிலை யநுபவங்களை

ஜாகிர் ஆரணி வைதியர்-ரூப்சிங்கு

நாராயணசாமிசெட்டியார் அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

அச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்க

சே. வெ. துரைசாமிமுதலியார்

அவர்களால்,

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

குருஸ்துதிவெண்பா.

சித்தவிசும்பேலசத்தந்தே சலருஞ் சாசவத
வத்துமபஸ்ரீசெய்தவன் றுள்வந்துதித்து-நித்த
நிருமலப்பேராரு நிஜாநந்த போத
மரும்மிசைப் பேறுண் மகிழ்ந்து.

மஹான்கள்வணக்கம்வெண்பா.

மனத்துறு.சங்கற்ப மயமாயா லோக
மனைத்து மகண்டா காரமான-தனைத்தவிர
வன்னிமன்றுமெனக் கண்டாரவர்கடாடுகளாஞ்
சென்னிகொடு சீவிப்பன் சீர்.

சித்தர்கள் வணக்கம்.

சீரார்ந்த துணர்மலியு தளிகன்.பண்பாடடவிதிகழ்கின்ற பொதிகைமுனிவா,திவ்வியகுணமோகர்நந்திசர்புண்ணாக்கீசர்சிலகருவூரெங்கும், பேரானந்தசுந்தராநந்தர்திருமூலர்மிகு பெருமைசேர்கொங்கணமுனி, பிரவமுனிரோமமுனி வாசமுனியமலகுருபிரமமுனி யிடைகாடர்காளாகியோர், டின்னமுயர் முத்தருயர்புத்தாநவநாதர் புலிபிவர் மரபிலுற்றபுனிதர், காரார்ந்தசுந்தரக் கடவுளடியார் மலரக் கண்ணனடியாரிவர்கடங், கனமிகுந்திடுவசைபாதமலரென்றெங்கருத்திலஞ்சலிசெய்குவாம்.

இராயவேலூர் அமுதசித்தர் வணக்கம்.

செய்ய வேலூ ரமுதசித்தரோ நாயடியேன்
றுய்ய வொருதொரு நீரோதிரைல்-வையகத்தில்
பொய்யனைத்தும்பாழாகி பிண்ணியத்தாக்காதரவாய்
மெய்யனைத்தும் மேலாகுமே.

.பெரளூர் ப்ரமம் ஸ்ரீஷம்பத்கிரி
அச்சுதாசரவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

விருத்தம்.

உருவருவின்மையாகி யொளிபொருட்டன்மையாகி
திருவரு னண்மையாகித் திசழ்நிஜா நந்தபோதங்
கருவருத் தங்கடந்து களமுலகுய்ய சொற்றுன்
குருவருணாசலன்றன் குறியுள்ளகுணக்குன்மாதோ.

இராயவேலூர் முனிசிபல் ஆபீசு
இரத்தின முதலியாரவர்கள் இயற்றிய
அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகிளோர் சரநூலுண்மையெலாமுணர்ந் ததன் மேனிஜாநந்த போதந்தன்னை, நலம்பெறவேயடைவரெனச்சித்தர்சொன்ன நன்னூலையாராய்ந்து நயப்பினோடு, திலதமணிமுகம்போலத்தொளிவாயார்க்குந் தெரிந்திடவே வெளியிட்டான்றிருத்தமாகப், பலகலைகளுணர்ந்தபண்டிதனாயிந்தப் பாரிலருணாசலப்பேர்படைத்தானன்றே.

உருவாயன்னமயமாதி பஞ்சகோச மொன்றொன்றாய்நீங்கியதை யுணர்வறிவுதானாய், இருவாதனைகநீங்கெப்போதும், பொருவிலா நிரைதிசையானந்தமேவும் புண்ணியர்களெச்சமயசாதிகளிலேனும், கிருபாதிகப்பிரமவாருதியின் மூழ்குநிலைமையரே பிரமகுலநிகழ்த்தடவும் தகுமால்.

நல்லோர் பிறர்குற்றம் நாடார் நலந்தெரிந்து நல்லார்பிறர்குற்றம் காண்பரோ ஆதலினாலே இந்நூல் கண்ணோக்குறும் அன்பர்கள் இதிலடங்கிய நன்னிலையுண்மையினை அனுபவம் பெற்று அஷ்டமூர்த்தமாயும்சத்துசித்தானந்தமாய் விளங்கும் பெரும்பொருளின் திருவருள் விலாசமுற்று மார்க்கண்டர்மதியின் கலைசோடசமும்குறைவிலா நிலைபெற்றுஎண்ணும் 16-வயதுபெற்றதுபோல்சிரஞ்சீவியாகவிருப்பரென்பாம் கடவுளைபிரார்த்திக்கின்றோம் கற்றதினாற்றொல்லைவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம் பெற்றதினால் போமோ பிறவிநோய் போகா சாதிபேதம் சமயபேதம் பொருள்பேதமென குதர்க்கமொழிகளை பாராட்டுவதை நீக்கி முன்னோர்கள் நின்றநிலையிதென்றுணரும் சித்தசுத்தி பெற்ற மானிட பிறவிகளே பிறவியென யாவராலும் புகழப்படுவர்.

உ

சிவமயம்

பரிபூரணர் கிருபை

நிஜானந்தபோதம்.

அறிவான படம்நாலு வாலோவென்று
அப்பனே யைந்துதலை விரித்துயாடும்
குறியான நாவதுவும் கூழைகூழை
குறித்துப்பார் சைவசமாயாகும்பாரே.

பூதலத்தில் பலவிதமாய் பேசலான
பெருமையினை யொருங்ழிபி லிருந்துபார்க்க
மாநிலத்தி லறிவுடைய பிள்ளாய்கேளு
மகத்தான மேருகிரி சிகரந்தன்னில்
கீதலத்தும் பாதலத்து மெங்குமான
பெரும்பொருளா யரும்பொருளாய்பிரகாசிக்கும்.
சீதமுரு மதியெனவும் ரவிசுடருமாகி
பொற்கொடிபோல் காந்தியுரும் பொருளுமாமே.

மெய்யான பொருளென்ன சோதிசோதி
மேவிநின்ற தலமென்ன வன்னிவன்னி
மெய்யான தலமென்ன யப்பு வப்பு
மேகாந்த வெளியென்ன வாய்வு வாய்வு
மெய்யான தெய்வமென்ன யண்டம்மண்டம்
மேவிநின்ற யிடமென்ன மண்ணு மண்ணு
மெய்யான் தெய்வமென்ன பஞ்சகர்த்தாள்
மேவுசடா க்ஷரமுடிவி லமர்ந்தமூலம். 2

உரைத்திடவே மோங்கார மொன்றேகோணம்
வொங்குமதில் சுழியொன்று நடுவிகாரம்
வரைத்திடவே யிகாரவட்டக் தனிலேவாசி
வளமாகதீர்ந்தபின்பு சுவாசமுண்டாம்

கரைத்திடவேயிடகலைபின் கலையுமாகி
கனத்தபரி வளையம்போல் சுழன்றுபொங்கி
அரைத்திடவே சுழிமுனையால் ரேசகபூரகமாகி
யமர்ந்துநின்று சுவாசமது கும்பகத்தில்
புரைத்திடவே யொன்றுங்கொன் றுதவியாகி
யுகங்கோடி காலமதா யுறுதியாச்சே. 3

உருதியென்ன ரேசகமும் வன்னிவன்னி
யுண்மையென்ற பூரகமும் யப்புவப்பு
கருதியென்ன ரேசகத்தால் கும்பித்தாக்கால்
கடுகிடென்று சுழன்றுயது யிகாரம்புக்கும்
அருதியாயிந்தவகை மகாசூட்சந்தான்
வளமாக சகலமுந்தா நிதி லடங்கிபோச்சு
வருசாமல் மாய்கைவிட்ட மான்பருக்கு
மகாசித்தந் தொழிலெல்லா மவர்க்கிட 4

மாங்கவே நவக்கிரகம் தன்னுல்மைந்தா
வளமான யனுக்கிரகம் தன்னைகாணு
தாங்கவே யனுக்கிரகம் விந்துவிந்து
தனதான நவக்கிரகம் நாதம் நாதம்
பாங்கவே முடியதான் யனுக்கிரகமாகும்
பரமான கெற்பமது நவக்கிரகந்தான்
மாங்கவே வனுக்கிரக மிரவுயுச்சம்
மைந்தனே நவக்கிரகம் பகல்தா னுச்சம். 5

உச்சமென்ற வளர்பிறைக்கி யிவ்விதமாய்மைந்தா
வுதகமென்ற தேய்பிறைக்கி நவக்கிரகமுச்சம்
உச்சமென்ற தேய்பிறைக்கி யனுக்கிரகம் பெண்ணு
யுதகாதி நவக்கிரகம் ஆணுயாணு
உச்சமென்ற வளர்பிறைக்கி யனுக்கிரகம்யாணு
யுண்மையென்ற நவக்கிரகம் பெண்ணுபெண்ணு
உச்சமென்ற யனுக்கிரகம் நவக்கிரகங்கூடு [னே.
முண்மை யெல்லாமரை நொடியிலுரைத்திட்டே

வேளையென்ற நோய்வந்தால் நாளைபார்த்து
யிரக்கிவிடவுபாயத்தை யினிமேல் கேளு
சாளையென்ற கிழமையோடு நட்சத்திர
திதிமூன்றும் யெண்ணி பார்த்து
வேளையென்ற மிவன்பேரை வட்டத்திட்டு
விதித்தபிணி நாள்கட்சி யாக்கிகொண்டு
சாளையுமே வாராமே லுருவேசேவி
தணிந்துவிடும் மின்னமிது சைகைகேளே. 7

சைகையென்னயவன்படுத்த நாள்செவ்வாயே
தானான திங்களைமுன் தாக்கிசேவி
பாய்கையென்ன செவ்வாயை கடசியாய்வை
மைமற்றவாரங்களுமப்படியே சேவி
எய்கையென்ன மதியிரவி காரிவெள்ளி
யேதுகுரு புந்திசெவ்வா யென்றுசேவி
வாய்கையவன் பிணிதணிரி மேழநாளில்
வாங்குமடா யதுநிர்க்க வேரே கேளே 8

வேரென்ன பரணிக்கு வருமுன்மின்னே
விளம்படா முன்மொழியி னுபாயம் போல
கூரென்ன கார்த்திகையை முன்னேகூறி
குதிரையின்பேர்பிறகுரோகணி தொட்டெண்ணு
மாரென்ன பரணிதன்னை துயர்ந்திடாதே
மனையடுப்பு கடயாக தரவே தாக்கு
பேரென்ன மூதொன்ப துக்குமிந்த
பிரையோகம் செவித்திடவே பிணிகள்போமே 9

பிணிபோமே திதிக்குமிந்தப் படியாமப்பா
பிரயோக மந்திரத்தை யினிமேல்கேளு
அணியணியாய் வாரம்நாள் நட்சத்திரங்க
ளடுக்கடுக்கா நீயோதி யவன்போய் நாமம்
தணியநசி நசியென கணக்காலுள்ள
சாத்திரமே யுருவோதி விபூதிபோடு

யணியென்ன கொண்டபதி னைந்துபக்கம்
பத்திரண்டேழ்க்கும் நட்சத்திரமாமே. 10

ஆமப்பா நாளுக்கு யுருவென்னப்பா
வப்படியே கிரகபலன் யுதுக்குமாகும்
போமப்பா திசைபலனுமப் படியேயாகும்
பொல்லாத நாள்போச்சு கோளும்போச்சு
ஆமப்பா லக்கணத்தின் பதியாருடம்
நட்பாட்சி யுச்சமுரு நவக்கிர காதி
யேமப்பா சாபமது பிடியாதப்பா
யெடுபடுமே வியாதிமுத லெல்லாந்தானே. 11

எல்லாரு மறியவொரு மருந்துகேளு
யெங்கெந்த நோயாளி தனக்கும் செய்ய
வல்லாண்மை யவன்படுத்த தலத்தின்மண்ணை
மருந்துடலே முன்சேர்த்து மாப்புகூட்டி
கொல்லாதே யெமனையிந்த மண்ணைவாரி
கூறிட்ட வைத்தியனே குருவாச்சப்பா
பொல்லாதபேர்களுக்கு யிம்மார்க்கத்தை
புகலாதே பூராய் குருவென் றெண்ணே. 12

எண்ணியே கைபார்க்கும் போதுநீயு
மிரக்கவா நாளுக்கால் பிணிகொண்டோனை
நண்ணியேயவன் தலையில் நடுவேதீயை
நாட்டியதி லாறிட்டு நாசி மூச்சால்
நுண்ணியே மூச்சடக்கி யுருஞ்சிப்போடு
யுனக்குவரும் நாய்ச்சலிர்க்கு யுபாயம்கேளு
தண்ணியிலே சுரதிநசி யென்றுமூழ்கி
தானபானஞ் செய்துநீ தீர்த்துக்கொள்ளே. 13

தீர்த்தமது யாடிநீ நவக்கிரகாதி
செபம்செய்து முப்பது நாழிகைக்குள்ளே
வேர்த்துவிடும் முன்தேககாந்தல்போகும்
விபூதியிலே சதிரமிட்டு பிரையும்போடு

பார்த்திருக்கும்போதல்லோ தானுமல்ல
பண்டிதநீபாயமது பார்மேல்செய்வர்
கோத்திரத்தி லுனக்குவெகு புண்ணியமுண்டா
யுலகருக்கு மிதுவபணங் கொண்டுசெய்யே. 14

கொண்டுவா நிதமுமிந்த படிதண்ணீரில்
குறியிட்டு முச்சிரங்கை கங்கை நீரை
உண்டுவா பூமதியங் கையிற்கீறி
யூட்டினமே யுனக்குவர மாட்டாதப்பா
யுண்டுவாரவரவரை சினைகியாதே
முகூர்த்தமிட்டமேழாநாள் ஸ்ரீயைசேரு
பண்டுபார் பெரியோரை யடுத்துக்காரு
பரிகாரி யோகி யாவாய்தானே. 15

பிரமன் விஷ்ணு ருத்திரர் மகேசர் சதாசுவமான பஞ்சமூர்த்திகள் மூலாதாரகணபதியோடு ஆறு ஆதாரங்களிருப்பதாக மறை கூறப்படுகின்றன மண்ணு ஜலம், அக்கினி, காற்று ஆகாயமும்சேர்ந்த நால்வகை யோனிவடிவ சீவர்களுக்கும் ஆதாரமா யிருப்பது யனைவருக்கும் நாசியில் உஸ்வாச நிஸ்வாசமா யுல்லிவரும் யிடகலை பின்கலையாக சுழிமுனை ஆதாரத்தில் நாடிகடந்துவரும் சத்திசிவசந்திரசூரியரெனும்சுவாசமான வாசியானது நாள்வொன்றிற்கு 2, 11000, 600-சுவாசம் நடந்து வருகின்றது அப்படி நடந்து வருவது மனமாகவும் வாசியாகவு மிருப்பதில் நாள் வொன்றிற்கு 12- வட்டமாயும் சந்திரபாகத்திலும் சூரியபாகத்திலும் ஐம்பூத பிரிவாய் பிரிந்து காட்டுகின்றன. இப்படி கலையில நடக்கும் ஐம்பூதம் அந்தக்கரணவியாபாரத்தால் அறிவை தோற்றுவிக்காமல் ஆயுளையும் க்ஷீணியப்படுத்தி நரைதிரை மூப்பை எளிதிலுற்பவம் செய்துவிடுகின்றன

சத்தியென்ற வடிவேது வொளியாய்நிற்கும்
சாதகமாய் சிவமேது வொளியாய் நிற்கும்
வெத்தியென்றவொளியு வெளியுவொன்றித்தானல்
வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுமொன்றாய்
முத்தியென்ற வடிவாக தோற்றும்பாரு
மூதண்ட ரூபமெனும் கேசரியுமாகும்
வெத்தியென்றவிந்தையெல்லாம் வொளியாய்போகு
வேதமென்றமுடிவதனை புகன்றிட்டேனே. 16

ரூபமென்றால் ரூபமல்ல பச்சையல்ல
வத்தமனே மஞ்சனல்ல வெள்ளையல்ல
ரூபமென்றால் கசிப்பல்ல புகைமேகமல்ல
பூணிப்பார் மனதினி லின்னதென்று
ரூபமென்றால் கசிப்பல்ல புகைமேகமல்ல
வோகோ சிவரூபம் நன்றாய்தோணும்
ரூபமென்றால் விளக்கொளியின் பிரகாசம்போ
லுண்மையிதை யறிந்தவனே தலைவனாமே 17

பாரடாங்காளுள்ளதும் பரந்தாவனமுள்ளது
வோரிடமும்மன்றியே வொன்றிநின்றதொன்ற
ஆறிடமுமொன்றியே யகத்துளும்புறத்துளும்
சீரடங்க சண்டவர் சிவன்தெரிந்தஞானியே
பாரப்பா பிராணனும் பிராணவாய்வு
பத்தியுடன் தானியங்கும் வகையைகேளு
நேரப்பா நடனரவி சுழியிற்றோன்றி
நின்றுசுத்தி நொடியிலே சிம்மெனவேயிரங்கி
சாரடா வோவெனவே மூலாதாரம்
சார்ந்திருந்துநாபியிலே ஆவென்றெட்டி
காரடாசாவெனவே கதிர்மதியில்சென்று
கபாலத்தை சுத்திநடு நாசிகாணே 18

பிராணவாய்வாளது தசவாய்வாகதசவிததொழி
லை நடத்தி முடிவில் பிராணவாய்வாக நிற்கும் மன

அசைவால் பிராணுதிவாயுகளுதிப்பு மன அசைவி லாதிருந்தால் வாயுகளுக்கு தொழிலில்லை. மனமாகிய வாசியே மனம் மானது ஜலம் கனல்வாய்வு யிம் மூன்றும் கூடியது.

தாரணைமூலமுத லாறுவீடும்
சாக்கிரத்தின் கோட்டையிலே சார்ந்துநிற்கும்
கூறுன பஞ்சகர்த்தா னிருக்குமிடமொன்று
இவ்வனுபவங்களை மேலோர் கூறியிருப்பதும்.

ஒன்பதுவாயி லொருமந்திரத்தா
லன்புலன்கதவை யடைப்பதுங்காட்டி
கருவிகளொடுங்குங் கருத்தினையறிவித்
தலமொருநான்கும் தந்தெனக்கருளி
யிடைபிங்கலையின் யெழுத்தறிவித்து
கடையிற்சுழிமுனை கபாலமுங்காட்டி
குண்டலியதனிற் கூடியவசைபின்
விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலை
காலாலெழுப்புங் கருத்தறிவிக்க

ஔவையார் கணபதியை பிரார்த்தித்திருப்பதால் செனனமெடுத்த ஒவ்வொருவரும் மேற்கண்ட அனு பவத்தை சற்குருவால் சுவானுபவம்பெற்று வாழ் வதே கற்பயனாகும்.

வகையானவாசியது மனமுங்கண்ணு
மயங்காதேசிவாயமென்று புலம்பிடாதே
பகையாதே அட்சரங்க ளன்பத்தொன்றும்
பரிபாஷையாயுரைத்த நாமபேதம்
திகையாதே நாமமென்று மட்சரங்களென்றும்
செபியாதே யறிவுகெட்ட மானிடரைபோல்
நகையாதேமானிடரைபல சாதியென்று
நம்பாதே நல்வழியின் காலைப்பாரே.

வதிருமூர்த்தி தேவர்முதல் மனிதரோடு
சிரியயோகம் பெற்றிருந்த மார்க்கர்தன்னை
பிரியமுடனேனைதொழுது கேட்டபிள்ளாய்
பின்கலையு மிடகலையும் மாறும்போது
அறிவான சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
வசையாம லொருமனதாய் காக்கும்போது
குறியான சிவயோகம் சித்தியாச்சு
கோடிசென்மம் சித்திரைபோல் வாழலாமே.

எட்டுதிசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய், முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்கும் சோதியை மூடரெல்லாம், கட்டிசுருட்டிக் கக்கத்தில் வைப்பர் கருதில் வையார், பட்டபகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே.

ரேசகம் வன்னி, பூரகம் அப்பி, பிராணவாயுவு ஆம் சம்வாசி தசநாடிகள் யிருதயத்தி னசைவு அறிவு நேத்திர கருமணி வெளிவு, நாசிமூலமாய் வெளிகழிவது விடம் பொருந்திய சூரியகலை ஆகாய சந்திர கிரணங்கள் முன்னிலையில் அமுதம் உள்புகுவது சந்திரகலை யென்றுங் உள்செல்லும் சுவாசந்தனிட அமுதம் உள்புகுந்து சந்திரகலையென்றும் உள்செல்லும் சுவாசந்தாறும் அமுதம் உள்சென்று உதிரத்தில் கலந்து உதிரசுத்தியும் செய்து சீவனுக்கு ஆதாரமா யிருக்கின்றன இவ்வமுதபலத்தால் தபசிகள் தேகத்தை போஷித்து நெடுங்கால மிருப்பதாக மதியமுதம் உள்கொள்ளும்படி செப்பியிருக்கின்றனர் கைலாயமென்னும் சுழிமுனை வீட்டிற் ஓங்காரித்துக் கொண்டு தலையெழுத்தாக யிருப்பது உணர்வு அவை அசைவறநிற்கில் சிவமாம் அசைவில் சீவனும் மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் சப்திப்பது சத்தி இவையே பேசுமெழுத்து பேசாவெழுத்தென்புகல்வது பேசுமெழுத்து மனம்பேசாவெழுத்து வாசிசாகா கால்வே காதலைபோகா புனர்யெனமறை

கூறும். வாசியாகிய வாய்வையும், ஆகாய வெளியை யும், அக்கினியாகிய வன்னியையும், எச்சமயமஹான்க ளும் அடையவேண்டிய திருக்கிறது.

காலென்பது பிரிதிவ் தலையென்பது ஆகாயம்ம த்தி அப்பு உடல் வாய்வு உயிர் அக்கினி அறிவுமய மாய் நின்றன.

தானாகி தான்முடிந்த சூட்சந்தன்னை
தரணிதனி லறியாமல் தான்தானென்று
ஊனாகி நின்றதிரு வுடலைகாணான்
வுடலில்நின்ற வட்சரத்தி னுறுதிகாணான்
ஆனாகி நின்றதிரு வாசிகாணான்
பார்ந்துநின்ற வாசிதிரு நயனங்காணான்
வானாகிநின்றபடி முடிநகாணான்
மதிகெட்டு விதியழிந்து மாளுவானே.

ஆகாயாவியி னிடத்து வுஷ்ணகிரணம் மழைகிர ணம் பனிக்கிரண முண்டாகியதுபோல்அறி வினிட த்தில் யிடகலை பிங்கலை சுழிமுனையெனு மூன்றுகிர ணமுண்டாயின.

மணிமந்திர ஔஷத பரிகாரமாகிய மூன்றில் சர மாகிய வாசியின் லக்ஷபம் தெரிந்து அவ்வனுபவத் திலிருந்து பிணியாளன் வியாதியை நேத்திரத்தால், கண்டு வாசியினால் ஆக்கிருஷணம் செய்வதே மணி மந்திர பரிகாரமாகும். ஔஷதாதிகளால் வியாதியை நிவர்த்திப்பதாக யிருந்தாலும் வைத்தியனுக்கும்மற் றவர்களுக்கும் சர அப்பியாசம் வேண்டியிருப்பதா ல்அதற்குறிய அனுபவிகளை யடைந்து ரேசக பூரக கும்பக மின்னவையென்றுணர்ந்து அடைதலே நன் மாக்க நிலையாகும்.

சரியை கிரியை யோகஞானமாவன, மன்னுயிரும் தன்னுயிர்போ லெண்ணுவது சரியை மனுநீதி குரு மொழியும் தப்பாதிருப்பது கிரியை ஒண்ணுமேய

லையுமனம் யொடுங்குது யோகம் எப்போதும் தற்பரமாய் நின்றதுவே ஞானம்.

நான்குபதமாவன:—கடவுள் சிருஷ்டித்தவுலகில் வசிப்பதே சாலோகபதம் கடவுளை யெதிரிட்டு போற்றி வாழ்தலே சாமீபபதம் குரோதாதி குணங்களை நீக்கி சத்குணமாக யிருப்பதே சாரூபபதம் துவித பாவனைநீக்கி ஆத்மவிசாரணை செய்து கடவுளோடொன்றரக்கூடி அதுதானாய் தானதுவாய் நிற்றலே சாயுச்சிய பதமாகும்.

அஷ்டகர்ம்மமாவன:—பிராணாயாமத்தால் வாசியை வசப்படுத்தி கடவுள் திருவருள்மீது மோகித்து நித்திரியை நீக்கி கண்பார்வை பகிர்முகப்படுத்தாமல் ஐம்பொறிகளை வித்வேஷித்து நாளெனும் அகங்காரத்தை பேதித்து பூரணத்தில் மனதைஐக்கியம்செய்து சஞ்சிதவினைகளை மாரணம் செய்வதாகும்.

அஷ்டாங்க யோகமாவன— காமமாகிய யிச்சையை தோன்றாமல் செய்து தக்க ஆதனத்திருந்து நாமரூபத்தை நாடும் மனதை யிருதயாம்பரத்திலிருத்தி புரவிடயங்களை நீக்கி விகர்ப்பமில்லாமல் தத்சொரூபத்தை நாடியொளி ஒலிதானே தானாய்பொருந்து நிர்விகர்ப்ப மாகுதலாம்.

அணிமாதி சித்தியின் விபரம்.—அணிமா, சூக்ஷமகாரணமகாகாரண சரீரமென்பதில் மகாகாரணசரீரமாய் யணுவிலசைவாக நுழைவதும் மஹிமாவிஸ்வரூபமாய் தோன்றல் ஹரிமா யதிகபளுவாக யிருத்தல், லஹிமாதக்கையைபோல் லேசாககாட்டல் பிராப்திரவிமதியோரை வசப்படுதல் பிரகாமியம்பிறர் காயத்தில் நுழைந்துநினைத்தவரிடம்அக்கணமேதோன்றல் ஈசத்துவம் பஞ்சகிர்த்திய தொழிலை நடத்தல்

வசித்வம் அண்டமுதலிய அனைவரையும் தன்வசமாக இருக்கச்செய்தல்.

தேகமைந்தின் விபரம்—இருள்தேகம் மருள்தேகம் சுத்ததேகம் பிரணவதேகம் ஞானதேகம் இருள்தேகமாவன, ஸ்தூலதேகத்தில் அபானத்தில் மலகுற்றம் நாவில் நாடிகுற்றம் கண்டத்தில் கபகுற்றம் மேல் மூலத்தில் நிறைகுற்றம் மனதில் ஆணவமலம் பொருந்தி நானெனும் அக்கியானகுற்றம் மருள்தேகமாவன—மாயாமல் சம்பந்தமாய் தனக்குவருவது தெரியாமல் அகங்காரங் கொள்வது. சுத்ததேகமாவன,—கருவிகரணாதிகளிறந்து அறிவு அருள்வடிவாய் பார்வைக்கு தேகம் தோற்றும் பிரணவதேகமாவன— தேகம் தோற்றும் கைக்கு புலப்படாது நிழல் சாயையும் கிடையாது ஞானதேகமாவன—கண்ணுக்கு தோற்றாது அறிவிற்கு புலப்படும்.

திருக்கு திருக்ஷ்யமாவன—நாமரூப பிரபஞ்சம் யிந்திரியங்களுக்கு விஷயம் இந்திரியம் கரணங்களுக்கு விஷயம் கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயம் சீவன் சீவசாட்சிக்கு விஷயம் சாட்சி விவேகஞானத்திற்கு விஷயம் விவேகஞானம் பரிபூரண சைதன்னியமெனும் அறிவொன்றாக்கும் விஷயமாகாது இந்தசொரூபநிலையே தானென்றுணர்ந்துயதுவாய்விளங்குவர் ஞானிகள்

ஞானிகள் தேகசித்தியாதற்கு தசதீட்சை விபரம்-முதல் தீட்சையில் ரோமதுவாரங்கள் வழியாகக்கெட்ட நீர்கள் வியர்வையாக கசியும் 2-வது முத்தோஷமாகிய வாதபித்த சிலேத்மதோஷம் நீங்கும் 3-வது பழயகெட்ட உதிரங்கள் கசியும் 4-வது சர்ப்பம் தோலுறிப்பதுபோல் சரீரத்தில் தோலுறியும் 5-வது கட்டை கழன்று தேகம் சிவந்த நிறமாய்பஞ்சமூர்த்திகள் கோறியதை தருவர் 6-வதுகட்டை

கழன்று சுழிமுனைவாசல் திறந்து தூரதிருஷ்டிதெ ரியும் 7-வது சட்டை வெளுப்பாககழன்று தேகம் தீபம்போல் பிரகாசிக்கும் 8-வது சட்டத்தை உயர தூக்கும் லகறியுமாகும் கூடுவிட்டு கூடுபாயும், 9-வது தேகம் சூரியபிரகாசமாய் அஷ்டமாசித்தியும் கைலாய தேகமாய் தேவர்கள் யேவல் புரிவர் 10-வது தேகம் தீபம்போல் பிரகாசித்து தேகத்தைவெட்ட கத்திவோடும் சொரூப சித்தியும் அண்டத்தில் மௌனம்நரைதிரை மூப்புபிணி மரணம்கிடையாது.

தபசிகளுக்கு ஆதாரம் வாசி வாசி என்பது பிராணவாய்வு இதைக்கொண்டு சகல சித்திகளையும் பெற்றனர். சுடருன சுழிமுனையில் சந்திரன் சேரில்பஞ்சபூதமும் அறிவும் ஒடுங்கும். இரவிசேரில் ஐம்புலனும் அறிவும்பெருகும் இரவிமதிஒன்றாக கூடி சுழியிடம் வொடுங்கில் அறிவும் தசவாய்வும் ஒடுங்கும் வாசி நடுநிலையினும் மூலத்திலும் நாபியிலும் கண்டத்திலும் சுழியிடமும் சதாநிற்பவர்கள் தான் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

சாகாகாலையும் வேகாதலையும் மணியாடும் கோணத்தையும் ஆசான் முன்னிலையில் தெரிந்து மும்மூலமாகிய உந்திமார்பு நெற்றிக்கண்ணிட மிருப்பர் அமாவாசை அன்னந்தண்ணி ரிரங்குமிடம் பருவம் அன்னரசம் பிரிக்குமிடம் நாதமென்பது நீமனம் விந்தென்பது வாசி நீயானது வாசிமீதேறி விளையாடும் சாகாகால் வாசிவாய்வு வேகாதலை ஆகாசவெளிபோகா புனர் ஆவியானவன்னி ஆகமூன்றும் கூடியது நாதமென்றும் பசந்தமண்ணும் தண்ணீருன இரண்டும் விந்துவாக விளங்கும்.

மூன்றெழுத்து—
பதி, பசு, பாசம்
அறிவு-வாசிசோதி
ஸ்தூலம்- சரீரம்
சூக்ஷமம்-ஆவி.
காரணம்-பரம்
பதி-பரம்
பசு-வாசி
பாசம்-கயர்
சத்தி-தீ
சிவம்-வாசி
பூரணம்-சலம்
ஆடி-தந்திரன்
நடு-சுழி
மேட-சூரியன்
ரேசகம்-சூரியன்
பூரகம்-சந்திரன்
கும்பகம்-சுழிமு
னை
காமபால்-ரவி
சாணர்பால்-மதி
சோமபால்-அக்கினி
சீவாத்மா-மூலவத்தி
பரமாத்மா-வெளி
பேசுமெழுத்து—
மனம்
பேசாவெழுத்து
வாசி
அந்தி-சூரியன்
சந்தி-சந்திரன்
உச்சி-சுழிமுனை

விட்டயிடம்-ஆகாய
வெளி
தொட்டயிடம் வாசி
மூல அனல்-வாசி
வாசி-பிராணன்
பிராணன்-தீபம்
தீபம்-யோகமாகும்
மதம் 3.
சாதிமதம்
பொருள்மதம்
கல்விமதம்
குலம்-சுக்கிலம்
சட்டைஉரிப்ப 96
தத்துவம் 69
புளியமல் பிறை
உப்பால் சவா
துவாரம்-10
சீவத்துவாரம்
விகாரதுவாரம்
அங்கத்துவாரம்
விசேடசாதிதுவா
ஆசிரமதுவாரம் (ரு
நாமத்துவாரம்
சமஸ்காரதுவாரம்
வேஷத்துவாரம்
கிரிகையாதிதுவா
ரும் மும்மணி.
ரவி-சொரூபமணி
மதி-கமலனி
சுடர் அட்டமாசித்
தினி

பூமி-சத்தி
ஆகாயம்-சிவம்
சத்தி-உடல்
சிவம்-உயிர்
தீபம்-அறிவு
வாசிமூல அனல்-பி
ராணம் தீபம்.
நந்தி-நேத்திரம் (ம்
மஞான்மணி-மன
புருவமூலை-சொர்
க்கவீடு
பரகெதி-துவாதசா
ந்தம்.
அகாரம்-சத்தம் அ
துவே ஆத்மா.
அந்தயகாரத்தை தி
யானிக்க அத்தி
சமுனர்
ரவிமதி சுடர்மூன்
றும் ஒன்றானால்
நவநீத கிஷ்ண
னெனபுகலும்.
சந்திரனைநோக்க
வெட்ட வெளிபோ
ல்காணும் அதுசிவ
பதமாகும்.
ரவியைபார்க்க இரு
தயத்தில் ரவி பிர
காசம்தோற்றும் அ
துசத்திபாதிபமாகு
ம்.

ஸ்தூலதேகத்தை போஷிக்க ஆகாரம் கொடுப்பதுபோலே சூக்ஷமதேகமாகிய ஆவியாகிய வன்னிக்கு ஆகாரம் சந்திரகிரணங்களின் அமுதத்தைகொடாததால் மூல அனலுக்கு ஆவிகுறைந்து ஆயுள் க்ஷீணப்படுகின்றன.

குலம் என்பது சாதி யென்பதும் முடிவாகபார்க்
கில் மானிட பிறவிகளில் ஆண்பெண்ணாக விளங்கு
வதில் கொலை களவுகள் காமம் பொய்யாகிய ஐந்து
பாதகதொழிலை நிக்கிரகித்து சத்வகுணத் தோடுபர
மமெனும் பொருள் யாதோகாரணம் விபரமறிந்தது
தானே சூசனையென ஆத்மவிசாரனை செய்து முடி
வை நாடி நிற்பவரே மேலாம் குலமென்ப்படும் கா
மாதிகளை கைகொண்டு நன்று தீதெனதெரிந்து நட
வாமல் புலால் மதுபானங்களையுண்டு வூண் உரக்க
மைதுனமே பெரும்போகமென வாழ்நாட்களை மிரு
காதிகளின் பாவமாயிருந்து நடிப்பவரே கீழ்குலமெ
னப்படும் மனதை ஒருமைசெய்யாமல் காவிகாம்பி
ர தண்டு கமண்டல விபூதி பூசினும் துவாதச நாமம்
தேகத்தில் சாற்றினும் சதா ஆலயம்புகினும் ஐந்து
கால சபதப சந்தியாவந்தனம் புரினும் யாதொரு
பயனுமிறுது தனக்குத்தானே வஞ்சக கள்வனுவன்

மணிக்கடல் யானை வளர்குழல் மேக
மணிவண்டு தும்பி வளைபேரிகை யாழ்
தணிந்தெழு நாதங்க டாமனை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண்ணாதே.

மானிடசரீரத்தில் தசவித நாதங்களும் பகிர்முக
நோக்கில்லாமல் அந்தரமுக நோக்குடைய யவர்க்கு
விளங்கும் சத்தம் ஓசை எனப்படும் அவையே நாத
மாகும். நாதம் ஆகாயத்திலுர்ப்பவம் சத்தம் பிறந்தி
டத்தில் சகலகலையுமுதிக்கும் நாதவிந்துகளை எனப்
புகல்வது நாதமானது பெண்பாலிடமென்றும் விந்
தென்பது புருடனிடமிருப்பதென்றும் கூறுவது
சகசமாகயிருந்தாலும் ஆணிடத்திலும் பெண்ணிட
த்திலும் நாதவிந்திருப்பது உண்மையாக இருக்கு
மிதை அனுபவத்தால் நிச்சயிக்கக்கூடும் குளவியா
னது கீடமாகிய புழுவை எடுத்துக் கொண்டுபோய்
மண் கூட்டி லடைத்து சிறியவழிவிட்டு அவ்விடம்

குளவியானது தன்து வால்முள்ளினால் பலதரமும் புழுகைக்குத்தி றீங்காரமான பிரணவநாதத்தை குள வியானது வொலிக்க குளவிருத்திய துன்பத்தைசகி யாத மகாதுன்பத்துடன் நாதவொலியை கேட்டிருந்த புழுகானது அந்தவடிவம் நீங்கி குளவிவடிவம் பெற் றனதுவைபோல் மானிட தேகமுடையவரும் தன க்கு யெதிரிட்டிருக்கும் மரணபாதைக்கு மிகபயந்து சதாஆகாய அம்சமான பிரணவநாத மின்னதென்று ஆசிரியனிடம் கேட்டு மனதை அதில் லயப்படுத்தி யிருக்க சூக்ஷமசரீரம் சித்தியாகும்.

எஞ்செயலா லெய்துமிவ் விதியுமல்ல
தஞ்செயலா லுண்டோ தந்தைவிதி-யெஞ்செயலே
முன்னுளமைந்த மொழிதவரு தன்னுள்
யின்னு ளமைப்பது மில்.

யெனவும் தந்தை விதியல்லவோ அடண்ணே இந்த விதிகளெலாம் எனவும்.

பாதகங்கள் போமென்றீர் பாவமென்ன
பரமான வென்குருவே யருளிச்செய்வீர்
சூதகமாம் நாதத்துள் விந்துபூர்ந்த
சுகம்போல யிருந்ததடா யதுவேபாவம்
பேதையரை பெண்டுவைத்து மைதுனமேசெய்து
பிறந்தாயே யவற்றுட் சென்மித்தேதான்
மாதாவே யென்தாயே கொடும்பாவிநீதான்
மகவாக புறப்பட்டால் ஞானமாமோ.

ஆதாரமாகிய ஆகாய அம்சத்தில் ஒருகோடி யொனபது லட்சம் அறுபதாயிர கணமான 50-நா ள் 414-நாழிகை, ஆயிரத் தறுநூறு நொடிகணக்காய் புருடனிடம் சுக்கிலத்தில்.

மேவியசீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிரென்று நூறுடன் கூறிட்டு

மேவியகூறது வாயிளமாயிரு
வாவியின்கூறு நூறாயிரத்தொன்றே.

அணுவிலணுவினை யாதிப்பிரானை
யணுவிலணுவினை யாயிரங்கூறிட்டு
டணுவிலணுவை லணுகவல்லார்கட்
கணுவிலணுவை யணுகலுமாமே.

அணுவுளவனு மவனுளணுவும்
கணுவறநின்ற கலப்பதுணரா
ரிணையிலியீச னவனெங்குமாகித்
தணிவறநின்ற சராசரந்தானே.

புருடன் சுக்கிலத்தில் அணுவுக்கணுவாய் முன் கண்ட நாளாவாக நீடாடிவாக கெர்ப்ப மிருந்து மோகங்கொண்டு ஸ்ரீயைபினைத்துபுணர்ந்து ஸ்ரீசரோணிதத்தில் சுக்கிலத்திலிருந்து கிடம் சம்பந்தமாரும். முறையான ஆண்பெண்ணும் மனமுற்றல் மோசமில்லை கருவங்கீகரிக்குமொரு இருமனமும் வொருமை மனதாடனிருக்கவேண்டும் அவ்வகை உத்தம புணர்ச்சியில் ஸ்ரீயின்மனமானது புருடன் வடிவமீது நோக்கமிருக்க வேண்டும். வேறுரூபத்தின் மீது மனம் வைக்கலாகாது ஒன்றதான யிருவரும்கூடியே யுற்றவுள்ளம் கணவன்றன்மேலுறில் நன்றதானகணவன்றன் யுருவலாம் நாடும் காதலிமேதவ நாட்டில் நின்றதாயுருவே வடிவாயுரும் நேசமாது லன்போலிருந்தால் வழியன்றியே ;யவள் முன்னவன் பின்னவனுகு மைந்தன் கூறுமெனுநீன்மறை யிவ்வண்ணமாக வடிவம் பொருந்தும் புருடன் கலைசூரியனாக யிருந்தால் கரு ஆண்வடிவமும் சந்திரகலையாக யிருந்தால் பெண் வடிவாகவும் பிரிதிவ் அப்பு, தேய்வு வாய்வு பூதியமாகயிருக்கில் அவையல்வைகளுக் குறியகணக்கின்படி ஆயுளமைவதாக யிருக்கிறது அப்படியமைந்தகருவானது 280-நாள், அல்லது 300-நாள்

பெண்வயற்றில் வளர்ந்து வெளிகண்டன அவ்வகை சென்மித்து சிசு யேழ்வித பருவமடையும், அதை யேழுபிறவி என்றும் புகல்வர் அவையாவன. புருடன் ஸ்ரீயை நினைந்து மோகங்கொண்டது. 7-சம்பந்தமுற்று சுரோணிதத்தில் சம்பந்தமானவை 2-கருப்பையில் வளர்ந்தவை 3-வெளிதோன்றி குழந்தை பருவம். 4-பாலபருவம் 5-எவ்வறு காமாதிகளால் லைவு பருவம். 6-நரை திரைமூப்பு பிணி மரண பருவம். 7-இந்த யேழுபருவங்களிலும் வடிவமும் குணமும் நடக்கையும் பேதங்களாகவே யிருக்கும் புருடன் ஸ்ரீ இருவருக்கும் மோகவுற்பவ விபரம்.

கேளப்பா மனமான வாய்வுகூடி கெடியானசித் தமா [illegible] பொங்கி, கேளப்பா யாங்கார சிகாரமிஞ்சி பேவுதற்கு பெண்மேலே மோகமாகும் நாளப்பா ஐந்திற்கும் பலமேதென்றால் நலம்பெறவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்கேளு தாளப்பா மனதோடே வியானன்கூடி தனியான நாதத்தில்லபானன்றானே.

தானென்ற விந்துவினிற் சமானன்கூடுந் தனியான சித்தத்தில் வியானன்கூடும், தானென்ற ஆங்காரம் கெர்ச்சிப்போடுகலந்துநிற்கும் வதானனப்பா கண்டுகொள்ளு, வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனதுங்கூடி மேவியவன் கலந்துவந்து விழுகும்போது; மானென்ற மௌனபரவசமே யாவான் மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் யம்முறைதான்காணே.

ஒன்றான விந்துவிலே விட்டகுறை வந்து வுருதரிக்கும் யவ்வுருவேயவனவளுமாவார் என்றும்தனதுநல்வினை தீவினையளவாக பெண்கெர்ப்பத்தில் தானே பிறவி எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்று அனுபவிகள் கூறிய மகாவாக்கியம்.

பிராணவாயு பித்தம் அக்கினி சலத்தில் அபானவாயு வாதம் மலத்தில், சமானவாயு அய்யம் சுழிவிந்தில்.

தீயும் காற்றும் மலத்தில்சார, வாதவாயுரும் அக்கினியும் காற்றும் ஆகாயத்தில் சாரபித்தமுரும் சகலமும் காற்றும் சுழியில்சார சிலேர்ப்பனமுரும்.

வாசிமூலவுமிடம் ஐந்து,-நாசிமுனை, சகஸ்த்திரம், பிடரி, நெஞ்சு, மூலம்.

முத்தியின் விபரம்-குதஸ்த்தான தீயொன்று, ருத்திரஸ்த்தான தீயொன்று, புருவமைய்யா சதாசிவஸ்த்தான தீயொன்று.

சந்திரசூரிய அக்கினியிடமாவன-மூலத்தில்அக்கினி, மார்பில் சூரியன், முடியில் சந்திரன்.

உலவுமிடம்-சூரியகலை நடக்கும்போது சுவாசம் பிடரிவழி சென்றுவரும் சந்திரகலை நடக்கும்போது 312-பாகமாகிய மூளையில் சென்றுவரும் மந்திரங்கால் மதிமுக்காலென்பது மந்திரம் சூரியன் கால்மதி சந்திரன முக்கால் அங்குஷ்ட பிரமாணமெனும் அகத்தீசர் ஒரு அங்குலமுள்ள நேத்திரஸ்த்தான மிருந்து ஆயிரத்தெட்டு கிரணங்கள் பொருந்திபகிர்முக நோக்கா யாவும் பார்த்தும் தான் சர்வசாக்ஷியாக விளங்கும்.

ஸ்தூலபஞ்சிகரணம்.
பிரிதிவில் பிரிதிவ்-அஸ்த்தி
பிரிதிவில் அப்பு-மாமிஷம்.
பிரிதிவில் தேய்வு-சர்மம்.
பிரிதிவில் வாய்வு-நரம்பு.
பிரிதிவில் ஆகாயம்-ரோமம்.
அப்பினிலப்பு-மூத்திரம்
அப்பினில் பிரிதிவ்-உமிநீர்.
அப்பினில்தேய்வு-வியர்வை.
அப்பினில் வாய்வு-உதிரம்.
அப்பினில் ஆகாயம்-சுக்கிலம்.
தேய்வினில் தேய்வு-பசி.
தேய்வினில் பிரிதிவ்-தாகம்
தேய்வினில் அப்பு-நித்திரை
தேய்வினில் வாயுவு-ஆலிசம்,
தேய்வினிலாகாயம்-சங்கமம்

ஆகாயமும்வாய்வும்-கண்டம்
ஆகாயமும்தேய்வும் மாபுருத்
ஆகாயமுமப்பும்-நாசிபித்தம்
ஆகாயமும் பிரிதிவும்-யிருதய மகங்காரம்.
வாயுவும் பிரிதிவ்கூடல் - யிருதயம் பிராணன்.
வாயுவும் அப்பும்-குதம் அபானவாயுவும்தேயவும், கண்டம் உதானன் .
வாய்வும்வாய்வும்-சர்வசரீரி வியானன்.
வாய்வும் ஆகாயம்-நாபிசமானன்
தேயும்ஆகாயமும்செவி
தேயும்வாயும் சரீரம்.
தேய்வும்தேய்வும் நேத்திரம்.

வாய்வினில் வாய்வு-வோடல்	தேய்வும் அப்பும்-சிங்குவை
வாய்வினில் பிரிதீவ்-நடத்த	தேய்வும் பிரீதிவும்-நாசி
வாய்வினிற் அப்பு-யிருத்தல்	அப்பும் ஆகாயமும்-சத்தம்
வாய்வினில் தேய்வு-தத்தல்	அப்பும் வாய்வும்-பரிசம்
வாய்வினிலாகாயம் கிடத்தல்	அப்பும் தேய்வும்-பார்வை
ஆகாயத்திலாகாயம்-மோகம்	அப்பும் அப்பும்-ரசம்
ஆகாயத்தில் பிரிதிவ-ஆசை	அப்பும் பிரீதிவும்-கெந்தம்
ஆகாயத்தில் அப்பு-துவேஷம்	பிரிதீவ் ஆகாயமும்-வாக்கு
ஆகாயத்தில்தேய்வு-பயம்	பிரிதீவ்வாய்வும்-பாதம்
ஆகாயத்தில் வாய்வு வெட்கம்	பிரிதிவ்தேய்வும்-பாணி
சூக்ஷ்மபஞ்சிகரணம்.	பிரிதீவும் பிரிதீவும்-குதம்
ஆகாயமுமாகாயமும் - நேத்திரமறிவு	பிரிதீவும் பிரிதீவும்-குதம்
	பிரிதீவும் அப்பும்-குய்யம்

ஆவகை உற்பவம்-பிரிதிவினிடம்சராயுசமானவித்திசமால் புல்பூண்டுகொடி செடிமரமுதலியவைகள்.

அப்பு பூதம் உற்பிஜம் பைநிடமாக மானிடம் பசு ஆடு மிருகாதிகள்.

தேய்வு பூதம் சுவேசதம் வியர்வை வெப்பத்தால் பிபேன் கிடம் கம்பளிப்பூச்சி புழுகு

வாய்வு பூதம் அண்டரம் முட்டையில் கோழி பாத் பல்லி ஓணான் சற்பம் கோட்டான் கெருடன்.

மந்திரபிசம், ஆகாயம், மஹான்களால் சிருஷ்டிக்கப்படும்.

இதில் ஓரறி உடையது புல் மரம் செடி. பரிசமறியும்.

ஈரறிவு-சிப்பி, சங்கு, பரிசரசமறியும்.
மூவறிவு-கரையான், எறும்பு, பரிசரசகெந்தம்
நாலறிவு-தும்பி, வண்டு பரிசரசகெந்தரூபம்.

ஐயறிவு-பறவை, மிருகங்கள் சத்தபரிசரூபரசகெந்தமறியும்.

ஆறறிவுடைய மானிடம் ஞானமாகி அறிவும் பொருந்தியவர்கள்.

ஆணுவம் மாய்கை காமியம் மும்மலமும் நீங்கில்ஆத்மா அருளோடுகூடிய ஞானமாகும்,

ஒருபாதையு மின்றி தானாகயிருப்பது பிரமம் பிரமம் மாயையாகிய அவித்தையிற் பிரதிபலித்த போது சீவன் சீவன் அவித்தையிற் கூடியபோது சுழுப்த்தி சுழுப்த்தி அந்த கரணத்தில்கூடில் சொற்பனம். சொற்பனம் ஐந்து இந்திரியத்தில் கூடில் சாக்கிரம் சாக்கிரம் 96-தத்துவங்களுடன் விவகாரம்;

ஆச்சப்பா தேகமென்ற வாதாரத்தில் வித்தையென்றயஞ்சையுமேசொல்லக்கேளு, மூச்சப்பாலலாடத்திற் சாக்கிரத்தானென்று முனையான கண்டத்தில் சொற்பனந்தானென்று, நீச்சப்பா மார்பின்கீழ் சுழித்தியொன்று நிசமானஉந்தியிலே துறியமென்று, வீச்சப்பாவிந்தின்மேல் துரியாதீதம் விளங்கின்ற யவித்தையஞ்சும் கண்டுகொள்ளே.

விரசு கொண்டு ; ஆடுகிற சக்கரத்தை விளையும் கொண்டு பாருமல் வீணாய்போன, பிரசைகளைகண்டதினு லேதுண்டய்யா பிலமான மூலமதில்மனதை வைத்து, யுரவான வாசியினுல் மைந்தா மைந்தா பூடாடும் சக்கரத்தை யுன்னியாட்ட, திரமாக சீவர்கெதிகொண்டாடும் தீர்க்கமுடன் கேசரியிலிருந்து பாரே.

களையான சிவகளை தீபம்போலே கண்டுதடாயெண்ணைதிரி மாண்டபோது, களையான சிவகளையெங்கே போச்சு கணலொளியின் பூரணந்தானெங்கேபோச்சு, களையான கதலேகுலே சாயும்போதுகாரணமாய் முன்போலே பின்புண்டாமே, களையான சீவகளை பக்கத்தே தான்கண்வெடித்த கதையாச்சு சீவன்காணே.

தாணாகிதான்முடிந்த சூட்சந்தன்னை தரணி தனிலறியாமல் தான்தானென்று, ஆணாகின்றதொரு புடலைகாணான் யுடலில்நின்றயட்சரத்தி னாதி காணான், . ஆணாகி நின்றதிரு யடிமுடியுங்காணான் மதிகெட்டு விதியழிந்து மாளுவானே.

மாளுவதுரெண்டுவிதம்மைந்தாகேளு மகத்தான சீவர்களை மாளும்போது, ஆளுவது பூரணமாய் யறிவோடய்யா யடங்குவது பராபரத்தை யமைப் பேயாகும், சூளுவது நோயுடனே பாசம்சூழ்ந்தால் சுளுவான மதிமயங்கி யலைவான்பாரு; காலினிலை யறியாமல்வலைந்துகெட்டு கானலினும்நீரினிலும் கரைந்துபோமே.

ஆகையால் அந்தரங்கமான வியாபாரங்களை நீக்கி அந்தர்முக நோக்கம் செய்கிறதும் புத்திக்கும் மத்தி கண்ணுக்கும் காதிற்கும் மத்தி கருமங்களுக்கு மிடத்திற்கு மத்தி ரவிமதிக்கு மத்தி அறிவிற்கும் மனதிற்கும நடுநிலையில் நின்றபரத்தை மெய்ப்போதமுதயமாகும்.

நினைவைநீக்கி நோக்கிவிடு விமலசொரூபந்தோன்றிவிடும், நினைவைமேவிநோக்கிவிடு னிலையிலுலகந்தோன்றிடும், நினைவினாலகமறிந்ததும் நீக்கிச்சொரூபமறிந்தவர், நினைவிலேநிற்கிறவர்கள் நிகழ்மாயா மோகாதியர்

தன்னைமறைத்த பந்தமதை தள்ளிநீங்கிற்றான் விளங்கும், தன்னைமறந்ததே பந்தந்தன்னை யறிந்ததேமுத்தி, தன்னைவிட்டோர்பொருளில்லைத் தானே பிரம்மமாவையும்பின், தன்னைவிட்டுவேறாய் விளங்கா தானேயாகி விளங்கிடும்.

தினசிருஷ்டி பிரளயம் நித்யசிருஷ்டி பிரளயமாகின்ற நினைத்தலும் மறத்தலும் நித்திரையில்தன்னையே மறத்தலாகின்றபடி, மரணகாலம் எதிரிட்டிருப்பது இன்னநாள் என்று தெரிந்து அதற்குள்

அடையவேண்டிய பயனையடையாத நமதுயிகபோக சுகமும் நடக்கையு மனவிகாரமும் யாதுபயன்.

ஐம்புலனை வென்றவன் வீரமேவீரம். கடவுள் ஒன்றெனதெளிந்தே பேரறிவே அறிவு. பிறர் மேயமாலுன்பதே லூண் தான்சாகாமல் கற்பதே கல்வி ஆதலால் ஆதிசிருஷ்டி. காலமுதல் யோநிபாசைக் கொண்டு யோனிமூலமாகவே யிச்சை கொண்டபடி சென்மித்து வருகிறோம் அவ்வகை யோனிவழியாக அளவிறந்த சென்மங்கள் எடுத்தும், இப்போதாகி லும், பிறந்துவிட்டேன் யினியிறவாதிருக்க வரந் தரவேண்டுமென பட்டணத்து சுவாமிகள் கேட்ட படி,யினிபிறவிபெறுவண்ணம் பெறவேண்டுமல்லவா தேகம் நரை திரை மூப்புச்சாக்காடுபெற்று தேகம் நசிப்பது சித்தம் தேகத்திலிருந்த சத்து எக்காலமும் நசிப்பதில்லை என்று யனைவரும் பகல்வது பழமொழியாக யிருந்தாலும் அனுபவத்தில் சித்தாந்தமாகவேண்டும்.

இப்புவி அத்திபழம்போல் பேரண்டம் அதற்குள்ளமைந்த வித்துகள்போல் சித்தண்டங்கள் மேற்கண்ட பேரண்டம் ஆயிரத்தெட்டு கூடியது ஒரு புவனம் இவ்வகைகொண்ட புவனம் 2,214 கூடியது ஒருசாகரம்-சாகரம் ஏழு கூடியது ஒருபதம் இப்படி 814 கூடியதை பிரபஞ்சமென மேலோர்கூறினர்.

தரணி சலம் கனர் காற்றத்தவான மரணிபானுவருந் திங்களங்கி,முரணியதாரகைமுன்னிய ஒன் பான் பிரணவமாகும் பெருநெறிதானே. சிவம் சத்தி நாதபிந்து சதாசிவம் நிகழுமீசன், உவந்தருள் ருத்திரன் மாலயன்பொன்றிறென்றும், பவந்தரும்அருவம் நாலின்யுருவம் நல்லயுபாயமொன்றாய் நவந்தரு பேதமாக நாதனை நடிப்பனென்பர், பிரிதிவ் அப்பு தேயுவாய்வு ஆகாயம் உகாரநாதரவி, மாகாரவிந்து

சந்திரன் ஓங்காரமகம் மேருசுழிமுனை ஆக அஷ்டமூர்த்தியாயும் விளங்குவர் கடவுளென வேதங்கூறும், ஆச்சுதே அறிவொன்றின் விசாரணையே, யனைத்தையுமே பார்த்திருந்து வகண்டந்தன்னில், சோச்சுதே குருவாகி தத்துவங்களாகி கொடியதீவினையு நல்வினையுமாகி போச்சுதே பெண்ணாய்ப் பிரபஞ்சமாகி புகழுறிய நிற்குணமாய்நிர்மலமுமாகி, தீச்சுதே சிவமாகி சீவனாகி செழுஞ்சுடரின் கதிரொளியாய் சிறந்தவாறே எட்டுத்திசையும்பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய், முட்டித்ததும்பிமுளைத்தே தாங்கும்சோதியைமூடரெல்லாம், கட்டிசுருட்டிகக்கத்திலைவைப்பார் கருத்தில்லையார், பட்டப்பகலை யிரவென்றுசொல்லும்பாதகரே, மேலோர் முன்கூறித்த வாக்கியங்கள் உண்மையென விளங்குவதேயாம் ஐயமின்றி தெய்வவுருதியாளித்த லதுவா மருவுருவை தியாளித்தாலட்ட மூர்த்தியுமாம், பொய்யாவிரண்டையும் தவிர்த்து தானாகயிருந்திடில் பூரணமாய் சீவனைதிர்ப் பொருந்துமதுவா மின்மையனுருமனம் விடயத் தாசையுற்றே யதுவாய் மரணசெனனமும் விளைந்தவாறேதென்றேயுணர்ந்து மெய்யறிவே தானாக பாவித்தாலதுவாய்விளங்குவார் யாவரும் செனியாவீட்டையு மெய்துவரே.

ஐயுணர்வெய்திய கண்ணும் பயனின்றே, மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு.

வாரசாரம்—ஞாயற் செவ்வா சனி வலநாசியில் சூரியகலையாகவும், வெள்ளி திங்கள் புதன் யிடநாசியில் சந்திரகலையாகவும் பூர்வபக்ஷ குருவாரம்சந்திரகலையும், அமரபக்ஷம் குருவாரம் சூரியகலையாகவும் காலை 4-மணிக்குநடக்கவேண்டியது அவ்விதம் நடந்தால் தனது காரியங்களைத்தும்சித்தியாகும் அவ்வகை நடவாமல் பேதமாய், சூரியனடக்கவேண்டிய தினம் சந்திரரும், சந்திரர் நடக்கவேண்டிய தினம் சந்திரரும், சந்திரர் நடக்கவேண்டியதினம் சூரியரு

மாக நடந்தால் அடியிற்கண்ட பலனாகநடக்கும் ஞாயர் சந்திரன் சனி, யிரும்மல்திங்கள் சூரியர்சலதோஷம் சுற்றத்தாருக்கு கேடு, செவ்வா சந்திரர் சுரம் சண்டை சாவு புதன் சூரியர் நீரேத்தம் தலைக்குத்தல் திங்கு வளர்பிறை வியாழம் சந்திரர் தேகநோவு வெள்ளிசூரியா கண் காதுநோய் வெள்ளிசூர் பிராயாணம் சனி சந்திரர் சீதள சன்னியாகும்.

சந்திர சூரியரிருகலையினும் ஐம்பூதம் நடப்பதுண்டு பிரிதிவ் நிறம்பொன்மைதித்திப்பு அப்புவெண்மை, துவர்ப்பு, தேய்வு, செம்மை, உவர்ப்பு, வாய்வு கருமை, புளிப்பு, ஆகாயம் படிகம், கசப்பு, பூர்வபக்ஷத்தில் குரு பிரிதிவ், சுக்கிரர் அப்பு, குருதெய்வு; புதன்வாயு; சனி ஆகாய பூதிகமாக கொள்க!

ஞாயர் ஆக்ஷதையாகிய அப்பும் திங்கள்செவ்வாவியாழம், காசமகிய தேய்வும், புதன் வல்லூராகிய பிரிதிவும்; வெள்ளி கோமூப்பாகியவாயுவும், சனி [illegible]லாகிய ஆகாய பூதியமா[illegible] நடக்கா[illegible]க்கமம்

பூ[illegible] பிரிதிவ் அப்பு நடந்தால் சத்வகுணமாயும், தேய்வு ராசதமாகிய கோபமாங்காரம்ஸ்ரீ யிச்சை வாய்வுவானது அலைவரும். ஆகாயம் பரவிச்சைபை நாடும் காலைபடுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கும்போது சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக்கொண்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். ஆகவேண்டிய காரியங்களுக்குபோகும்போது ரவியில் பிரிதிவ் அப்புநடக்க சென்றால் தாமதத்தில் பலன்சித்திக்கும், படுக்கும்போது யிடதுகை கீழ்வைத்து வலதுகை மேலாகவைத்து கால்நீட்டி படுக்கவேண்டியது அவ்வகைப் படுக்கும்போது மனதை பலவாறு சிந்தையில் செல்லவிடாமல் சுவாசமீது செலுத்தி யிருக்கவேண்டியது அவ்வகை அப்பியாசம் செய்துவருகையில் சொர்பநாதிஅவஸ்தைகள் நீங்கிஅந்தர்முகவிவகாரங்கள் விளங்கும் இவ்வகைநடப்பதுமன்றி வயற்றில் ஆகா

ரமில்லாமலிருக்கும்போது பசி அதிகமாயிருப்பதெ
ன்று சொல்வது அப்போது மேற்கூறியபடி படுத்தி
ருந்துபார்க்க பசி அதிகயாக யிருப்பதென்றுசொல்
வது அப்போதுமேற்கூறியபடி படுத்திருந்துபார்க்க
பசி எழும்பிய பரமிடம் நன்முகத்தோன்றும். அமா
வாசை தினகாலே ரவியையுருகுவும், பருவத்தின் சந்
திரனைகேதுவும் மறைப்பதுபோல் நமதுரவிமதியை
ருகுகேது சாயை மறைப்பதால், மனதிற்கு யிருளா
கிய மாயை மூடப்பட்டது. சந்திரன் மனதிடமும்
சூரியன் நேரத்திலுமிருப்பதால், ரவியிடம் மதியை
செலுத்த மதிக்குகிரணங்கள்குறைபுபடாமல் அறி
வுதயமாகும்.

ஆகாயமும் வாய்வும்கலந்திருக்கிறது மண்ணும்
சலமும் கலந்திருக்கிறது. அக்கினிமத்தியமாகின்றனை
மாயிலை உதிரசலம் ஒன்றாகயிருக்கிறது சரமாகிய
வாய்வு ஆகாயவெளியில் சம்பந்தமாக யிருக்கிறது
அக்கினி பொதுநிலையாய் நின்றன

தானென்ற சித்தர்முதல் முனிரிஷிகள் தன்ம
யமேதானாக தவமேசெய்து, வூனென்ற யுடல்வெறு
த்து பசியடக்கி வுத்தகலைவாசியென்ற தாரகத்தை
கொண்டு, வானென்றஆகாசவெளியில்சென்றுமகத்
தானசோதியுடன் சோதியானார், மேனென்று வந்த
துவும் சோதி சோதி யென்றும் சிவமயமான சோதி
தானே.

சோதியென்ற சோதியிலே சோதியானார் சூழ்ந்
துதடா யண்டமதில் நன்றாய்ப்பாரு, வேதியதோர்
மந்திரகலை சோதியெல்லாம்யொளிவிளக்காய்நின்று
தடா யங்கேபாரு, நீதியுடன் பார்க்கையிலே யண்ட
ந்தன்னில் நிறைந்துநின்ற நட்சத்திர சோதியல்லா
ம், ஆதியென்ற நாதாக்கள் காந்திகாந்தியண்டமதில்
சூழ்ந்துதடா யங்கேபாரே.

ஸ்தூலதேகம் சத்தி, சந்திரரென்றும், இதில்
உயிர்ப்பாகிய உயிர் சூரியர் சிவமாகும், பிரிதிவ்ருரு

நாசியிடமாக வாசனையறிதலும் அப்புசுக்கிரர் நாவி டம்சுவையறிதலும், தேய்வுஅகங்காரர் நேத்திரமிடம் ரூபமறிதலும், வாய்வு புதன் சரீரத்தில் பரிசமறிதலும் ஆகாயம் சனி செவியினிடம் ஆகாயசப்தமறிதலுமாகும் இராகு கேது சாயையென்றும் குதம் குய்யல் யித்தானமிட மிருப்பதெனபுகலும்.

கடினமென்று தளளாதே வாசியோகம் சுண் ஆக்கிமத்தியிலே கருதிப்பாரு; துடிமிகுத்த சுழிமுனையிறாதொங்கு சூரியனும் சந்திரனும் வொன்றாயி போகும், குடியிருப்பு சாக்கரத்தின் கோட்டையாச்சுகோடானகோடியுகம் வாழலாச்சு, நொடிநிமைக்கு நேரமல்லோ பிரமன் வாழ்க்கை நன்னிமையாய்ப் பார்த்தறிந்து நடங்குவாயே.

சாக்கிர பகிர்முக விவகாரங்களிலிருந்து நித்திரை சொர்ப்பனத்தில் அநேக விஷயங்களைக் கண்டதாயும், செய்ததாயும், சென்றதாயும் நடத்தியதாயும ஆனோம் [illegible] அவைகள் நித்திரை நீங்கிய [illegible] யாதொரு பயனையும் அடையாதவர்களாகின்றோம் அவைகளன்றி ஒரு ஸ்திரீயைகூடி சம்போகம் செய்ததாக காண்கின்றோம் அப்படிகண்டு நித்திரைநீங்கியபிறகு சலிதமான விந்தை பிரத்தியக்ஷயமாக காண்கின்றோம்.

இதை புத்திமான்கள் அறிவுமுன்னிலையிலேயூகமாய் யோசிக்க விந்தின்செயலும் பெருமையும்அறிந்து அதில்தேறும் அனுபவசித்தாந்தநிலையில் சதா ஆனந்த பரவசராக விளங்குவர் வேதசம்வதமாகவிருக்கும் பாயாள்வசத்தே சென்றுவரவேண்டி லோயாவிருபக்கத்துள் வளர்பக்கத்து, ளோயாவெண்ணுளின்பமேற் பணிமூன்றிரண் டாயர்வபரத்து ளாதிநாளாறுமேஆறைந்துபன்னொன்றுமன்றிச்சகமார்க்கம்வேறன்புவேண்டுதோர் பூவரிற்பின்னந்தேரோடறுமிருபத் தொருநாளிடைத் தோங்குமாறின் மிகுத்

தோங்குமக்காலஞ்செய்யவே, செய்யிமளவிற்றிழிநான்முகூர்த்தமே, மெய்யுங்கலை காலமிகுந்துபருதிகாலையுமிட்டதோடினன்காமநாளெறி, செய்கவலமிடந்தீர்ந்துவிடுக்கவே, கலக்குநாள் முன்னுடன்னிடைக்காதலைத்தகவேண்டிலங்காரியுதரக், கலத்தின்மலத்தைத்தூண்சித்தைப்பித்தை, விலக்குவனசெய்துமேவலைவீரே, விழுந்ததுலிங்கம் விரிந்ததுயோனி, வொழிந்தமுதலைத்துமீரைந்தேநாட்டுறிப், பொழிந்துபுனலுதம்போற்றுங்கரண, மொழிந்தநாத னுச்சியுள்ளே யொளிதநேமநாதிடத்தே செலுத்தினுமவ்விந்துகாத்தெல்விடார்போதல்கலந்தவா, மாதருரிராசைக் கைக்கொண்டேவாடுவர், காதலர் போன்றங்ஙன காதலஞ் சாற்றிலே.

மூலாக்கினி, பசிதீபாக்கினி, கோபாக்கினி ஸ்ரீதாபாக்கினி, யோகஞானக்கினி, இவற்றுள் ஆதியுமந்தமும்தவிர மற்றமூன்று அக்கினி உற்பவமாய்த்தான் நலையாவரும் சரீரத்தில் கண்டிருக்கிறோம்.

உரமடிமேதினியுந்திபிலைப்பாம் விரவியதன்முலைமேவியகிழங்கி கருமூலமீமிசைசைகிழிக்காறுய்விரவாங்கந்தமேல்வெளியாமே, சத்தமுசத்தமனமுமனக்கருத்தொத்தறிகின்ற விடமுமறிகிலர் மெய்த்தறிகின்றவிட மறிவாளர்க்கு, வத்தனிடப்பிடமவ்விடந்தானே, அங்கமதிகூட வாருமதியொளி, யங்கிசிவத்தினிற் . கூடவத்தாரகைத்தங்கியதுவேவே சகலகுமாமே, பத்துமிரண்டுபகலோ னுயர்கலைபத்தினேடாறுமுயர்கலையான்மதி, யொத்தநல்லங்கிய தெட்டெட்டுயர்கலை, யத்திறனின் றமையாய்ந்து கொள்வீரே

மேலாம்பதத்தையளிக்கும் பூரண அக்கினியைநாம்கேவலவிடயங்களிற் சிலவிட்டு வாழ்நாட்களைகேவலப்படுத்துகின்றோம் அவ்வகைசெய்கினும், அதினலனேக வியாதிகளனுபவிக்கநேரிடுகின்றது உண்ணும்

போதுயிரெழுத்தானுயிரைவாங்கி யுறங்குகின்போதெல்லா மதுபோலாகும், பெண்ணின்பாலிந்தியம்விடும்போதப்பா பேணியுயிர் மேல்வாங்கென்மேலோர்செப்பியதை நாமுன் அநுபவத்தில்கொண்டுவரக்கூடாது.

விந்து அதிகமாய் சிலவழிப்பதில் பிணிரோட்சாக்காடு எளிதிலடையக்கூடும் ஆகாரத்தில் பிரிந்த அன்னரசமானது உதிரமாய் 7-வது நாளாக சுக்கிலமாகின்றதை விரையம் செய்யாமல்மாதத்தில் இரண்டுதரம் ஸ்ரீபூர்வகாலத்தில் பயன்படுத்தும் தினசையோகிப்பதில் அவ்விதம் நரிக்கும் [illegible]ருசிசுவானது ஆயுள்விர்த்தியும் தேகதிடமும் பிணியில்லாமலுமிருக்கும்.

உந்தியிலிருக்கும் உதானவாயுவால் காமம்கண்டஸ்தனத்தானகுழியிடமிருந்து சமான வாய்வானது கமல[illegible]த்தில் குபாலசூலையிடி, அசதி, வயிறிரைச்சல், [illegible] நாவுலரல் முதலியவியாதிபுருடருக்கும்; ஸ்திரீக்கும் [illegible]நோய்தேகவெளுப்பு[illegible] முதலியன[illegible]

ஓமென்ற மூலகணபதியேகாப்பு[illegible]டன் நடுமனையிலுகந்துநின்று, ஆமென்ற [illegible]தகலையுள்கொண்டேதானடங்கவந்த மனோன்மணியின் கிருபையாலே, ஊமென்ற வுண்மைதனை மனோன்மணியாக வருவெத்துக் கருவெத்து யுருதிவெத்து, [illegible] மதிதனையேரவயில் தாக்கசர்சிதானந்தமெனவுறுதிகாப்பாம்

புருவமென்ற சுளினையிலே மைந்தா நீ கேளு போதமென்ற அருள்ஞான செந்தீபத்தீ, திருவிருந்தமாளிகையில் தீபங்காணும் செங்கமலக்கண்ணே நன்றாய்ப்பாரு குருவிருந்த யிருந்தயமா முக்கோணத்தில் குவிந்துமனக்கண்ணாலே தன்னைப்பார்த்தால், கருவிருந்தபதியதுதான் மைந்தா கண்காணதோணுமடா கருவைப்பாரே.

விண்ணைப்பார் தன்னைப்பார் மண்ணைப்பாரு மேன்மைபெரு குருபருணைமேவிப்பாரு,பெண்ணைப்பார்த்தலையாதே தேவென்தான்தேகம் பிரியமுடன் தேகமதை பேணிப்பார்த்தால் கண்ணைப்பா துலங்குமடா அந்தக்கண் [illegible] சிந்துவெகுகண்ணில்காணும், மண்ணப்பா வென்றசடங் தன்னைப்பேணு மாந்தருக்கு [illegible] மன்தானுமே.

பிரண்டுவகைத்திப்பாதே பித்தருண்டு பிராணநிலையறியாதவ[illegible] முரண்டுடனே முறடுகட்டி வலையாருண்டு [illegible] மாப்கையிலே திரிவாருண்டு, [illegible] முனி தானியை யறியாருண்டு செகத்தில் [illegible] செப்பப்போமோ அருண்டகண்ணு [illegible] மறியாபாவி. அடக்கமென்றகாரியத்தை [illegible]துபாரே.

[illegible] அறியா மூடர்காணும் சாத்திரத்தின் பயன[illegible] யண்ணறிந்து விண்ணொளியை [illegible] வாசிநிலைகாலைக்காணார் [illegible] அட்சரத்தி னியல்புகாணார் [illegible]றெண்டுமறியாமல் யேக[illegible]மென்பான் வி[illegible] பகபரா பரந்தான்மைந்தா மெஞ்ஞானமான [illegible]க்குத்தானே.

[illegible] ஆறு[illegible]த்தைபெறாமல் வாய்மதமாய் பேசினவர்கள் பெருங்குடலும் சிறுங்குடலும் [illegible] மஹா துன்பமடைவர். மஹான்களை தரிசிக்க[illegible] அந்தமுகமாய் ஆடியிற்கண்டபடி தியானிக்க அவர்கள் பிரத்தியக்ஷயமாய் திருவருள் பாலிப்பர்

செய்த்தமிழ்தனையறிந்து பதினெண்பேரை செம்மையுடன் காண்பதற்கு மூலங்கேளு சைதன்னியமானதொருதன்னைப்போற்றி சதாகாலம் ஓம்கிலீரங் அங்சிங்கென்று மெய்தவரு பூரணமா யுருவேசெய்தால் வேதாந்தசித்தரைத்தான் வசமாய்காண்பாய்

உய்தமுடனவர்களைத்தான் வசமாய்கண்டால் வுத்தமனை சகலசித்துக் குதவியாமே.

புறியஷ்டமாவன-சடம் பிரமன் கூறு, உதிரம் மாலின்கூறு, இதில் சூக்ஷமமாவன :-சிகரநீ சிவன் வகரமாற்றுமயேசன், யகர ஆகாய சதாசிவம், விந்து நாதம், சத்தி, சிவன்விருட்டு, பரை ஆக 8 இதின்மீது வெளியாழ், ஒளியாழ், வெளியொளியாழ் இவைகள் கடந்து உன்மனையாளிடமென்றும் அவ்விடமிருப்பவர் சிவயோகிகளென்று மறை கூறும் இவ்வனுபவம் பெறுவது, தக்க ஆசான் கிடைத்தது அவரது சாயைபோல வருடனிருந்து சதா அவரால் பெற்ற திருவருள் நோக்கத்தில் நெடுங்கால மிருப்பவர்களுக்கு அம்மையும்பதமாகும். ஆகிலும், அனைத்திற்கும், மனமே முன்னிலைகாரணமாகயிருக்கிறதுமனது அலைவுற்றிருக்கவேண்டும் மனமானது எப்போதும் ஒன்றைநாடியே நிற்கும், அவைவற்று நிற்கும் சுபாவம் கிடையாது. நன்மார்க்கத்திலேனும் துன்மார்க்கத்திலேனும் செல்லும்மனதாகயிருக்கிறதுமன தளவை நிறுத்துவதே நல்லோர்கடமை-

ஔவையார் குறள்.

தருமம்பொருள்காமம் வீடெனுநான்கும்
 யுருவத்தா லாயபயன்
ஈசனெனக்கருதி யெல்லாவுயிர்களையும்
 நேசத்தால்நீ நினைந்துக்கொள்

மெய்ப்பாலறியாத மூடர்தநெஞ்சத்தின்
 பப்பால்னிற்குஞ்சிவம்
உடம்பினுற்பெற்ற பயனைவதெல்லாம்
 திடம்பட வீசனைதேடு

தன்னையறியு மறிவுதனைப்பேறில்
 பின்னைப் பிறப்பில்லைவீடு

எண்ணிறைந்தயோனி பலவாய்ப்பரிந்தெங்கும்
உன்னிறைந்து நிற்குஞ்சிவம்

விண்ணிறைந்துநின்ற சுடர்போலசீவர்
தண்ணிறைந்து நிற்குஞ்சிவம்
நினைப்புமறப்பு மில்லாதவர்நெஞ்சந்
தனைப்பிரியாது சிவம்.

நரம்பெனுநா டியிடையினுக்கெல்லாம்
உரம்பெறுநாடி யொன்றுண்டு
உந்திமுதலாகி யோங்காரத்துட்பொருளாய்
நின்றது நாடிநிலை

உந்தியினுள்ளே யொருங்கசுடர்பாச்சில்
அந்தியமுவுருவமாம்
நாபியகத்தே நலனுறநோக்கிடில்
சாவதுமில்லை யுடம்பு

ஆவிபாழ்போகா தடக்கியிருந்தபின்
ஓவியமாகு முடம்பு
மயிர்க்கால்வழியெல்லாம் மாய்கின்றவாயு
உயிர்பின்றி யுள்ளே பதி

மூலத்திற்றோன்றி முடிவிலிருநான்காகி
கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாங்காண்
வாசலீரைந்து மயங்கிவாயுவை
ஈசன்றன் வாசலிலேற்று

கத்தியாஞ்சந்திரனைச் செங்கதிரோனூடுருவில்
முத்திக்கு மூலமது
வாயுவழக்கமறிந்து செறிந்தடங்கில்
ஆயுட்பெருக்கமுண்டாம்

அசைவையறிந்துள்ளே யழலெழநோக்கில்
இசையாது மண்ணிற்பிறப்பு
ஓசையினுள்ளே யுதிக்கின்றதொன்றுண்டு
வாசமலர்நாற்றம் போல் வந்து

துரியங்கடந்த சுடரொளியைகண்டால்
மரணம்பிறப் பில்லைவீடு
அடைத்திட்டவாசலின் மேல்மனம்வைத்து
படைத்தவன் தன்னையேபார்

எழுஞ்சுடருச்சியின்மேல் மனம்வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாதசுடர்
கண்ணகத்தேநின்று களிதருமேகாறுக்கால்
உண்ணகத்தே நின்றவொளி

உரைசெயுமோசை உரைசெய்பவருக்கு
நரைதிரை யில்லைநமன்
பேசுமெழுத்துடன் பேசாவெழுத்திறல்
ஆசான் பரகதியாம்

நின்றவெழுத்துடன் நில்லாவெழுததினை
யொன்றுவிக்கி லொன்றேயுள
வாக்குமன[illegible]
ஆக்கை சுழிக்கலையாம்

கூடகமானதுறிவெழுத்தை தானறிகில்
வீடகமாகும் நிறைந்து
பிறந்திடமாவீட்டை [illegible]
இறந்திட [illegible]

[illegible]
செலுத்துப்பெறு செயல்
மயிர்ப்பாலத்தின் [illegible]
[illegible]

உறக்கமுணர் [illegible]
பிறக்கவும் வேண்டாம்பிறப்பு
நினைப்புமறப்பு [illegible]
அனைத்துமொரு வீடாமது

மறவாநினையா மனத்திருக்கில்
பிறவாரிறவார் பின்

அண்டத்திலுமிந்த வாவென்றறிந்திடு
　　பிண்டத்திலு மதுவேபேசு
சூரியன் அன்னியொன்
　　கிடிற் சோமனும்
மதியொடுவன்னியொன் றாகவேவந்தால்
　　கதிரவனுமென்றுகாண்
கதிரவனுள் மதிபுகில்
　　அமா வாசை
மதிக்குட்கதிகவன் வந்தங்கொடிங்கிடில்
　　உதிக்குமாம் பூரணீசொல்

ஓசையில்சந்தம், முட்டையிலுயிர்ப்பு, வித்தில்சத்தாகியமுளை, பூவில் வாசம், பழத்தில்சுவை, யிரும்புண்டநீரைபிரித்துக்காட்டயில்லாமைபோலும் நிறைந்தனர் எள்ளிலெண்ணை, பாலில் நெய், கரும்பிற்சர்க்கரை, தேய்வில் அக்கினி, சொல்முடிவில்பொருள் தோன்றுதல் போல் அகநோக்குடையவர் காண்பர், நால்வகைதோற்றத்தில் மானிடமெனும் வடிவங்கொண்டு மேற்கண்ட அனுபவங்களை அடையாமல் உலகம் மெச்ச சீரமது பலவேடங்களைத்தரித்து நான் யோகி, சோகி, பரதேசி, தம்பிரான், சாமி, தபசிதாசன்; பக்தன் யென்றுவீண்காலங்களை போக்குவதினால் அருமையானபிறவி வீணாக பிரிதிவில் லயமாய் விடும் தான்கான் யென்பது யாது அதைச்சூழ்ந்த கருவிகரணாதிகள் எவ்வாறுதித்து எவ்வாறொடுங்குமென சித்தாந்தமுற்று நிற்பதே எம்மதசார்பினரும் பெரும் நிலையாகும்.

திருவருள் போகத்தையளித்து செனனமானதுபரத்தைநீக்கி துரியாதீத நிலையிலிருந்தும் குருவிற்கு உடல்பொருளாவியெனும் யுடல்சரீரத்தையும் ஆவி, உயிர்ப்பையும்; பொருள் அறிவையும் தத்தம்செய்த மாணாக்கரில் மந்தன், மந்தரதன், தீவரன், அதிதீவரபக்குவதிரங்கள்நான்குவிதமாகயிருக்கிறது அதிலும்

பிர்மசாரீ, கிரகஸ்தன், சந்நியாசி, வானப்பிரஸ்தன், அதிவிராணுசிரமம், பெற்றவர்களாகவுமிருக்கின்றனர்.

இருக்கு, எசுர், சாம, அதர்வணமாகிய நான்கு வேதத்தில் இருக்கும் ஞானகாண்டத்துள் தைதிரிய உபநிஷத்தில் பிரக்கியமான பிரமமெனும் குருவாக்கியம் அறிவேபிரமம் எசுர்வேத அயித்திரிய உபநிஷத்தில் அகம்பிரமா அஸ்மிசிடன்வாக்கியம்நானே பிரமம் சாமவேதஞ்ஞானகாண்டத்துள்சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில், தத், தவம், அசி, யெனும் வாக்கியம் நீயாணுய். அதர்வண வேத ஞானகாண்டத்துமாண்டோக்கியஉபநிஷத்தில் என்னுடையஆத்மாவேபிரமமாய்விளங்குகின்றன. இவ்வநுபவம் குருகடாக்ஷத்தால் சுவாநுபவமாகவேண்டும்.

பஞ்சாக்ஷரம்—நகரம் அருட்சத்தி தேகத்தைத் தரும், பிராரத்தத்தையநுபவித்து, மகாரம் ஆணவ மலம்சுத்தமாயை, சிகரம் சிவம் வகரம் அருள் யகரம் சீவன், ஆதலால்மகா அசுத்தமாயை நீங்கில் அருட்சத்தி செய்கையான நகரசெய்கையொடுங்கும்பிறகு யகரசீவன் வசர அருளால் சிவத்தை யடையுமெனவும், நகரமாகிய சேர்க்கையை ஒழித்து, மகரமாகிய மயலெல்லாம் வேரறக்களைந்து வகாரமாகியவள த்தினிலிருந்திளப்பாரி, சிகரமாகிய சிவகதியடைந்தனன் சிவனென்று அநுபவிசன் வாக்கியம் ஆகை யால் நாரமகாரத்தை நீக்கி மற்றமூன்று அட்சரங்களையிருதலைமாணிக்கமாக தியானிக்கின்றனர் இவை ஆகமவிதிப்படி கூறியதாக யிருக்கின்றனர்.

பிரணவ பஞ்சாக்ஷர விபரம்.

கணபதி நாசி சுவாசமுன்னிலையில் 4-வித பேதங் களையறியும் அப்பேதங்களறிவது யிடைகலை பின்கலையும் சுழிமுனையில் கூடில் நீங்கும் ஓங்காரசித்தி, பிரமன்; நாவுபிரிதில், 6-வித சுவைகளறியும். அறி

வது நீங்கில் நகாரம் சித்தி நேத்திரம் சலம் அப்பு 10-வித பேதங்களாகிய பஞ்சவர்ணம் உயரம்குள்ளம் சிறுத்தல் பெறுத்தலாமெனயறிவதுநீங்கள் மகாசித்தியாகும் சர்மம்;—தீ தேய்வு யிவை முன்னிலேயில் சூடுகுளிர்ச்சிமெருதுகடினமெனயறியும்பரிச பேதம் 12-ம் அறிவது நீங்கில், சிகர சித்தியாகும்.

செவி வாயு ஆகாய அம்சம் - 16-வித அக்ஷர பேதங்களை யறிவது நீங்கில் வகரம் சித்தியாகும்.

புருவமத்தி ஆகாயம்:-அவ்விடம் விருப்பு வெறுப்புமறியும் இரண்டு தன்மைநீங்கில் யகாரமனம்சித்தியாகும் இவ்வகை சத்தபரிசரூபரசகெந்தங்களறியும் மனம் அசைவர அம்பலமாகிய உச்சிக்குழியில் சங்கல்பமிலாததாகிய அறிவு சுயம்பிரகாசமாய்விளங்குமென தபத்தினர் செப்பி யிருக்கின்றனர் இதை 51-அட்சரமென்று புகல்வர்.

ஆக்கிருஷ்ணம்; தம்பன நகரம் மோகனம் மகரம் பேதன மாரணம் சிகர வித்வேஷணம் உச்சாடனம் வகரம், வசியம் யகரமாகும்

நகரம் ஆணென்றும் அதற்கு மூன்றாவது சிகரம் பெண்ணென்றும் ஆணெழுத்தைச்சுற்றி பெண்ணெழுத்துசுத்தியிருக்க, அவ்வகையாக, ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் மூன்றாவது எழுத்து பெண்ணெழுத்தாகசங்கரங்களிலடைகின்றன பன்னிரண்டுகாலான புரவியப்பா பாங்கான, மூலவெளி தன்னில்நிற்கும் நன்னயமாய் வாசிதனிலேற்றிக்கொண்டுநாட்டியந்த நடுவீதிதன்னில்நின்றால் முன்னின்றமுப்பாழுக்கப் பாலேயோர் முகப்புண்டு முச்சந்திவந்து கூடும்; சின்னஞ்சிறுவாசல்கடந் தப்பாற்சென்றார் சிதம்பரமும் காணமும் சித்தியாமே.

பிரணவமென்னும் ஓங்காரத்தில் அகாரசோதியிந்துவுதித்து இதில் நகரமகர முதித்து, உகாரவொளியால் நாதமுதித்து இதில் சிகரவகரமுதித்து மகரத்தில் யகர ஆன்மாதோன்றிய தெனவும்.

நகரம் திரை, மகரம், மால் சிகரம், பதி வகரம் திரை, யகரம் சிவாக்ஷரமாய் விளங்கும், யோகக்ஷரம், கிரியாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம் சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரமாக சிந்திப்பதெல்லாம் பகிர்முகநோக்குடையதாயிருக்கிறது அக்ஷரமானது அச்சரமாம் எனகூறுவதில் சரம்பார்ப்போன் பரம்பார்க்கக்கூடும்.

அகாரமானநேத்திரத்தில்மநோன்மணியென்னும் மனமானது அறிவுசதாசிவமாயிலங்கும், அறிவுஎன்பது, அகாரம் சூரியகலையாகவும், உகாரம் சந்திரகலையாகவும் நீங்காரம் சுழிமுனையாகவு மிருக்கின்றன இம்மூன்றுங் கூடியது அறிவு இவ்வசையுடையவர்கள் அறிவுடையவர் சிங்கார யிடைபிங்கலை சங்காரவழிபோகாமல் பொங்கிநிறுத்தி யெமாள்குருராயன் பாதம் போற்றும்படி முத்துதாண்டவ சுவாமிகள் செப்பினர். யிச்சா பிராரத்தவம் அணிச்சா பிராரத்தவம், பரயிச்சா பிராதகமாக [illegible] வதில், யிவை [illegible] செய [illegible] யாம்தாருவிவரங்களையும் நடத்தாமல் யாவும்கடவுள்செயலாக முடியவேண்டுமென நிச்சசயமுடையவராளுல் அயர் அடிமை திடமாக யாட்கொள்ளகூடும்.

எதிரிட்டிருக்கும்மரணத்திற்குள் கொடுமையான காலனுக்கு யோசனைகளாகிய, 444-விபாதிக்கும் மரணத்திற்கும்மிகப்பயந்தவர்கள் உள்ளமானது அதிதீவரமாய் நன்முயற்சியிலிருப்பார்கள்.

புவியின் கண்மானிடங்கள் அடியிற் கண்ட
பேதங்கள் ஒருவாரெனகூறயாவரால்முடியும்

ஆத்மம்.

வேதாந்திகள் :—ஞப்த்தி மாத்திரமே, ஆத்மாவென்றுரைப்பார்.

கூடஸ்தன் :—பிரமம் விடயங்களைதெரிந்து அவைகளில்மறைந்தபிறகு அவைகன்ன ரூபமென்று அறிவதே ஆத்மா விஷயசிதாகாச சிவன்.

பாசுபத கபாலிகாவிரதர்,நித்தியாவியாபகை சை தன்னியமே ஆதமா

சாங்கிய பாதஞ் சலிகர்-அசங்கசின் மாத்திரமே ஆத்மா நியாயவே சிடிகர்-ககணம்போல்மகித்பரிணும நாய பாஷாணம்போல் சடரூபநானும் மனதுசம் போகத்தில் சித்திசம்யுக்தனுயிருப்பது ஆத்மா.

சைனன்-தேகாதி விலக்ஷிணனும், தேகபரிணமித ஞய், பரிணமிகமத்தியில் சாங்கோச விகாசதர்மமே ஆத்மா.

கவுளயாமள சாத்விசர்-ஆனந்தமாகநிற்றலேஆத் மா லௌகிகன்-தேகபுத்திர களத்ரா திரூபமேஆத் மா உலகவாசிகள்-தூலசரீரமே ஆத்மா

சாரவாகன்-தேசம் நீங்கியபோது பார்த்தேன்கே ட்டேன் யென்று சொல்வது நீங்குவதால் பஞ்சேந் திரியமே ஆத்மா.

சாரவாகயேகதேகன்-பிராணவாய்வு போனபின் புயிந்திரியமில்லாமையால் பிராணவாய்வே ஆத்மா.

உபாசகன்-மனதில்லாத பொழுது பிராணவாய்வு நீங்கலால் மனமே ஆத்மா.

சணிகவாதி-புத்தியில்லாதபோது மனஞ்சலிக்கிற படியால் புத்தியே ஆத்மா

பௌத்தன்-சுழுபத்தியில் அந்தகரணமுதல்சகல யிந்திரியங்களும் லயமடைகின்றமையால் சூன்னிய மே ஆத்மா

பாட்டசாரியன்-சுழுபத்தி சூனிய மென்று அறிந் துசாக்கிரத்தில்வந்து சொல்வதால் சத்தே ஆத்மா.

அந்தராளன் ஆகமஸ்தன்-சூக்ஷ்மநாடி மூலமாய் சஞ்சரிப்பதால் அணுவே ஆத்மா.

இகம்பரன் பாதாதிகேசமுதல் அறிவுவியாபித்தி ருப்பதால் அணுவே ஆத்மா.

தார்கிகன்-பிரபாகரன் ஆத்மாகண்டமாயிருந்தால் ஆத்மா நசித்துவிடுமாதலால் ஆத்மம்பரிபூரனமென்றும் சடமென்றும் புகல்வர்.

பாட்டன் - ஆத்மாசுழுத்தியில் சடமாயும்சாக்கிரத்தில அறிவாயுமிருப்பதால் ஆத்மா சடசித்தெனப் புகல்வர்.

சாங்கியன்-பரிபூரணத்திற்குயிரண்டு லட்சணம்கூடாதாகையால் ஆத்மா அறிவாயும் பரிபூரணனுயுமிருக்கும் சுழுப்தியில்காணப்படும் சடம் அந்தந்த ஆத்மாககளுக்கு சுகதுக்கத்தை கொடுப்பதால்ஆத்மா சுபாபம்.

யோகி-பிரகிருதிஎன்னும்சுபாபத்திற்குநடத்தோனில்லாவிடில்சேஷ்டியாதாகையாலும் ஆக்கினைசெய்துகாப்பாற்றுகிறவனில்லையாகில் சீவர்களுக்குபந்தமோக்ஷமிலலாமையால் யீஸ்வரன்சீவர்களுக்கு அன்னியமா யிருக்கிறார்

பஞ்சலி மகத்தோர்-பிராணிகள் மனதில் அந்திரியாமியாக ஆத்மா.

தாக்கிகன்-அந்தகரணமில்லாவிட்டால் சங்கல்பமில்லை ஆனபடியால் அந்தகரணமொறுமை பட்டபோது யிரண்ணிய கற்பனுக யிருப்பதே ஆத்மா.

விஸ்வரூபன்-தூலத்தைவிட்டு சூக்ஷமமிருக்காதாகையால் கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபமெடுத்து எங்கும்காலைகாட்டியபடியால் விருட்டுவிஸ்வரூபமே ஆத்மா.

மாதாபிமானிகள் கூறுவதி லுண்மை யின்னதென்றுணரா்வர் ஞானிகள்

உலகலிவ்வகை போதங்கலாக புகல்வர்

மோக்ஷம்.

வேதாந்திகள்-ஆணவமாயை காமியம்இம்மும்மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடுகூடிநிற்பதேமுத்தி பிரமாத்தும ஐக்கியஞானத்தால் விவகாராதிசம்சாரபந்த நிவர்த்தியே மோட்சம்

பாதஞ்சலிகர்-யோக அப்பியாச பலத்தால் மனோலயத்தால் அஞ்ஞானமழிந்ததே.

சாங்கியன்-பிருகிருதி புருஷவிவேகத்தால் அவித்தை நாசமானதே.

சங்கிராந்திவாதி, மாலிகமாவிரதி-பசு நாணம் கெட்டு சிவகரணமாகிறதே, கர்த்ருவமான சம்சாரபாவத்தைவிட்டு ஏப்திமாத்திரமா யிருப்பது.

பார்ச்கரியன், பேதவாதி-ஆத்மா கெடுகிறதென்றும் ஆணவமலம் கெடுகிறதும்

மாயவாதி-சரீரதொந்தனைபட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவிற்கு விவேகஞானமுண்டாகிறதே

பிரபாகரன் அமணன் எங்குமறிந்தகாமியகன்மங்கெடுகிறதென்றும், முக்குணங்கள்கெடுகிறதென்றும்

புத்தன்-உருவம்வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் கெடுகிறதே.

சமவாதி-சுத்த மாயசரீர மழியாதாகையால் நித்தியமாயிருப்பதே

பாஷாணவாதி-ஆத்மா கேவலத்திற்கிடக்கும் தன்மையைபோல் முத்தியிலுமொன்றுமறியாமலிருப்பதே

சாத்வீகன், சார்வாகலௌகீகர்-ஆனந்தபிராப்தியென்றும். மரணமே மோட்சமென்றும்

பூர்வமீமாங்கிசிகன் உலகாயுதர்-சுவர்க்காதிலோகபிராப்திஎன்றும் மகளிரிடத்துண்டானபோகமென்றும்

சைனன், கௌயாழ்மளா- ஆகாசமத்தியத்துளத்திரோத்ரகமனம், ஆகாசமனுதிசித்தி பிராத்தி.

பௌத்தன்-சுகதுக்காதிகளாற் மயக்கப்படாமலிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே.

பஞ்சராத்திரிகள்-வாசு தேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொரூப ஆணியில்லாமலடங்குவது.

லௌகீகர்-இகத்தில்புத்திராதிகளுடன் கூடிவியாதிதுக்கமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பது.

நியாயவை சேடிகர்-ஆத்மஞ்சரீரேந்திராதி 211-துக்க ஆத்யந்தநாசத்தால் பாஷணம்போலிருப்பது

பாசபதர்-பிரவேசேஸ்வத்தால், ஈஸ்வரத்துவம் அன்னியருக்குகொடுத்து ஆத்மன்ஞப்தி மாத்திரமிருப்பது.

மாத்திரசமிமாஞ்ஞா சித்தாதிகள்

ஆத்மன் சடத்துவாதீத சிவசமானத்துவமாவதே முத்தி எனப் புகல்வர்.

மதிலக்கணாதி கண்மாதி மூவரும் நட்பாககலந்திருக்கில் நரை திரை நீங்கி நெடுநாளிருந்துமோட்சம் குருகோபுராம்சம் பெற்று கேந்திரத்திரத்தில் நிற்க வெள்ளிதிரிகோணத்தில் பராதாம்சம்பெற்று நிற்க கடகலக்கணமானால்புகாந்தவரையிருப்பன் கடகலக்கணமாய்மதிகுறியிருக்க, நேத்திரத்தில் வெள்ளிபுதனிருக்க மற்றவர்-3-6-11-ல் யிருக்க ஆயுளிவ்வளவென முடியவில்லை, குருசனி ஒருபாகைகுட்கூடி பாக்கியத்தி லிருக்க மற்றயிடமாகிலும் யிப்படியிருக்க நற்கோள்பார்க்க பானு உதயத்தில் பிறந்தவன் முனியீஸ்வரனோ் பாக்கியத்தில் புதன் குரு ராகுகூடி சனியங்கிசத்தையே விடாதிருந்தா தனது அங்கிசமேற் மதிபுதயத்திலிருக்க யுகாந்தகால மிருப்பன் ராகு குசன்சநிரா அங்கிசத்தை மேவிகுரு வெள்ளிஸ்திர அங்கிசத்திருக்க மற்றவர்உபய அங்கிசத்திலிருக்கும் ஆயுள் 1000-லக்கணம் உபயராசியாய் உபயத்தோன கேந்திரமுச்சம் மூலதிரிகோணத்திருக்க சனி அட்டமாதிகூடில் 1000-ஆயுள்லக்கணபதிக்கு 6-8-மிடத்தில் பாபகிரகம் நிற்க ஒன்பதாமிடத்ததிபதியும் சுபாளும்9-மிடமில்லாதிருக்கில் பரதேசியாய்திரிவன் வாக்காதியும்குருவும்கூடியிருந்தால் சாஸ்திரவிசாரணையும் மந்திர உபதேசம் செய்யும் திறமுமாகும் அங்காரகர்சனி சூரியன்குதிபின்னால்வரும் லக்கணத்திலிருக்கதிரிகோணகேந்திரங்களில்சுபர் இ

ல்லாதிருந்தாலும் சந்நியாசியாவர், குருசந்திரன்சூரியன் இவரிலொருவர் லக்கணத்திருக்க, அல்லது 10-ம் மிடமிருக்கினும் சனி 12-ல் யிருக்கினும் சந்நியாசியானவர் சுக்கிரன் பகை நீச்சம்பெற்று அவருக்கு, 5-9-ல் பாபர் நின்று லக்கணத்தை சுபகிரகம் நோக்காதிருந்தால் முத்தி பெறுவர் 5-ம்மிடத்ததிபன் லக்கணத்திற்கு 9-ல் யிருக்க அவர் ராகுவாகில் அகாயமனமும், சந்திரனாகில காந்தருவசித்திபுதனாகில் அஷ்டிதபிரயோகசித்தி-குரு சுக்கிரன் சனியாகில் பொன்வெள்ளி ரசவாதசித்தியாகும் ராகுகேது 2-ம்மிட மிருக்கில் கல்வியுள்ளவன் செவ்வா ஆட்சி உச்சகேந்திரங்களி லிருக்கில் பெருந்தவசி சிவமனோகரஞானி, துலாத்தோர்க்கு,வாசிதேவிடயோகம்,மந்திரம்,குளிகை, வாதம், காயசித்தியுமாகும்கன்னிமீனம் மதுதிபசித்தி மேடம்தனசுதாயை போத்திசித்திகள்பெறுவர். ஜெனனகாலமானாலும்யோகம்பூசை செய்தாலும் மாதம சிங்கம் சிலைகோல்மீனம் ரிஷபம் கடகம் சுறு, வாரம் குருமதி புகர்புந்தி, லக்கணம்மீனம்வில் துலாம்கன்னி, திதி பஞ்சமி சஷ்டி சத்தமி தசமி திசமி திரிதிகை சதுர்த்தி, யோகம் அமுதயோகமா யிருக்கில் உத்தமம். ஞானி சித்தனாகுவர் ஜெனனநாள் உத்திரம் அஸ்தம் சித்திரை சுவாதி மூலம் உத்திராடம் அஸ்வனி பரணி உத்திரட்டாதி காயசித்தி யோகசித்தியாகும்.

கர்ப்பம் உன்னை தனதுலக்கனத்திற்கு சாரத்தில் கிரகங்கள் சுக்கிரன் 5-ல் குரு 9-ல் குஜன் 2-ல் புதன் 11-ல் சூரியர் 7-ல் சந்திரரிருக்கவேண்டும் கர்ப்பமென்பது முப்பு வென்றும் அவரை விமதிசுழி என்றும் பகிரமுகத்தில் தாதுமூல சீவமாயுள்ளவையில் எப்பொருளாக அமைந்திருக்கும் மூப்பைகுருவால் தெளிந்து அவைகொள்வதற்கு முந்தி லோககுருவாகிய அயகாந்த செந்தூரத்தை அகத்தியர்

செந்தூர 300-ல் கூறியபடி கொள்ளவேண்டும் சந்திரகலையில் பிரிதிவ்பூதம் நடக்கும்போது சிவாலயம் வீடுகட்டல் குடிபுகுதல் மரம் வைத்தல் சாந்திகழித்தல் அப்பிறகு குளமெடுத்தல் சோலைவைத்தல் விவாகம்செய்தல் உழவுவிதை விரைத்தல், தேயுபிணி தீர்த்தல், வாயு குதிரை தேர் கப்பல் ஏறுதல், ஆகாயம் மந்திரம் சாதித்தல் பூதியபிரிவு தெரியாவிடில் இடநாசிபக்கம் கலைசந்திரனுகையால் அப்படி நடக்கும்போது வஸ்திர ஆபரணம் பூணல் தூதனுப்பல் அடிமைகொள்வது விவாகம் செய்தல் கிணறுவெட்டல் குடிபுகுதல் அரசரைகாணல் சாந்திதெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல் சுரம்தீர்த்தல்சமாதானம்செய்தல் தனம்வைத்தல், வலநாசி சூரியகலையில் உபதேசம் பெறல் வணங்கல் யுத்தம் வியாபாரம் சூது வழக்குரைத்தல் சவாரிசெய்தல் சங்கீதம்பாடல் நித்திரைசெய்தல் பிசாசுவோட்டல் போஜனம் செய்தல் அவிழ்தம் பொசித்தல் ஸ்தானம் செய்தல் உத்தமம். சத்தியாய் சிவமாய் தாண்டவமாடும் வாசியாகும்சரீரத்தில் துடிபயன் அடர்ந்து கைதுடிக்கில் ஒருவருடம் கால் 6-மாதம் நெற்றி 3-மாதம் கன்னம் 10-நாள், காதுகேளாவிடில் நாள்-7 பார்வை தெரியாவிடில் 1-நாள்-5-வாசனை தெரியாவிடில் நாள்-3 நாவுகுளரில் 2-ல் மரணமெனக்கொள்க வாயில் சலம் வைத்து நிழலிலிருந்து ரவியில் உமிழ அனல் இந்திரதனுசு பஞ்சவர்னமாக தோன்றுமாகில் ஒருவருடம் வரையில் மரணமில்லை முறிந்திருக்கில் அந்த ஆண்டில் மரணம் நிரம்பாறி பெண்ணுரு தோன்றில் 6-மாதத்தில் மரணமாவர் அமாவாசை ரவியிலாகிலும் பருவசந்திரனிலாகிலும் உருக்கிய நெய்யை கின்ணத்திலிட்டு பூமியில்வைத்து முன்கண்ட ரவிமதியிலொன்றை பார்க்க வெண்மை நிரமாக காணில்பிராணபயமில்லை, செம்மை-வாழ்வு,பொன்மை-கேடு,பத

மை-நோய், தருமை-சாவு, தென்பிரம் வட்டம்குறை ந்து காணில் ஒருவருடம் மேற்புரம் குறைந்தால் 6-மாதம், வடபுரம் குறைந்தால் 3-மாதம், நடுவேதொ ளையாகயிருக்கில் 10-நாளில் மரணமாம். விசேட பலனை சரநூலைபார்க்க.

வேதம்-4 உபவேதம்-4 அங்கம்-6, உபநிஷத்து-23 ஸ்மிருதி-19 சிவபுராணம்-10 விஷ்ணு புராணம் 4 பிரமபுராணம்-2 சூரியபுராணம்-1 அக்கினிபுராண ம்-1 உப்புராணம்-18 இதிகாச ராமாயண பாரதபா கவத வசிஷ்டபகவற்கீதைபிரபந்ததேவாரஞான நூ ற்சித்தர் வாக்கியங்கள் இன்னமநேகமாயுள்ள கிரந் தங்களும் குறள் பையல் முதலியனவும் கடவுள் ஒன்றெனத்தெளிந்து விகற்பமற்று அகண்டாகா ரபொருளிலயமுறும்பொருட்டேயன்றி வேறில்லை நீர் நுழையாவிடம் நெய்செல்லும் நெய் செல்லாவிடம் புகைசெல்லும் புகை செல்லாயிடம் மனம்செல்லும் மனம்செல்லாயிடம் அறிவு செல்லக்கூடும் ரவிநிழல் அல்லது மதிபிரகாசத்தில் தனதுநிழல் பூமியில்தன து உருவளவாகயிருக்கும்போது அந்தநிழலைதன துநேத்திரம்பிமையாமல் பார்த்துகளங்கமிரு ஆகாச த்தைபார்க்கில் தனது உருவம்பெரிதாக தோற்றும் அவைபொன்னிறமாகில் செல்வம், வெண்மைஆயுள் வளரும் செம்மை ஆயுள்குறைந்தும், கருமைநலி அ வ்வுருவில் கைகால்தோன்றாதாகில் 6-மாதத்தில்மர ணம், தலைதோன்றாமலிருந்தால் 3-மாதத்தில் மரண ம், இந்த சாயைவடிவமானது தனதுமனமும் நேத் திரமும் ஒற்றுமையாய் தோற்றமாயிற்று சாயை ம றையாதோ தன்னுடம்புதன் வெளிக்குள்ளோய்வக த்திநிடையோடாதோவென்று. கூறியபடி கண்ணும் கருத்தும் ஒற்றுமைசெய்தஅகநோக்குடையவர்கள் யிருந்தபடிசராசரங்களின் இயல்பையும்மூன்றுகால் வர்த்தமானமு தெரிந்துகொள்ளக்கூடும் சாயைநீப

பிரகாசமிருப்பது தெரிந்தவிஷயம். அதுயாதென்று கவனிப்பதில்லை அதுவெங்கும் நிறைந்ததைவென்றும் தெரியாமையால் சிலருக்கு சங்கைதரும். ஒரு வீட்டில்நால்வராககூடி அந்தவீட்டில் ஒருபெரிருளையாவனும் ஒருகட்டடத்தையாவனும் நால்வரும்நினைந்துகொண்டு நாம் நினைந்த சங்கதியறியாத ஒருவன் நேத்திரத்தை துணியால்மூடி அவன்தோள்மீதுநினைந்த நால்வரையும் வைத்து அவனிஷ்டப்படிபோகும்படிசொன்னால் அவிடம்விட்டு நால்வர்குறித்தயிடமேபோய்நிற்கின்றான் குறித்ததை தன்கையால்தொடுகிறான் இதன்றியில் ஒருவனை நமது சுவாசம் உள்செல்லும்போது நினைந்தால் அதேசமயம் அவன்நம்மைநினைக்கின்றான். எதிரிலிருக்கும் ஒருவனுக்குநடக்கும்கலையும் அதிர் பூதியமும் நாம்தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால் நமது கலையைபார்த்தால் அப்போதுகலையும் பூதியமும்நின்றுஎதிரிக்கு நடக்கும்கலையம்பூதியமும்நடந்துதெரிவித்து உடனேமுன்நமக்கு நடந்ததுபோல் நடக்கும் கடவுள் எங்கும் வியாபகராயிருப்பது இன்னமநேக திருஷ்டாந்திரங்களிருக்கின்றன அநேக சமயாதிகள் பேதாபேதங்களாய்எங்கள்சாமி உயர்ந்தவர், உங்கள்சாமி தாழ்ந்தவர் என்று தர்க்கிப்பது சரியல்ல பார்க்குமிடத்து பூமி. ஆகாயம், சந்திரர், சூரியர் இடிமின்னல், மேகமிவைகளும்மத்தியில் உலாவும் வாய்வும் யாவருக்கும்பொதுவாகயிருக்க நூல்விசாரணையும் நல்லோர்பழக்கமும் அவர்களால்பெற்று அடையவேண்டிய பயனையுமடைய சக்தியில்லாதவர்கூறும்வீண்வாதமாகஇருக்கின்றன எம்மதசார்பி லுதித்தவராகினும் எதிரிட்டிருக்கும மரணபயத்திற்கஞ்சி பயந்துதிகிலடைந்து உலகில்சத்துபின்ன தென்றுணர்ந்து சதாஎதைநாடி நிற்கவேண்டுமோ அதில்நின்று முடிவுபெறுவதேமானிடமாகும் சிவம், விஷ்ணு அல்லா பராபரன் அவர

க்ள் சார்பின்படி கடவுள்நாமம் அநேகமாய்புகன்று
லும் அப்படி புகலும்வஸ்து யாது, அதை இன்ன
தென்றுணர்ந்தால் எம்மதசார்பிருந்தாலும் கடவுள்
ஒன்றெனதெளிந்த பேரறிவாளரெனயாராலும் பு
கழப்படுவர். மாயையின்கூறாகிய அசத்து, சடம், து
க்கம், அநித்தியம், கண்டமிவைகளை நீக்கி சிவத்தின்
கூராகியசித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பூர்ணமாகிய
இவ்வைந்தின் தார்ப்பரியங்களை யுணர்ந்தவர் இன்
னூலுக்குரியவராவர் சாதி குலம் பிறப்பிறப்பு பந்த
முத்திபரு உருவத் தன்மை நாமமேதுமின்றி யெப்
பொருட்கும்மெவ்விடத்தும் பிறிவரநின்றியககஞ்செ
ய்யுஞ், சோதியை மாதூவெளியை மனதவிழ நிறை
வான துரியவாழ்வைத், தீதில பரமாயபொருளைத்
திருவருளை நினைவாகச் சிந்தை செயவாம, சரியைகி
ரியை யோகஞானமாகிய நான்குபக்குவர்களும் மோ
க்ஷமாகிய முத்தியடையவேண்டும்கருத்து. அதிலும்
சரியை கிரியையுடையவ ரிப்பிறவியிலாகிலு மல்லது
மறுபிறவி மானிடமாகத்தோன்றி அதிக இகபோக
சுகங்களைபடையவேண்டுமென்ற ஆவல்பூண்டவர்களா
கவுமிருக்கின்றன. எவரெவன் உண்மையாக எந்தவி
தபாவனையும் கோரிக்கையுமாக யிருந்துவருகிறார்க
ளோ அவையே ஆத்மா தேகத்தை விட்டு நீங்கும்
போது அந்தயெண்ண முதிக்குமென்று கோரிக்கை
ப்படி செனனமு இச்சுகமும் பெற்று அனுபவிக்க
வேண்டுமென்று ஆகமநூல் கூறுகின்றனர் யோகவான்
ஞானி இவர்கள் முடிவுபெறும்போது 96-தத்துவ
ங்களும் ஒன்றிலொன்று அயிக்கியமாய் முடிவு அ
வைகளுக்கு ஆதாரமாயும் அணுவுக்கணுவாயிருந்த
ஆன்மா தேகத்தைவிட்டு மகா காயத்தில் லயமான
தும் அல்லது அத்தேகத்தில் தானே அயிக்கியமான
தும் நமது சிற்றறிவிற்கு விளங்காது அல்லது வி
னைக்கீடாய் வேறுபிறவி எடுப்பதற்கு எவ்வகையாக

ஒருபுருடன் சுக்லத்தில், அணுகினவன் ஆத்மாசீவ
னென்பதுபோய் சம்பந்த முற்றதும் உண்மை யிவ்
வாறெனை அறிந்தால் மாத்திரம் நரகமோக்ஷம் உண்
மை என்றும் அநேகபிறவிகளெடுத்து அதின் புண்
ணியபலத்தால் மானிடம் பெறுவதும் கையிலாய
வைகுந்த பரமபதமிடமும எமலோக நரகமிடமும்
காலதூதரும் நன்றாகவிளங்கும் ஆகையால்காலதாம
தம்செய்து உலகவியாபார பெருந்திரையிலாழாமல
மனதை ஒருவாறாகநிறுத்தி நூல்விசாரணையும் சாது
க்கள் சஙகமும் பெற்று நிரதிசயானந்த பேரானந்த
சுகம்பெற நன்னிலை பெருங்கால்மோக்கமாட சங்கை
கள் நிவர்த்தியாகும சுக்கிலசுரோநித சம்பந்தகாலம்
அமைந்தபடி செனனமெடுத்தும் மரணமாகுமவரை
யில் அனுபவிக்க வேண்டிய திருக்க நாம் மத்தியில்
என்ன முயற்சி செய்தாலும் யாதும் பயன்படாது
என்று சிலர் புகல்வர் அவ்வகை கருதுவது நமது
அக்கியானம் அனுபவிக்கவேண்டியதை அனுபவிக்க
வேண்டியதானாலும் கடவுள்சிந்தை சதா உடையவ
ர்களாகில பரயிச்சா பிராரத்துவமாக சகலசுபஙகளை
யும் கடவுளளித்து ரக்ஷிப்பார் வலது கையை முக
த்து நாசிக்குநேராக நிறுத்திவிரண்டு கண்ணினாலும்
கைநாடி துடிக்குமிடத்தில் நிமை ஆடாமல் பார்க்க
கைசிறிய துரும்பு கெனமாகதோற்றும் அப்படிதோ
ன்றுமாகில் 6-மாதவரை மரணமில்லை அல்லதுகைபி
ரமாணமாகவே தோற்றுமாகில சீக்கிரம் மரணமென
றறிக முன்கண்ட பார்வையாக பார்த்து கைசிறு
சாகதோற்றி பின்பு யிருளாகதோற்றும் அவையும்
நீங்கி தீப்பிரகாசமாவவெளிச்சமுண்டாகும் அப்படி
தோன்றிய பிறகு அப்படி செய்யும் அப்பியாசிகள்
அந்தபிரகாசத்தில் அநேக யற்புதங்களை காணுவது
முண்டு அந்தசாதகமாக சிலகாலம்செய்தவர்களுக்கு
விளங்கும் நிழலுள்ள தாழ்வாரத்தில் வெளியாக

பிருக்குமிடம் உட்கார்ந்துக் கொண்டுமுகம்பார்க்கும் கண்ணுடியை வலதுகையிலெடுத்து தனது முகத்தின் வலதுநேத்திர கருமணியில் விளங்கும் வடிவை கண்ணிமையாடாமலும் மனது வேறுவழி செல்லாமலும் பார்த்திருந்த கண்ணிலிருந்துசலம்வடியும் அதற்கும் இமையால்பார்க்க இருளாகதோன்றும் அந்த இருளை அவரேபார்த்திருக்க வெளிதோன்றும் அந்தவெளியிடத்திலும் அநேக யற்புதங்களை அநுபவிகள் காணுவர் உலகில் அஞ்சனமென்று கருப்புநிறமுள்ள மையை கையில் பொட்டுபோல் வைத்து தீபமுன்னிலையில்கண்ணிமையாடாமல் மையைப்பார்த்து அதில் அநேக தேவதைகளை கண்டதாயும் தாங்கள்கோரிய யிடம்பொருள் யிவைகள் தெரிந்ததாகவும்சொல்ல நாம்கேட்டுயிருக்கிறோம் சத்தபரிசரூப ரசகெந்தமாகிய ஐந்தும் கூடியது அஞ்சினம் யிதைபார்க்குமிடத்து கண்ணுரமுதமுமாய் விளக்கொளியாய் நின்றனை யென்று கூறிய வாக்கியம் உண்மையாகவிளங்குகின்றன மஹான்கள் உரைத்த லக்ஷியங்களைபரிபாகபக்குவப்படிக்குசாதித்து அவைகளினால் முடிவுபெறும் பயனை தேகம் பிணமென்று புகலாமுன் அநுபவமுதிர்ந்து நிரதிசையானந்த நிர்விகல்பமாய் ஜீவமுக்தனாக மனம்வாக்குக்காயத்தால் மஹான்களைபோற்றுவதே நமது கருத்தாகும்.

உலகில் நால்வகையோனி அவை பையிடம் மூட்டையிடம் வியர்வை வெப்பம் வித்துகளால் யுற்பம் அதில் 84-லக்ஷபேதமாவன தேவர்-14-மானிடம்-9-மிருகங்கள்-10-யூர்வனசர்ப்பவகை-11 நீர்வாழும் பிறவிகள்-10-தாபரம்-20-பாதாள ராக்ஷஸயோனி-10-ஆக-84 லக்ஷபேதமெனக்கூறும்.

பூதம்-5. பிரிதிவு, அப்பு,தேயுவு,வாய்வு,ஆகாயம்.
பொறி-5. தோத்திரம்.

தொழில்-5. தேவ, தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், பயம்.

கோசம்-5. அன்னமயம், பிரணமயம், மனோமயம் விக்கியானமயம், ஆனந்தமயம்.

ஞயம்-5. தொக்கு சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிருணம்.
புலன்-5. சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கெந்தம்:
கரணம்-4. மனம், புத்தி, சித்தம, ஆங்காரம்.
குணம்-3. இராசதம், தாமதம், சாத்வீகம்.
மலம்-3. ஆணுவம், மாய்கை காமியம்.
கன்மயிந்திரயம்-5. வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம், லோபமோகம், மதமாச்சரியம், இடும் பைமேவகம்.

நாடி-10. இடைகலை, பின்கலை, சுழுமுனை, சிங்குவை புருடன், காந்தாரி, அசநி, அலம்புவி, சங்குனி, அமரசயம், பக்குவரசயம், மலசயம், சகல சயம், சுக்கலசயம்.

ஆதாரம்-6. மூலதாரம, சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநுகதம, விசுததி, ஆக்கினை.

மண்டலம்-3. அக்கினிமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம் சுந்திரமண்டலம்.

அவித்தை-5 சாக்கிரம், சொற்பனம், சுழுப்தி, துரியம், அதிதுரியம்.

தோஷம்-3 வாதம். பித்தம், சிலேத்மம்.

ஏஷணை-3. அர்த்தஏஷணை, புத்திரஏஷணை, லோகஏஷணை.

இராகம்-8. கமாக்குரோதம், குணு

வாயுகள்-10 பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன்.

வினை-2. நல்வினை, தீவினை, அறிவு-1

கைலாயவரக்கவேடம் 6-முகமுள்ள 16-ருத்திராக்ஷ சபமாலை, மணிவிரல், 36-கொண்ட யோகதண்டு பரிசெய்பு, 11-19-மஞ்சாடியுள்ள குண்டலம் 96-அங்குலமுள்ள யோகவேட்டி, 4-அங்குலமுள்ள கபிர்மனம், புலியாசனம், ரசலிங்ககடகம், உப்பு மணி, திருமூலவர்க்க வேடம் சபைபிரம்பு 5- பட்டை உப்பு கெதைபடிகமணி யோகவேட்டி படிகலிங்கம் காதில்செம்புருட்டு புத்தகம் ருத்ராக்ஷம்பாதக்குறடு புலிதோல்ஆசனங்கள் மானமேரல் ஞானம் புலித்தோல் செலவம் தர்பாசனம் மோக்ஷம சித்திரக்கம்பளம் நன்மைவஸ்திரம் தீமை நீங்கல் உடலுக்குள் நீர் நினறுலாவுதனைக்காணாமல் கடகமலைதேடாறுந்திரிந்து•காலனுக்குந்தன் பூரணமே, நானே நீ நீயேனு மிரண்டு மொன்றானல் தேனின் ருசியதுபோற்றெவிட்டாய்நீ பூரணமே கண்காணியில்லென்று கள்ளம்பலசெய்வர் கண்காணியில்லை யிடமில்லை காணுங்கால், கண்காணி யாகலந்தெங்குநின்றனே கண்காணி கண்டார்கள் வொழிந்தாரே, இவ்வநுபவம் பெறுபவர் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

மந்திரமென்னும் மனத்திரதியானத்தால் பிணிமுதலியவை நீங்க வாயில் சபியாமல் மனத்தால் தியானிப்பது சித்தர்கள் வாக்கியம் சகலவியாதியும்நீங்க மஞ்சளாள் கணபதிவைத்து அருகுபுட்பம் சாத்தி தாம்பூலம், தேஙகாய், பழம் தூபதீபம்செய்துநேத்திரபார்வையை புருவமைய்யம் வைத்து யிடதுகையில் விபூதியைப்பரப்பி அதில்பிரணவமெழுதி அம் சிங் கிலி என்று தியானம் ஆயிரத் தெட்டு செய்து விபூதியை நோயாளியை உட்கொள்ளுமபடிகொடுத்துவர நோய்தீரும் பிசாசுநோகும் கெர்பநோய் தீர்ந்து கெர்ப்பமாக தேனும் முலைப்பாலும் கூட்டி ஓம் சிறி சிகவென்று 16-தரம் தியானித்து ஸ்திரிகளுக்கு உட்கொள்ளசெய்யவும் பிரசவகாலநோயிக்குவென்

ணையை டங் டம் என்று தியானித்து வயற்றில்பூச
பிரசவமாகும் சிலந்திகட்டிகள் உடைபவும் வீக்கம்
வாடவும் வெண்ணையை உம் வங் தம் ஓங் ரீங் நசி
மசிஎன்றாலும் அல்லது உங் வம் கம் என்றுதியானி
த்து தடவி விபூதிஉள்ளுக்குகொடுக்கவும் கர்ப்புகை
ச்சல் மாலை கண்ணுசூடு குத்தல் சதைப்படலம் தீர
ஒருபாத்திரத்தில் சலத்தைவிட்டு அதைகையில்வை
த்துக்கொண்டு லாலுலீஎன்று தியானித்து அந்தசல-
த்தினால் கண்ணை கழுகிவரச் செய்யவும் விஷமிரங்க
சலத்தை ஓம்-கிலீ-நசி-நசி என்று 108-தியானித்து
சலத்தை உள்ளுக்குக் கொடுக்கவும் சகல சாபமும்
நிவர்த்தியாக ஓம்-ஹங-ரீங் யநம சிவ சகலபாவநிவா
ரணீயாமி

ஓங்கார கம்பமென்பது உணர்வஎழுத்தாகசப்
திப்பது தேவியாகும் இருண்டவன் கண்ணுக்கு மரு
ண்டதுபேயென புகல்வதுபோல் அக்கியானத்தால்
பேய் பிசாசு காட்டேரி சாமுண்டி துர்க்கி காளிமு
னி அனுமார் வீரபத்திரன் இன்னமனேகநாமங்களு
டையதுகளிருப்பதாயும் அதைமந்திரங்களால் உ
ருவேத்திவசியம்செய்துக்கொண்டு அதினாலேஅஷ்
ட கர்மங்களை நடத்துவதாக மந்திரவாதிகள் சொல
வதைநாம கேட்டிருக்கிறோம அதைமுடிவாகபார்க்கு
மிடத்து அவரவர்கற்றநாளளவும்விசாரணையும் எவ்வ
ளவுமனத்திடபநிச்சயபபட்டிருக்கிறதோ அவர்கள்
பாவப்படிகடவுளெங்குநிறைந்தவராதலால கோறிய
வண்ணம் தோற்றலும்பலனுமளிக்கக்கூடியே விளங்
குகின்றன பாவமும்தோற்றமுமழிவு வருமெனவும்
நிறைந்தபரிபூரணம் முடிவென்று வேதமும்அனுபவி
களும்கூறும் சிரசையாட்டி சரீரமசைத்து நடக்கை
யாலும் மல்லார்ந்தும்மார்மீது கைவைத்தும்பிரண்டு
பிரண்டும் இருகரத்தைதொடைக்குள்வைத்தும் நெடு
மூச்சுவிட்டு படுக்கையாலும் மலசலமடக்கயாலும்டி

ஞவேகத்தாலும் இராசததாமதவுணர்வினாலும்வியா திகளுற்பவமும் சொற்பனாதி அவ்ஸ்தையும்நேரும்.

ஈராரே பார்சமாதிதனிலியங்கிநடக்கிலீரெட்டாம்
மாராதோதியில்ஐந்தாம்மருவிதுயிலய்யாறும் [டாம்
காரார்குழலாருடன்கூடி கலவிகழித்தாலெட்டெட்
டேநேரோநேர்க்கிநிலைநிருத்தநிகர்க்குஞ்சிவமதுதானே.

நெடிதான தாமரையொன்றுசங்கிரண்டுநின்றாதும் திருக்கோவிலறையினுள்ளே வடிவாகவொருபாதமா ஷ்நிற்கும்மைத்தொருகால் தூக்கிநின்ற சிவனைகண் டோர், ச்டிதாகயுடல்வெருத்துதவங்கள்செய்கண்மூ டிபூசித்துகலங்குவாரோ;படிமீதில்திருக்கோவில்நதி கள்தேடிபரதவித்துழல்வதென்னபகர்ந்திடீரே.

உரித்தறிந்தநாடி தன்னிலோடுகின்றவாயுவைக்
கருத்திலிருத்திஜெகபாலமேத்தவல்லிரேல்
விருத்தர்களும்பாலராவர் மேனியுஞ்சிவந்திடும்
அருட்டறிததனம்மையானை யப்பநானையுண்மையே

பொய்யென்றசாத்திரத்தைசொல்வானாகில் புழு வானபாழ்நரகில்வீழ்வான்பாவி, மெய்யென்றகுருப தத்தைதொண்டுபண்ணி வேதாந்தபலநூலும் விரித் துப்பார்த்து, கைகூரையுங்குருமுகமாய்கண்டுதேறு சுற்றவரைவணங்கியே சொல்லக்கேட்டு, பொய்மறந் துமெய்யுநந்து அறிவிற்கூடி பூரணமேதெய்வமென் னுபோற்றிநில்லே.

ஆணுக்கும்பெண்ணுக்குமறிவேயொன்றுபாணு லும்பேதைகுணம்பெண்ணுக்குண்டு, வீணுக்குமொடு க்கசென்மமநந்தங்கோடி விவேகமுத்தியடைந்தவர் களதிகமுண்டு, ஆணுக்குதேடியுண்டு யுறங்கிசெத்த துதருண்டு புருடரிலேயனந்தங்கோடி, தானுக்கு ஏகசராசரந் தானெஞ்சே சற்குருவின் சொல்படியே சார்ந்துபாரே

பேதமையென்பதுமாதர்க்கணிகலம் மாதர்கள் மனம் கேவலத்திற் எக்காலமும் செல்லும் அநேக

மாய்கூடியபாபங்கள்திரண்டு பெண்வடிவமாகசெனி ப்பவென்று அகஸ்தியர் செப்பியிருக்கின்றனர்.

முத்தரையும்பெத்தரையு முகக்குறியானகக்குறி யான் முழுதுந்தேடின், மெத்தனவாகிய மொழியுமா னந்தப்பரவசத்தான்மிகுந்தசோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரி யாத செல்வமுமாயிருப்பர்நல்லோர்தீயோ ரெல்லாம் மித்தகமையோர்களையு மிகழ்ந்துபுகழ்ந்தோர்க் குரா வாயிருப்பதாமே.

பேசாமலிருக்கவென்று லாசன்தன்னை பொற்பூ வைசாத்தியல்லோ கார்க்கவேணும், வேகாதலைபல் லோ முன்னேகேளு, விளம்பியபின் சாகாலைவிரும்பி கேளு, வாகாதவாதவித்தைகண்டோர்க்கையாவலது முழுந்தாளிர்யொருமருவைப்பாரு, ஆகமுடன கண் டமதுசாய்வுக்காணும்பப்பனேயின்னமுரு வங்கங் கேளே.

கேளப்பாயிடமுதுகில்மருதான்காணும்கெடியான யிடதுகையில்சங்குசக்கரம், நாளப்பாயிக்குறியை ந ன்றாய்ப்பாருநாசியிடநாசியிலேமருவைப்பாரு, வேல ப்பாயிடமுதுகில் மருவைப்பாரு வேதாந்தவாதியே வடையாளங்களாரையும் நீகண்டவரை யடுத்துக்கா ரே, நெத்தியில் சூலரேகையுமிருக்கும்.

மாணுக்கருக்கு உபநயனம், சந்தியாவந்தனம், உபதேசம், காயத்திரி ஜப தபமுதலியவைகளை ஆசிரி யராகும்குருசெய்துவைக்கின்றனர், வேத மென்றவா கமங்களாறுசாத்திரம்வெவ்வேறாத பேதம்சமயபே தம், காதமென்றசாதியும் நால்பதினெட்டாகவுலத்து மாயுலகோரை மயக்கங்காட்டி, கீதமென்றலறிகீதம் சிவகீதமென்றும்கிருஷ்ணபயுடன் வெவ்வேறாய்பிரித்து காட்டி, பாதமென்றுசாவதுவே நிசந்தானென்றுபா டினார் சாத்திரத்தை பாடினரேஎன, வியாசர்கூறிய தாக அகத்தியர் கூறியிருக்கின்றனர். உபநயனமெ ன்பது மூன்றாவது நேத்திரம் அறிவு உணர்வு அதி

ஞை சந்தியாவந்தனமென்பது ரவிமதிதனதிடம் ஒற்றுமையாகும்காலம் உபதேசமானது பகிர்முகனோக்குநீங்கி, ஞானதேசமாகிய அகமுகசுத்தவெளி அவ்விடமிருந்து ச்பதங்களைசெய்விக்க திருவருள் புரிபவர் தான் குருவெனப்படும்.

வசிஷ்டர் ராமமூர்த்திக்கருளிய நிலை.

ஆகலா லுயிராசையால் வாதனையப்பாலழுத்தாலறிவைவிறிவறக்காயெண்ணி, வோதுபிறப்பாருமறிவின்விறிவேயுள்ளமுள்ளத்தா லிவ்வனந்தவுயிர்கள்வாழ்வாஞ், சேதனயோகிகளெல்லாம் பிராணாயாமத்தியானமருந்தாகத்தின்றிறங்களாலே, பேதமனமொடுங்குவதுபொருட்டாயன்றோ பிராணவாயுவைநிறுத்திபிடிக்கின்றாரே.

உண்டாகிளவ்விடத்து முற்றபோத முயிரசைவாலுணர்வுருமப் போதந்தன்னை, மண்டாமற் றடுக்கைபெறுநன்மையாகும்வளர்போதங்காண்பவற்றைமறுவுமாலார். றண்டாமற்காண்பவைமேய மனதுக்கென்றுந்தவிராதது யறுமததனிப்போதந்தான், மீண்டாதசுழிததிற்போதம்போநிற்கில் வீடதுபோதுவிமலபதம் வேறில்லை.

தாயுமானசுவாமிகள்.

சருவிகரணங்களோய்ந்த தொண்டர்களிடத்திலே நீவீற்றிருப்பனவென்றுட, மதுவுண்ட வண்டெனவு சனகனாதிமனனர்முதல்சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென் அம்பதியிந்தநிலைபெனவுமென்னையாண்டபடிக்கு நிர்விகர்பத்தர்பரமானந்தகதி, கண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்த கதியன்றியுரங்கேசன்மோ கருமம்பாரேன் யென்ற யுண்மைவாக்கியம்.

இந்நிலையிலிருக்கும் மஹான்கள் கிருபை
பொருந்திய தலங்கள்.

அகத்தியர் அனந்தசயனம்
கும்பமுனி கும்பகோணம்
புலத்தியர் பாபநாசம், ஆவடையார் கோவில்.
திருமூலர் சிதம்பரம்
திருமூலவர்க்கம் நெடுங்குன்றம்

திருமூலர்-நோக்கம், மேசிலை தம்பரம்
சட்டமுனி-சீர்காழி, ஸ்ரீரங்கம்
கோரகர்-திருக்கோணமலை
கருவூரார்-திருக்காளத்தி
பதஞ்சலி-ராமேஸ்வரம்
இராமதேவர்-அழகர்மலை
அழுகண்ணர் நாகப்பட்டணம்
நாரதர்-திருவிடைமருதூர்
மார்க்கண்டர் கருவைநல்லூர்
மச்சமுனி-பரங்குன்றம், மயிரேசகம், திருவானைக்காவல்
கொங்கணர்-திருப்பதி, கோடிதுறை, திருக்கணங்குடி
பாம்பாட்டிசித்தர் - திருஞ்ஞாலம் துவாரகை
புண்ணாக்கீசர்-நான்கணசோர்
காசிபர்-ருத்திரகிரி
வரதர்-தென்மலை
கன்னிசித்தர்-பெருங்காவூர்
தர்மந்திரீ, வசிட்ட வைதீசர் கோயில் [விறம்
கோரகர்-போகர்திருகழுகு
நந்தி விஸ்வாமித்திரர். காசி, திருவாவடுதுறை
காளாங்கி கடுவெளிசித்தர் திருக்காஞ்சிபுரம்
இடைகாடர் கௌதமர். திருவருணை
சேது-திருவிடைமருதூர்
கமலமுனி, சுந்திராநந்தர். மதுரை, ஆரூர் திருவாஞ்சி
சுந்தரர், வாரிக்ஷ, காளாங்கி. திருங்குடையூர், திருப்பணதாள், வால்மீகர், அகப்பைசித்தர். எட்டிக் கொடி திருவையாரு
போகநாதர்-பழனி, கதிர்காமம், திருசெந்தூர், தணிகை பரங்குவிறம்
இவ்வகை போகர் 500. ல் கூறியிருக்கின்றனர்.

போமடா வெளிமேயாடே வெளிதான்சேரும் புதுமையடாவாய்வோடேவாய்வுசேரும், ஊமடா தீயோடேதீதானசேரும் உத்தமனேயப்பனோப்புசேரும் ஆமடா மண்ணுடனே மண்தான் சேரும் யவரவர்களினத்தோடா யவர்ச்சேர்ந்து, தாயடா தன்னிலையிலறிவைபுக்கி சதானந்தபூரணமாயிருந்துவாழே.

இருந்தறிவு சுழிமுனையில்புக்கித்தாலை ஏகாந்தமானதொரு லிங்கமாகும் அறிந்தவஞ்சேர் யந்தறிவு ரவியில்சேர்ந்தால்பரகாசத்தி மயமானதெய்வம்புநிந்தறிவுமதிதனிலே சேர்ந்துநின்றால் புத்தியிலொபிறவியிலே புகுவான்பாரு வருந்திமனக்கனிவாலே குருவைக்கார்த்துமதிகதிரில்நின்றகுறி வணங்கிப்பாரே.

60-நாழிகை கொண்டது ஒருநாள், நாழிகை

1-க்கு-சுவாசம்-360, 60-நாழி சுவாசம் 216000 நாள் ஒன்றிற்கு 2-லக்ஷத்து பதினாயிரம் நொடி நொடி-60 கொண்டது ஒருவிநாடி 60விநாடிகொண்டது நாழிகை-க, 60-கொண்டது ஒருநாள் 360 நாள்கொண்டது வொரு வருடம், 2160-நாழிகை கொண்டத் வருடம் 1, 2160, இதை 80-ல்பெருக்க கிரேதாயுகம்,60ல்பெருக்க திரேதாயுகம் 40-ல் பெருக்கதுவாபரயுகம்-20-ல்பெருக்க கலியுகமொத்தம் ஆண்டாகும்.

யுகங்களைத்தான் மகான்கள்பெற்ற தபோபலத்தால் அரசசிருஷ்டியாதிகள்நடத்திவருவதாக கூறியிருக்கின்றனர்.

அடியிற்கண்ட ஔஷதங்கள் உபயோகப்படுத்தும்போது அறுசுவை, புகையிலை, அபினிகள் சாருயம் ஸ்ரீபோகம் மச்சமாமிசங்கள், கோபம், அதிக நித்திரைநீக்கவும்

1 மேகநீர்நீங்கிசுத்த உதிரம்பெருக:—பாலில்வெகித்த நெல்லிகாசூரணம், சுத்திசெய்த நெல்லிகாகெந்தகதூள்சமனிடையாககூட்டி ½-விராகனிடைதேனில்குழைத்து இருவேளையாகமண்டலம்கொள்ளவும்.

2 மலக்குற்றம் நீங்க—கடுக்கா 4, திப்பிலி-1, சுக்கு-1 சீரகம் ஓமம் 1, திப்பிலிமூலம்-1, யிந்துப்பு-1, சூரணங்கள் தனிதனி செய்து மேலகண்டயிடைகளாக்க் கூட்டி கடுகை சூரணம் வெந்நீரில் கொள்ளவும்.

3 அப்பசிதம்கழலவெள்ளை காக்கணவேர், கடுக்கா, நெல்லிவத்தல்ஒவ்வொன்றும் புன்னைகாயளவு 4-பலம் சித்தாமணக்கு எண்ணையில் கலந்து காலையாக 3-நாள் உள்ளுக்கு கொள்ளவும்.

4 தேகத்திலிருக்கும் சுண்ணம்பு நீங்க-பச்சை மஞ்சள்சமூலம்-8 1-கிழாம்வடித்துகூர்எள்ளுஎண்ணை பலம் 3-விட்டு யிவவிதம் 3-நாட்கொள்ளவும்.

5 தேகத்தில் எண்ணை நீங்க-விரைநீக்கிய சீக்காத்தூள் இலுப்பைஎலை, தானியெலை வெகைபிடி 1, இவைகள் அமுரியில் கியாழம்-8, 1-ஆகவடித்துபூநீர்களஞ்சி அரைபடி காரசுன்னம் களஞ்சி அரை கூட்டிகொள்ள இவ்விதம் 3-நாள் கொள்ளவும்.

6. வாய்வுநீங்க சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், இந்துப்பு கரிவேப்பிலை சூரணம் வகை பலம் 1-பொரித்தகாயம் பசும்பால் கூட்டி கடிகைபிரமாணம் அன்னத்திலிட்டு புசிக்கவும்.

7. தாகம். மயக்கம், சூடு மூர்ச்சைக்கு தாளிசபத்திரி, சுக்கு சீரகம் வகை பலம் கியாழம் வடித்து கொள்வதாலும் அதிகமதுரம், சிறுதேக்கு பனங்கற்கண்டு கியாழம் வடித்து கொள்வதாலும்

8 மேகவெட்டை, மூலசூடு, காந்தல், பித்தவெறி கபாலபித்தம்தீர-சுத்திசெய்தசீந்தில் கொடிசூரணம் கற்கண்டும் கூட்டி கடிகை நெய் தேனில் மண்டலம் கொள்வதாலும், காநதை சூர்ணம் 4-சீனி 1-கூட்டி கடிகை-பிரமாணம்-10-நாள்கொள்வதாலும் நீங்கும்

9. மேநீருல் சர்மத்தில் காணும் வியாதிக்கு கீழாநெல்லி சமூலசூரணம், சீனி, நெய்தேன் கூட்டி. பாகப்படுத்தி தானிக்கா பிரமாணம் 6-மாதம வருடம் கொண்டுவர குட்டவியாதியும் தீரும்

10-கண்துலக்கமாய் நரைவர திருக்க-கரச்கஞமேனி கரந்தை, வல்லாரை, அவுரி, பொற்றலை. பொடுதலை, பிரமாணம்தேனில்கொள்ள மண்டலம்

11 மந்தபுத்தி மதிமயக்கம் சோகைஎரிபித்தம்நீர் கட்டுமலபந்தம் பித்த மூர்ச்சைநீங்க, மேனிசிறுசெருப்படை கரிசலைசமனிடைசூரணம் கூட்டி இவைகளுக்கு4-க்கு-1-கற்கண்டுகூட்டி மண்டலம் கொள்க.

12 உதிரத்தில் மேகநீர்நீங்க திரிகடுகும் ஓமமும் வறுத்து தூளாக்கி பனைவெல்லப்பாகில் கிளறி உதயத்தில் கழற்சிக்கா பிரமாணம் கொண்டு வரவும்.

கருங்குருவை பச்சமுதும் சிறுபயரும் கூட்டி பொங்கிசர்க்கரைதேன் ஆவின்பால்முப்பழங்கூட்டி உண்பதும்மேல்கண்ட அமுதும் பசும்பால் கூட்டி பொங்கி தேங்காதிருவலும்சர்க்கரையுங்கூட்டி உண்பதும்முன்னமுதும் துவரை பருப்பும்பொங்கி தேங்காதிருவல்சர்க்கரைநெய்கூட்டி உண்பதும் அமுது பொங்கி ஏலரிசிதூளும் சர்க்கரை கூட்டி உண்பதுமுண்டு. அமுதுசீரகம் சர்க்கரைகூட்டி உண்ண பித்தமயக்கந்தீரும் கிரும்பு கியாழத்தில் அமுதயிட்டு பொஙகிசர்க்கரைகூட்டி உண்டுவரமேலவியாதிதீரும் பருத்திக்கொட்டையின் பால் யெடுத்து அமுதிட்டு பொங்கி சர்க்கரை தேன்கூட்டி உண்டுவர மேகம் நீங்கி தாதுகள் வலிவுபடும்.

பழயகம்பு தினை பசும்பாலில்பொங்கிசர்க்கரை கூட்டி உண்டுவர தலையிலுள்ள பித்தநீர்கள் நீங்கி குளிர்ச்சியாகும் அமுதும் பயரும் ஆவின்பாலும் பொங்கி கறிவேப்பிலை மிளகு சூரணம் அமுரி உப்பு கூட்டி உண்பதும் இதில் கண்டவைகளில் தனது சரீரதன்மைக்கு ஒற்றுமையானதாக பாகப்படுத்தி.

ஆகாரம்.

உச்சிகாலபோஜனம்செய்து இரவில ஆவின்பாலை கொண்டு தனது சாதனத்திலிடைவிடாமலிருப்பவர்கள் சத்வகுணமுடையவராவாரகளென்று பர்ப்பநூலில் அநுபவிகள் கண்டிருக்கின்றனர்

கண்டத்தில் கபம் காலஞ்கையிருப்பதால் ஆவிநெய்யுடன் பொற்றலைரசம் சமகஞ்கூட்டி ரவியில்வைத்து சுண்டியபிறகு உதயத்தில் பெருவிரலில் கொஞ்சமெடுத்து உண்ணாவிடம் தேய்த்துவர கபங்கள் நீங்கும்.

கபாலகொதிப்பும் நேத்திரயெரிவும் சூடாகயிருந்தால்:—ஆவின்பால் படி-3 பொன்னாங்காணி ரசம் படி-1. கூட்டிகாய்ச்சி யிரக்கி கீழ்வைத்து ஆறியபி

றகு புரைமோர் விட்டு மறுநாள் மத்திட்டுகடைந்து வெண்ணெயெடுத்து உறிக்கி நெய்யாக வடித்துவைத்துக்கொண்டு பக்ஷத்திற்கொருதரம் சிரசிற்கு தேய்த்து ஸதானஞ்செய்துவர குணமாகும்.

பஞ்சகர்ப்பஸ்தானம்- நெல்லிபருப்பு வேப்புபருப்பு மிளகு கஸ்தூரிமஞ்சள் கடுக்கா இவ்வைந்தும் பசும்பாலிலரைத்து சாறு கொதிப்பித்து சிரசிதேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்துவரவேண்டும்.

சில அம்பாள் பூசைசெய்வதாக மதுமாமிஷாதிகளைபடைத்து அதை தாங்களுண்டு சுபபாகுணத்தையும் போக்கி போதைமயத்திலாழ்ந்துவதாகயிருக்கிறது. மதுவுண்டா நாங்களெல்லாம் ஞானியாளேம் ஆத்தாளுக்கென்செய்யும் கள்ளுஞ் சுள்ளுமென்று தபசிகமாணிகள் கூறியிருக்கின்றனர்.

மூக்காலுணவன்றி யெத்தேசிசட்கு முழுவுணவி,
லக்காரணமன்ன சாகாதிகூடி யரையதிப்பால் - சிக்
காவமுதப் புதக்கிரங்காலுண்டிச் சேடமவெளி, வை
க்காவிடிலுண்டி வேநாதனாலும் வெளியுமன்றே, ஒரு
பொழுதரையவருலுபவளவாகளுங்காணமுமறிவரே

உண்டமறுநள் திப்பிநீங்கி அன்னரசமாம 3-வது நாள் உதிரமாகும் 4-வது நாள் மாமிசமாம் 5-6 நாள் மேதையாகும் 7-8-வது நாள் மச்சையாகும், இதற்குமேல் இந்திரியமாகுமென வைத்தியநூலில் கண்டிருந்தாலும் ஐரோப்பிய பண்டிதர் கிரமமாக குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கத் தெரியவரும்.

கைநாடி துடிப்பு 3-துடிக்கதால் 2-உதிரம சுவாசம நடக்கும் குழந்தைகளுக்கு நாடி 120 - துடித்தல சுவாசம் 3|4- நடக்கும் இதில் பேதமாக நடக்கில் நுரையீரல் இரத்தாசயத்தில் வியாதியாகும்.

நாடிதுடிப்புக்கு காரணம் இரத்தா சயத்திலிருந்து ரத்தநரம்புகளின் வழியாய் உதிரம் வோடிவரும்போதுண்டாகும் அதிர்ச்சியே நாடியெனக் கூறப்படும் துறத்தி விரிந்து குவிதல்போல் இரத்தாசய

பையிரிந்து நுரையீரலிலிருந்து சுத்தமான ரத்தத்தையுட்கொண்டு திடீரென சுருங்குவதினாலே அதினுள்ளிருக்கும் ரத்தம் விரைவுடன் ரத்தநரம்புகள் வழியாய்ச் சென்று தேகமெங்கும் வியாபிக்கும்சரீரஉள் உருப்புகளின்விபரத்தை ஆயுள்வேதசுருக்கமென்னும் வைத்திய கிரந்தத்தில் விரிவாய் காணலாகும்.

திலமத்தனையே சிவஞானிக்கீந்தால்
பலமுத்திசித்தி பரபோகமுந்தரும்
நிலமத்தனைபொன்னை நின்மூடர்க்கீந்தால்
பலமுமற்றே பரபோகமுங்குன்றுமே.

உள்ளத்தேதனுள்ள யுளபலதீர்த்தங்கள்
மெள்ளக்குடைந்து நின்றாடாவினைகெடப்
பள்ளமும்மேடும் பரந்துதிரிவேரற்
கள்ளமனமுடைக் கல்வியிலோரே.

உள்ளத்திலுள்ளே யுணருமொருவனைக்
கள்ளத்திருங் கலந்தறிவாரில்லை
வெள்ளத்தைநாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்திலிட்டதோர் பத்தனுள்ளாமே

மனத்திலெழுந்ததோர் மாயக்கண்ணாடி
நினைப்பின் தனிநிழலையுங்காணார்
வினைப்பயன்போக விளக்கியுங்கொள்ளார்
புழுக்கடையிச்சித்துப் போகின்றவாரே.

உடலிற்றுவக்கிய வேடமுயிர்க்காகா
உடல்கழன்றான் வேடமுடனேகனு
முடனுயிருண்மையென்றோர்ந்துகொள்ளாதார்
கடலிலகப்பட்ட கட்டையொத்தாரே

குருட்டினைநீக்குங் குருவினைக்கொள்வார்
குருட்டினைநீக்காக் குருவினைகொள்வர்
குருடுங்குருடுங் குருட்டாட்டமாடிக்
குருடுங்குருடுங் குழிவிழுமாறே.

தொழிலறிவார் சுருதிகண்ணுகப்
பழுதறியாத பரம்குருவை
வழியறிவார் நல்வழியறிவாள
ரழிவறிவார்மற்றை யல்லாதவரே.
உள்ளம்பெருங்கோயி லூனுடம்பாலயம்
வள்ளற்பிரானார்க்கு வாய்கோபுரவாசல
தெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச் சீவன்சிவலிங்கம்
கள்ளப்புலனைந்துங் காளாமணிவிளக்கே.

(புலஸ்த்தியர் 100-ல்)

காணுமூச்சடக்கி விழியது முருட்டி கபாலமும் திறந்தனர்கோடி, கனத்தவாய்வதனால் சூன்மனோநாயனாகி கலங்கினோ ரவரொருகோடி, தோணுமெய்மறந்து சுழன்றுட னெழும்பி சொக்கினோ ரவரொருகோடி, சூலைவாய் வணுகி சுவாலையுமெழும்பி சுரங்தாலிறந்தனர்கோடி, உள்ளவுண்ணுக்கி லண்ணுக்கையுள் தூக்கி யுள்ளடங்கி மாண்டனர்களுங்கோடி, உயரசாணிள முழுமதுமெழும்பி யாங்கியேயொடுங்கினோர்கோடி, பேனதிசாரபேதி வந்தணுகி பிறவியு மிழந்தனர்கோடி, மெய்மையாய்கர்ப்பசாதனை யறியாபிராணனு மழிந்து மாண்டனரே.

இனமறியாம லிருத்தியே வாயுவை யிறந்தனரவரொருகோடி, இனியதம்பனஞ்செய் தெழும்பிபேகுப்பித்தேங்கினோ ரவரொருகோடி, கனபறியாமல் காத்தை வாயினால்கருதியே யிறந்தனர்கோடி, கண்டுவாசியினி லொன்றைவிட்டொன்று கலங்கியேமடிந்தனர்கோடி, தினமொருநாழிவாசிகொண்டிழுத்து சிவபுரமேகினோர் கோடி, தெளிந்திடு கண் மூக்கெனுமதைபோற்றி சிரந்தன ரவரொருகோடி, தன்பெருவிரளார் யண்ணுக்கையேத்தி தயங்கின ரவரொருகோடி, சலமதில் மூழ்கி சாதனையதீத சாக்காடுவந்தெய்தினோ ரறிந்தே.

அறிவதிவ்வாறின் கருத்தினையம்ப யவனிமாந்தரி
னில் சிலபேர், அம்புவிதனிலே மரையவுங்குழிசெய்
ததனிலுய பதுங்கினோர்கோடி சறிந்திடு கதலிவா
ழையின் குலைபோல் தத்தளித்தனயவை போலும்.
தயங்கினரனேகம் சாகரமதனில தான் விழுந்ததை
போலும், தரணியிற்சிலபேர் தாமரையிலை தண்ணீர்
போல் றவித்தனரபபா, பாருலகதீதம்தேடியுங்குரு
வின் பதமடையாமலுமாண்டார், தெறிந்து யிப்பரி
ஞானை யுத்தமரனேகம தெளிந்தவரறிநதுமேசெப்ப
சிறிடும் வாசியோகத்தின பெருமை திருத்தமாயுரை
த்திடலாமே.

வாசியோகத்தின் மகத்துவமுரைக்க வருக்கரேச
கத்தின திரப்பை, மாத்திரை முப்பத்திரெண்டுமே
ளமாய் மாரவிமதனைநிரையா, வீசுபூரகத்தில்யறு
பத்திநாலு விளங்கியே மாறிமாறிடவும், விகலபம்வ
ந்தணுகா வாசினிலறுலவுமே குறிதிரவுகோலறித்தல்
பாசமவந்தணுகா குமபகமதனில பதினறென வறிந்
துமேதீரு, பழக்கமமிதாகு மகத்துகளுரைக்கும் புரி
பூரணானந்ததீட்சை, பூசிதமாகும் வாசிதான்வசியம்
பொருநதிடுங்கால் தலைமாறி, புனல் சொரிந்திடவும்
சுழியதுநாடி புகலவும் சூட்சமிதாமே.

நாடிடுமினிகேள் மகாருஜயோகம் நாட்டுரேன்வழி
த்யாக்ஞானம், நடத்தை யொன்றறிய வாசியோகத்
தின் நறகுறிவிளக்கவும் நடத்தை, தேடும் பூரகத்தி
ல்முப்பத்திரண்டு சிவசிவா ரேசகம்பதினாறு, தெளி
ந்த கும்பகத்தில் யறுபத்திநாலு திருந்தமாய் தீரு
மிவ்விதமாய், கோடுதப்பாமல் சுழிமுனைமேவி குரு
த்திரு கண்ணாதின் கூறு சூம்பியும்வாசி யொளிவது
வீசும் குறிபபதா மொளிவினில கூய கூடுமோ யிது
தான் மகாருஜயோகங் கொண்டு மாத்திரைக்கொரு
தீட்சை, கோருமே யிதுபார் தலைசுத்தி நொடிக்க
குறித்தொன்று மாச்சுதிவ்வாறே

திருமூலர் 3000-ல்

ஏறுதல்பூரக பூரக மீரெட்டுவை . . லாறுதல் கும்பக மறுபத்துநாலதி, லூறுதல் . . . திரெண்ட திரேசச,மாறுதலொன்றின்கண் . . . மே.

வளியினைவாங்கி வயத்திலடக்கில், . . . கொத்து க்காயம் பழுங்கினும் பிஞ்சாந் . . . குருவின் றிருவருள் பெற்றால் வளியினும் . . . வெளியனுமா மே, எங்கேயிருக்கினும் பூரியிடத்தி . , . கே . யது செய்ய வாக்கைக் கழிவில்லை, . . . த்தது வி . டளவுஞ் செல்லச்சங்கே குறிக்கத் த . . னுமாமே.

எற்றியிருக்கி யிருகாலும் பூரிக்கு . , . . ற்றைப் . டிக்கும் கணக்கறிவாறில்லை, கா . . . கும் கண க்கறிவாளர்க்குக், கூற்றையுதைக்கு . . . துவாமே.

மேல்கீழ் நடுபக்க மிக்குறப்பூரித்து . , பாலாமிரே சகத்தா லுட்பதிவித்து, மாலாகியு . . . ட்கும . க் துவாங்கவே யாலாலமுண்டா னரு . . பறலாமே.

வாமத்திலீரெட்டு மாத்திரைபூர்த் . , யேமுற்ற முப்பத்திரண்டு மிரேசித்து, காமுற்ற . . கலைக் கண் ணுரவிரண், டோமத்தா லெட்டெட்டு . கும்பிக்கவ ண்மையே.

இட்டதவ்வீ டிளகர்திரேசித்து , புட்டிபட்டத்த சநாடியும் பூரித்துச், கொட்டிய பிரா . . . . . னா நீதும்பித்து, நட்டமிருக்க நபனில்லைதானே.

பெண்ணல்லவானல்ல பேடல்ல . ட த்து ஞ்ண ணின்றசோதி யொருவர்க்கறி யொ . . ணுக், கண்ணி ன்றிகாணுஞ் செவியின்றிக்கேட்டிடு மண்ணாற்பெரு மையை யாய்ந்ததுமூட்பே, அண்டங்களேழு மக ண்டமுமாவியுங் கொண்ட சராசரமுற்றுங் குணங் களும், பண்டைமறையும் படைகதனி பபதியுங்கண் டசிவனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே.

ஞானந்தபோதம் -முற்றிற்று.

௳

சிவமயம்

நெஞ்சறிவிளக்கம்.

விநாயகர் காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வஞ்சகமனநிலைமை மாற்றியபெரியோர் தாளில்
கஞ்சமாமலரிட்டோதுங் கணபதிதாசன்பால்
நெஞ்சறிவிளக்கஞான நீதிநூறும்பாடக்
குஞ்சரமுகத்துமைக் குருபரன்காப்பதாமே.

நூல்வரலாறு.

பூமியிற்சனங்களறப்பெண் புணர்ந்திடுநாகைநாதர்
நாமம்வந்நான்குநாவினையின்றுசெந்தமிழாற்பாடிக்
காமமுமாசபாசக் கன்மமுமகற்றிமூலா
ஓமெனமெழுத்தைந்தாலேயுனையறிந்துணர்வாய் நெ[ஞ்சே

தந்தைதாய்நிஜமுமல்ல ஜனங்களுநிஜமுமல்ல
மைந்தருநிஜமுமல்ல மனைவியுநிஜமுமல்ல
இந்தமெய்நிஜமுமல்ல வில்லறநிஜமுமல்ல
அந்தநாகைநாதர் துணையடிநிஜம்பார்நெஞ்சே 2

காண்பதுமழிந்துபோகும் காயமுமழிந்துபோகும், ஊன்பொருளழிந்துபோகும் முலகமுமழிந்துபோகும், பூண்பணிநாகைநாதர் பொற்பதமழியாதென்று, வீணாய்ப்பொழுதினைப் போக்காமல் வெளிதனிலொளிபார் நெஞ்சே. 3

மனமெனும் பேயினாலே மாய்கையாமிருடரன்மூடச், சனமெனுமாசாபாசந் தலைமிசை யேற்றிக்கொண்டு, கனமெனுஞ்சுமையைத் தூக்கிக் கவலையுற்றிட்டாய்நீயுற், பனமெனும்நாகைநாதர் பதம்பணிந்தருள்சேர் நெஞ்சே. 4

இருவினைப் பகுதியாலே யெடுத்திந்த தேகந்தன்னை, மருவியநானென்று மாயையிலழிந்தாய் நீதான், குருவினாற்குறியைப்பார்த்துக் குண்டலிவழியே

சென்றங், குருவினாகைநாத ருண்மையை யுணர்வாய் நெஞ்சே. 5

வான்மதிவிரவியுன்றன் வயதெலாங்கொடுபோகின்றான், தானதை யறிந்திடாமற் றரணியிலிருப்போமென்றே, ஊனமாமுடலைநம்பி யுண்மைகெட்டலைந்தாய்நீமெய்ஞ், ஞானமேபொருளாய்நாகைநாதரைத்தொழுவாய் நெஞ்சமே 6

எட்டுடனிரண்டுமாகி யிருந்தோரெழுத்தைக் காணார், விட்டதோர் குறைவுங்காணார், விதியின்றன்விவரங்காணார், தொட்டதோர் குறியுங்காணார் சோதிமெய்ப் பொருளுங் காணார், கிட்டுமோ நாகைநாதர் கிருபைதா னுரைப்பாய் நெஞ்சே. 7

வஞ்சகநடைமரத்தில் வளர்வினைக்கொம்பிலேறிச் சஞ்சலமனக்குரங்குதாவியேயலையநீதான், பஞ்சபாதகங்கள்செய்து பாம்பின்வாய்த்தேரையானாய, நஞ்சமுதருந்துனாகைனாதரை வணங்குநெஞ்சே. 8

உடலினை நிசமெனறெண்ணி யுலகெலாமோடியாடிக், கடன்மரக் கலப்பாய் கம்பக் காகம்போற் கலக்கமுற்றாய்த், திடமருள் குருவின்பாதஞ் சிக்கெனப் பிடித்துநின்றால், நடமிடுனாகைநாதர் நற்பதம் பணிவாய் நெஞ்சே. 9

வீட்டிருள்போகவென்றே விளக்கினை யேற்றிவைத்தால், வீட்டிரு ளெங்கேபோச்சு விளக்கொளியெங்கேபோச்சு, கூட்டிணடஞ்செய்யீசன் குறிப்பறியாமனீதான், நாட்டினி லலைந்தாய்னாகைனாதரைவணங்கு நெஞ்செ. 10

காட்டினின் மேவுகின்ற கனபுழுவெல்லாம் பார்த்து, வேட்டுவ னெடுத்துவந்து விரும்பியகிருமி தன்னைக், கூட்டிலே யடைத்துமந்தக் குளவிதனுருவாய்ச்செய்யும், நாட்டினில் நீதானாகைனாதரைவணங்கு நெஞ்சே. 11

குளத்திலேகிடக்குமாமை குளக்கரைமுட்டையிட்டுக், குளத்துநீர்க்குள்ளிருந்து குறிப்புடனினைக்கும்போது, குளத்திலேபுதைத்தமுட்டை கருவுருவானாற்போலுன், உளத்திலேஞானைகநாத குருவறிந்துணர்வாய் நெஞ்சே. 12

மருவியசிலந்திப்பூச்சி வயிற்றினாலுண்டாக்கி, உருவுடன்கூடுகட்டி யகந்ததிலிருக்குமாபோல், குருபரனானதுகூட்டில் குடியிருப்பதுவைப் பார்த்துப், பெருவெளிஞானைகநாதர் பெருமைகண் டருள்சேர் நெஞ்சே. 13

வாரணமுட்டையிட்டு வயிற்றில்வைத் தணைத்துக்கொண்டு, * பூரணகூடுண்டாக்கிப் பொரித்திடுங்குஞ்சிபோலக, காரணகுருவைமூலக் கனல்விளக் கதனாற்கண்டு, நாரணனறியாஞானைகநாதரைப் பணிவாய்நெஞ்சே. 14

புலலினுள்ளிருக்கும்பூசி பொருந்தவெண்ணுரை யுண்டாக்கி, மெல்லியதண்ணீர்வீட்டில்வெயிற்படா திருக்குமாபோல், சொல்லிலேஞானைகநாதர் தோய்ந்திடாச் சூட்சங்கண்டாற்போல், கல்லிலே தெய்வமில்லைக் கருத்திலே தெய்வ நெஞ்சே. 15

தண்ணீரிலிருக்குமீன்க டண்ணீரிற்கருவைப் பித்திச், கண்ணினாற் பார்க்கும்போது கயலுருவானாற்போல, நண்ணியகுருவைக்கண்டுநாதனல்லுருவைச் சேர்த்து, விண்ணின்மேஞானைகநாதர் மெல்லடிவெளியார் நெஞ்சே. 16

இலகியஊசிகாந்த மிரும்பினை யிழுப்பதேபோல், உலவியகுருபரன்றா னுன்னையாட்கொண்டதன்மை, நலமுடனறிந்தநீலா னாயனையறிந்திடாமல், நிலமிசையலைந்தாய்னாத லிங்கரை நினைப்பாய் நெஞ்சே.

சூரியகாந்தம்பஞ்சைச் சுட்டிடுஞ்சுடரே போலக், கூரியவடிமூலத்தின் குண்டலிக் கனலைமூட்டி, வீரி

யவிருந்தானாத வெளிவீடு தன்னிற்சென்றே, ஆரிய னைகநாத ரடியிணைதொழுவாய் நெஞ்சே 18

ஐவகைப்பூதந் தொண்ணூற் றாறுதத்துவங்களாட்டும், தெய்வமுமுன்னிடத்திருக்க தேசததில்லைந் தாய்நீதான, பொய்வசத்தேகபந்தம் போக்கிமெய்ப் பொருளை நோக்கி, ஐவரோரிடத்திற்கூடு மானந்தமறிவாய் நெஞ்சே. 19

ஊனமாமுடலம்பொய் யென்றுணர்ந்துமெய்யறிவைக்கண்டு, தானவனானபோதே சற்குருபாதத்தைச்சேர்ந்தாய், வானதிலிரவிதிங்கள் வந்துபோவதுவுகண்டால், ஞானிவானைகநாதாநடனமுங்காணபாய்நெஞ்சே. 20

கிட்டுமோ ஞானயோகங் கிடைக்குமோ குருவின் பாதம், கட்டுமோ மூலவர்சி காணுமோ கபிலைவீடு, எட்டுமோ நாகலிங்கமேற்றுமோ தீபசோதி, தட்டுமோ பளிங்குமேடை. தன்னையறியார்க்கு நெஞ்சே. 21

ஒருபாதந்தன்னை தூக்கி யொருபாதந் தன்னைமாற்றி, இருபாதமாடுகின்ற வியல்பைநீயறிந்தாயானால் குருபாதமென்றுகூறுங் குறிப்புனக்குள்ளேபாச்சு, வருபாதனைகநாதர் மலரடிகாண்பாய நெஞ்சே

நாடென்று நகரமென்று நலந்திகழ் வாழ்வதென்றும், வீடென்றுமனையாளென்று மிக்கதோர்மைந்தரென்றும், மாடென்றுஞ் சம்பத்தென்றுர்வாஞ்சை கொண்டலைந்தாயிந்தக் கூடொன்று மழிந்தாற் கூடத்தொடருமோ கூடுநெஞ்சே. 23

ஏட்டிலேயெழுது நூல்க ளெத்தனைபடித்துநீதான் காட்டிலே எரித்ததிங்கள்கானலிற்சலம்போலானாய், நாட்டிலேதெய்வமென்றுநடந்தலைபாபனுமன்றன், கூட்டினைகநாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய் நெஞ்சே.

கற்பிடிசோறுரைத்த னையனென்றறிந்துகொண்டு சொற்படி பின்னேயோடுஞ் சனங்கன்போற் குண

முண்டாகி, விற்பிடித்தடிக்கப்பெற்ற விமலனார்கமல பாதம், பிற்பிடித்து நாகலிங்கரைக் காண்பாய் நெஞ்சே. 25

விரகநாயகனைத்தேடி விரும்பியமங்கைபோலக், குரவனுருபதேசித்ததைக் குறிப்புடனிதமுந்தேடி, இரவுடன் பகலுமான விருபதநட்டனைக் கண்டால், சிரமதிநாகைநாதா சிலம்பொலி கேட்கு நெஞ்சே. 26

வாரண னயன்மால்ருத்திரன் மகேசரன்சதா சிவன்றன், காரணமாறுவிட்டிற் கலந்தவரிக்குமப்பால் பூரணநிராதரத்தின் புதுமையுங்கண்டுபோற்றி, ஆரணநாகைநாத ரடியினைதொழுவாய் நெஞ்சே. 27

மோரிலே நீரைவிட்டால் முறிந்திடுங் கொள்கைபோலக், காரியகுருவை விட்டுக்காரண குருவைக் கண்டு, சீரிபசாலுநீர்போற் சேர்ந்திருவருமொனாகி, ஆரியநாகைநாத ரடிபணிந்தேத்து நெஞ்சே, 28

நித்திரைவந்தபோது நினைவுதானிருந்ததெங்கே புத்திரர் தாமுமெங்கே புணர்ந்திடுமனைவியெங்கே பத்திரபூசையெங்கே பலதொழில்செய்வதெங்கே சிற்பதநாகநாதர் செயலினையறிவாய்நெஞ்சே.

வேடத்தைத் தரித்தாலென்ன வெண்பொடியணிந்தாலென்ன, நாடொத்துவாழ்ந்தாலென்ன நதிதலங்கண்டாலென்ன, கடொத்த நாகைநாதா சீரடிசிந்தைநோக்கே, ஓடத்தாமரையின பூப்போ லுயர்த்திடும் பெரிபோரா நெஞ்சே. 30

தள்ளிடுசுணங்கள்போலற் சாஸ்திரம்படித்தாலென்ன, வெள்ளியதுகிலைத்தாவி வேட்டியாய்த் தரித்தாலென்ன, உள்ளிருந தாட்டிவிக்கு மொருவனையுருகிதேடித, தெள்ளியநாகைநாதர் செயல்காணார் மாந்தர் நெஞ்சே. 31

பளிங்குற்றகுளத்துநீரைப் பாசிதான்மறைந்தாற்போலச், களங்கற்றபுத்திதன்னைக் காமன் தான் மூடி

க்கொண்டு, விளங்கத்தான் செய்வதில்லை மெய்யறி
விளக்கையேற்றி, முழங்கத்தாணைகநாதர்முழுமொ
ழி பகர்வாய் நெஞ்சே. 32

மண்ணைதயெடுத்து நீரால் வசையுடன் பிசைந்து
பாண்டம், பன்னியேகனலாற்சுட்டுப் பாதையென்
பதுதான்விட்டே, அன்னலர்வாய்வாகாசமடைந்த
வைபூதக் கூட்டை, வின்னமா ணைகணாதர் விளை
யாட்டென்றறிவாய் நெஞ்சே. 33

கண்ணாடி தன்னிற்றோற்றுங்காரணவுருவம்போல,
உண்ணாடி மூலாதாரத் துதித்த சற்குருவைககண்டு,
விண்ணாடிவெளியைப்பார்த்து விளக்கொளிமகிமை
ச்சேர்ந்தால், மண்ணுதணைகணாதர் வந்துனையாள்வா
ர்நெஞ்சே. 34

உருவமுநிழலும்போல் உகந்துபின் றொடருநாய
ன், பருவங்கண் டறிந்திடாமற் பருந்தின் காற்பட்சி
யானைய், புருவனைநடுவனைந் துட்பொருந்திய நடனங்
கண்டால், குருபரணைகணாதர் கூப்பிடவருவார் நெ
ஞ்சே.

கணக்கில்லா வெழுவகைக்குட் சலந்துருவெடுக்க
வின்னுள், பிணக்கில்லா நரசென்மந்தானை பிறப்பதே
யரிதென் றெண்ணிக், குணக்கிலா குணமுண்டாகிந
கோதிலா ஞானமபோற்றிச, கணக்கிலாணைசநாதரி
ணையடிசேர்வாய் நெஞ்சே. 36

அரியதோர் நரஜனைமந்தானவனியிற் பிறந்து து
ன்னுள், பெரியபேரின்பஞானம பெறவதேயரிதெ
ன்றெண்ணி, உரியவேதாந்தண்மை புரைக்குமாசர
னைப் போற்றித், தெளியொணு ணைகநாதா சீர்பதந
தேடுநெஞ்சே. 37

பசம்பொன்னி னுமமென்றிற் பணதிவேறுனு
போலே, விசும்பெலா மகலந்த சோதிவெவ்வேறு தெ
ய்வமாகி, உசும்பி சீவாததுமாக்க ளுடல்பலவானவ

ன்மை, கசிந்துகண்டிருக்கிறாகைலிவகரைக்காண்பாய் நெஞ்சே. 38

விண்டவர்கண்டதில்லைவிட்டதோர் குறைமெய்ஞ் ஞானம், கண்டவர்விண்டதில்லைக கனவம்பலத்தி னகாட்சி, அண்டர்கோடஞ்சையீச னடியிணைவாசி யுச்சி, மண்டலநாகைநாதர்வாழ்பதிவழிபார்நெஞ்சே

காதுடனூக்குமூக்குக் கண்ணுயிர் சிரங்கருத்து, மாதுடனிசனுடமலர்பதமறிந்திடாமல், வாதுசொற் றர்க்கநூல்கள்வகைபலபடித்தாலென்ன, சாதுவாய் னைகநாதர் தாள்கண்டு தனைப்பார்நெஞ்சே. 40

தீபத்தை மலரென்றெண்ணிச் சென்றிடுவிட்டில் போலக், கோபத்தின் கனலில்வீழ்ந்துகொடியதோ ர்பிறவிபெற்றாய், ஆபத்துவந்தாலுன்னை டிடாவர் தாம வருவாரந்தச், சோபத்தைமறந்துனைகை லிங்க ரைத் தொழுவாய்நெஞ்சே. 41

மின்மினிப்பூசசிதன்னுண் மெய்யொளி கண்டார் போல, உன்மனதொடுங்கியேயுன் னுள்ளொளிகண் டாற்பின்னைச், சென்மமும்இல்லையந்தச், சிவத்துளே சோவாய்நாளும், பொன்மகனபுகழுநாகைநாதரைப் போற்றுநெஞ்சே. 42

செம்பினிற்களிம்புபோலச் சீவனுஞ்சடமுங்கூடி, நமபினவுடலைக்கண்டு நல்லுயிர்வடிவங்காணாப், வெ ம்பியநாமமாயை விட்டுமெய்பபொருளை தடுதேடிக், கு ம்பியநாகைநாதர் கூததாடலகாண்பாய்நெஞ்சே.

இலவுகாத்திருந்த பட்சி யேங்கியபரக்குமாபோல் உலகமேபொருளாய்நம்பி யொருபலனற்றாய்நீதான், தலைவையாங்குருவைப்போற்றித் தாளிணைவாசிகண் டால், நிலைமையாம்நாகைநாதர் நின்னிடைநிற்பார் நெஞ்சே. 44

ஆத்துமலிங்கங்கண்டு ளன்பெனுமலரேதன்றாய்ச் சாத்தியேபிரணவத்தாற்றனிப்பெறுவட்டஞ் சூட்டி

போற்றியேதீபமூல வரிசுடர்விளங்கும்பார்த்துப்
போற்றியேநாகைநாதர்பொன்னடிபூசுநெஞ்சே. 45

சுக்கிலவிந்துதானுஞ் சுரோணிதக்கருவிற்கூடிப்
பக்குவக்கிழவியாகிப் பையுளோயடைந்தபாவை
அக்குவையதனைபுட்டில் கவனிபிற்பிறந்தசூட்சம்
அக்கினிநாகைநாத ரமைந்ததென்றறிவாய்நெஞ்சே.

நீக்கமில்லாமலெங்கு நிறைந்ததோர்வெளியையுன்னுள், தாக்கியேயறிவினாலே தனை மறந்திருந்து பார்வை, நோக்கியேநிஷ்டைகூடி நொடியரைநிமிஷம்வாங்கி தூக்கியேநாதநாகை நாதரைத்தொழுவாய் நெஞ்சே. 47

கடலெனவிளங்கும்வேத காரணகுருவைக் கண்டுன்
உடல்பொருளாவிமூன்று முகந்தவர்க்குதவிநீதான்
திடமுடன்பூர்த்தியாகி செந்தூசிற்பரத்திற்சேர்ந்து
நடமிடும்வாசிநாகை நாதரைநாடுநெஞ்சே. 48

நாசியினுனியின்மீது நடனமேசெய்யுந்தேசி
வாசிவாவென்றுவுன்னுள் வாங்கியேமௌனமுற்று
காமாநதியுந்தில்லைக் கனகவம்பலமுங்கண்டு
பூசித்துநாகைநாதர் பொன்னடி வணங்குநெஞ்சே.

தாவுநல்லுதயகாலந் தபனன்றேறெழும்பக்கண்டு
கூவுமாக்குக்கிழங்க கூப்பிடுகாட்டிக்கம்பு
மேவியநீயுமந்தமெய்யறிவறிந்தாயானால்
மூவர்கோனைகநாதர் முன்வந்துநிற்பார்நெஞ்சே

வஞ்சையர்மீதிலாசை வைத்திந்தவைபமீதில்
சங்கையில்லாத்துன்பச் சாகரந்தனிலேவீழ்ந்தாய்
நங்கைமேல்வைத்தபாச நாயன்மேல்வைத்துநீயும்
செங்கையானைகநாதர்சீர்பதந்தொழுவாய்நெஞ்சே.
அன்றிலுபேடுபோல வடிமையுங்குருவுங்கூடிக்
கொண்டிருந்தடிமூலத்திற் குதித்தெழுவாசியாடக்
கண்டிமையாதநாட்டக் கருணைபால்வெளியிலேறிப்
பண்டிதனைகநாத லிங்கரைப்பணிவாய்நெஞ்சே

குலங்கெட்டுப் பாசங்கெட்டு கோத்திர பேதங்
கெட்டு, மலங்கெட்டுக்கோபங்கெட்டுமங்கையராசை
கெட்டுத், தலங்கெட்டுத் தானுங்கெட்டுத் தனக்கு
ளே வெரும்பாழாக்கிப், பவங்கெட்டு நாகைநாதர்
பதங்கொள்வார் பெரியோர்நெஞ்சே. 53

ஓமென்னும்பிரணவத்து னுதித்தவைந்தெழுத்து
ஆமெனும்காரபீடத் தமர்ந்திடுவாசிகண்டு [மாகி
ஊமெனுமௌனமுற்றே யூரிடுமதிப்பாலுண்டு
தாமெனுனாகைநாதர்தாண்டவம்பார்ப்பாய்நெஞ்சே

அலைதனிற்றுரும்புபோலுமாலைவாய்க்கரும்புபோ
லும், வலைதனின்மானைப்போலு மயங்கினைந்தலைந்தா
ய்நீதான், உலைதனின்மெழுகைப்போலு முருகிமெ
ய்ப்பொருளையுன்னி, நிலைதனினின்றுநாகை லிங்க
ரைக்காண்பாய் நெஞ்சே. 55

பொறிவழியலைந்துமீளும் புலன்களையடக்கிஞான
அறிவெனும்விழியினாலே யம்பரவெளியைப்பார்த்து
உரிதனிலிருக்குங்களை யுண்டுதற்போகமுட்டு
நெறிதருனாகைநாதர் நிலைமைகண்டறிவாய்நெஞ்சே.

ஆபாதநூல்களெல்லா மாய்ந்துநீபார்த்துங்காமத்
தீயானகுழியில்வீழ்ந்து செனனமுற்றலைந்தாயுன்னி
காயானபாலையுண்டு கனகவம்பலத்தைக்கண்டு [ன்
மாயாமனாகைநாதர் மலரடிவணங்குநெஞ்சே. 57

ஆதாரமாறுந்தாண்டி யைம்பூதவடிவந்தாண்டி
மீதானவெளியுந்தாண்டி விளங்கியபரந்தன்கூத்தை
நீதானுமறிந்துகொண்டு நின்மலவடிவமாகி
வேதாந்தனாகைநாதர் மெல்லடி வெளிபார்நெஞ்சே.

பகர்ந்திடுந் திசைகளெங்கும் பராபரவெளிதான்
கூடிக், கோர்த்திடும்வடிவைஞான குருவினாலறிந்து
கொண்டு, பேர்த்திடுமிமையாநாட்டத் திருந்துபேரி
ன்பவெள்ளம், வார்த்திபமூழ்கினாகை லிங்கரைவண
ங்குநெஞ்சே 59

சச்சிதானந்தமான சற்குருபதத்தைப் போற்றிக், கச்சிமாநகரமூலக் கனல்விளக்கதனை யேற்றி, உச்சி மேல்வைத்துப்பார்வை யுணர்வினால் வெளியி லுன்னித், தச்சிலாவீட்டினுகை லிங்கரைதழுவுநெஞ்சே.

காரின்பமுலையாளோடு மன்றிலேநடஞ்செல்வோனைப், பேரின்ப வீட்டைக் கண்டு பிரணவவிளக்கை யேற்றிச், சேரின்பவெளியில்வாசித் திருவிளையாடல் பார்த்தால், ஓரின்பனுகைநாதர்க்குகந்து வந்துரைப் பார் நெஞ்சே. 61

நாயனையறிந்திடாம னென்னு மாண்மையாலே ஆயினில்லாதகாலி யாகிநீ யலையலுற்ருய், காயமே கோயிலாக் சலந்திருந்தவனைக் கண்டு, மாயொரு வாழ்க்கைனுகை நாதரைவணங்குநெஞ்சே. 62

உருப்படுங் கல்லுஞ்செம்பும் உண்மையாத்தெய் வமென்றே, மருப்புனைமலரைச் சூட்டிமணியாட்டித் தூபங்காட்டி, விருப்பமுற் றலைந்தாயந்த வினைமயல் விட்டுநின்னுள், உருப்பவனுகைநாத ரிணையடி பூசி நெஞ்சே. 63

உனைவிட வேறுதெய்வ முண்டெனவுலகிற்றேடும் நினைவதேதெய்வமாகி நீகண்டுநின்றுயானல், சென்ன மாம்பிறவிபோகுஞ் சிவத்துள்ளே சேர்க்குமெங்கோன், மனமகிழ்வாசினுகைநாதர் தாள்வணங்குநெஞ்சே.

ஆசையாம்பாசமாயை யறிவதை மயங்கியுன்னுள் ஈசனைத்தோடொட்டாம லிருக்குமவ் விருளைப்போக்கிச், கோசமாகுறியைநோக்கிக் குருபரன்வடிவைக் கண்டு, வாசமாமலரானுர் னுகைநாதரை வணங்குநெஞ்சே. 65

கன்றதைத்தேடுங்காணுங் காலியைப்போலேயுன்னுள், நின்றபேரொளியைக் கண்டு நினைவெறுமறி வாற்றெய்வம், ஒன்றெனக் கண்டாயாறு லுமையவ

ளுடனேதில்லை, மன்றினுளாடு ஞானைகநாதர்முன் வருவாய் நெஞ்சே. 66

மடைவாயிற்பட்சிபோலே மனந்தனையடக்கிவாசி விடையேறு மீசன்பாகம் விரும்பிய பெரியோர்பின்னே, தடையறத்திருந்துஞான சாதனம்பெற்றுநீதான், புடைசூழு நாகைநாதர் பொன்னடி போற்றி நெஞ்சே. 67

சிரமெனுங்கைபினுள்ளே சிவகயிலாயமன்றில், அரனுடமமையுவாசி யாடல்தான்செய்வரென்று, பரமெஞ்ஞானநூல்கள் பகர்வதை யறிந்துபார்த்து, வரமிகுநாகைநாதர் மலரடி வணங்குநெஞ்சே. 68

கடமதினிறைந்துநின்ற சுனவொளி கோலே வுன்றன், செடமதினிறைந்துநின்ற சிவனை யறிவார்கண்டு திடமிகுசிவசாட்சி தரிசிக்க சிவன்முத்தி, இடமருநாகைநாத ரிணையடி யுணர்வாய்நெஞ்சே, 69

மெய்யருள்விளங்குட்சோதி வெளிதனையறிவதனுன்னி, ஐயமில்லாமற்காண்போ ரவரின்பமுத்தரென்று, துய்யமெஞ்ஞானநூல்கள் சொல்வதாற்பரத்தை நோக்கிச் செய்யதாள் வாசிநாகை லிங்கரைத் தரிசி நெஞ்சே. 70

முந்தினபிறப்புவந்த முதன்மையுமறியாயிப்பால், பிந்தினபிறப்புவந்த பெருமையுமறியாய்நீதான், அந்தரப்பட்சிபோல வலைகின்றுபகத்துளேமுச், சந்தியையறிந்துநாகை நாதரைச்சார்வாய்நெஞ்சே. 71

காகத்தின் கண்ணிரண்டிற் காண்பதுங் கண்ணொன்றேபோல், தேகத்தி னறிவின் கண்ணைத் திடமுடனறிந்துகொண்டு, கோகத்தின் கனலில்வீழா முனைசுழி வாசிப்பார்த்தால், ஏகத்தானாகைநாத ரிணையடி சார்வாய்நெஞ்சே. 72

ஓட்டிலேபட்டபட்சி யுழல்கின்றநெறி போலாசைக் காட்டிலேமயங்கிமாறுக் கவலையுற்றலைந்தாய்நீ தான்

கெட்டிலேயோடுவாசி நிலைமையாய்நிறுத்திமேறு
வட்டிலேனாகைநாதாவாழ்பதியறிவாய்நெஞ்சே. 73

ஆலைவாய்க் கரும்புபோலு மரவின்வாய்த் தேரை
போலும், பூனைவா யெலியைப்போலும் புலியினைந்
தலைந்தாய்ஞானத், தேனைவாயருந்தி முத்திசேர்ந்தி
டச் சிவத்தைநோக்கி, ஊனுளேனாகைநாத நூற்றிட
மறவாய்நெஞ்சே. 74

மித்திரகுருக்கள்சொல்லை மெய்யென்று கல்லைவை
த்துப், பத்திரபுட்டபஞ்சாத்திப் பணிந்திடுபாவைநீ
தான், சித்திரப் பதுமைபோலுஞ் செய்தொழிலொ
டுங்கிநின்று, புத்தியாய்நாகைநாதர் பொன்னடிபோ
ற்று நெஞ்சே. 75

உப்பொடு புளிப்பிங்கைப்பு முணர்விலைறிந்து நீ
தான், எப்போதுமுனக்குளையனிருப்பிடமறியாதெ
ன்னே, முப்போதுங் குருவைபோற்றி முனைசுழிவா
சிபார்த்தால், அப்போது நாகைநாத ரடியிணையறி
வாய்நெஞ்சே. 76

படிக்கநாவிருக்கப் பணியவுஞ்சிரமிருக்கப்,பிடி
க்கவுங்கரமிருக்கப் பேணவுங்குருவிருக்க, நடிக்கவுந்
தாளிருக்க நாடவுங்கண்ணிருக்க, இடுக்கமுற்றலைந்
தாய்நாகை நாதரையிரஞ்சு நெஞ்சே. 77

அருவிருவில்லாநாய னணிவிணுக்கணுவாய்நின்று
ம், மறுபல்லுயிர்கட்கெல்லாம் மடிவேறுன தன்மை,
ஒருவருமறியார்நலலோ நூறுதியாலறிவார்ஞான, கு
ருபரனை நாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய்நெஞ்சே.

ஆண்டொரு நூறுகற்ப மௌஷத மூவிரண்டு, நீ
ண்டதோர்காயசித்தி நெடுநாளைக்கிருந்தபேரும், மா
ண்டுதான் போவரல்லான் வையகத் திருப்பாருண்
டோ, தீண்டொனைகைநாதர்சீர்பதந்தேடுநெஞ்சே.

பொருடனைத் தேடிப்பாரிற் புதைக்கின்ற புத்தி
போன்மை, யருடனைநிதமுந்தேடி யரனடியதனில்

வைத்தால், இருடனை யகற்றுஞ்சோதி யெம்பிரான் முன்னேவந்தான், மருடனைமாற்றிஞைக நாதரைவணங்கு நெஞ்சே. 80

ஆண்டியின் வேடந்தானு மறிவுடனெடுத்திடாமல், தூண்டிலின் மீனைப்போலத் துள்ளிவீழ்ந்தலைந்தாய்நீதானு, வேண்டியபோது நாயன் மெல்லடி வெளித்தாய்தோன்றும், தாண்டியவாசிஞைகநாதரைத் தழுவாய்நெஞ்சே. 81

சேத்திலேநுழைந்திருந்த சிறுபிள்ளைப் பூச்சிபோலும், நீற்றிலே நுழைத்திருந்த நேர்மையாம் கழற்சிபோலும், மாற்றுபேருலகினல்லோர் மருவிரிமருவார் சித்தத், தேற்றியே ஞைகநாத ரிணையடி வைப்பாய்நெஞ்சே. 82

நாடகப்பெண்ணைபாட்டு நட்டுவன் போலேயுற்றன், கூடகச்சடத்தையாட்டுங் குருவைநீ யறிந்திடாமன், மூடகமாஞப்ஞான முயிலவனை யறிவாற்றேடி ஆடகநாதைகநாத ரடியிணை பணிவாய்நெஞ்சே. 83

சத்தியுஞ்சிவமுமாடத் தாண்டவமாடும்வாசி, சுத்தியமூலநாடிச் சுழிமுனைக்கம்பத்துள்ளே, புத்தியைச்செலுத்திமேலாம் பொருடனை யெடுக்கவல்லார், பத்திசெய்ஞைகநாதர் பதிதனைப் பார்ப்பாய்நெஞ்சே

நாட்டமறிவின்கண்ணு ளுயனையருகிப்பார்த்துத், தேட்டமாங்கருணைபெற்ற சிவனடியார்கடங்கள் கூட்டமாம் பரத்திற்சென்று குருபணி விடையுஞ்செய்து, கொண்டாட்டமா நாஞைகநாத ரருடரவருவாய் நெஞ்சே. 85

காலனையுதைத்த நாயகன் காலெலும் வாசிதானே, மூலநன் மனையிற்கண்டு முப்பதி முப்பாழ்தாண்டி, பாலமு தருந்தமேலாம் பராபரைபாதம்போற்றி, மாலயனறியாஞைக நாதரை வணங்கு நெஞ்சே. 86

கடுமையாம் தட்டிலேறிக் கயிறொடு சூலமேந்திக், கொடுமையாங்காலன்வந்து கொண்டுபோமுன்னேநீதான், அடிமையானயன்பாத மனுதின மறவாதேத்தில், நெடுமையானாகைநாதர் நிலைமைகண் டறிவாய் நெஞ்சே. 87

அரகராசிவசிவாவென் றனுதின மறவ சுத்திற்கே, சிரகசிலாயவீட்டிற சிவனைநீ யறிந்துதேடி, மரகதவல்லிபங்கண் வந்துமுன்காட்சிநல்கிப், பரகதிகொடுக்குனாகைநாதரைப் பணிவாய்நெஞ்சே. 88

நடக்கிலும் வாசிப்பாரு நாட்டமுமவாசிப்பாரு, முடக்கிலும் வாசிப்பாரு முனிசுழிவாசிப்பாரு, மடக்கிலும வாசிப்பாரு மறிவிலும் வாசிப்பாரு திடக்குறுநாகைநாதா திருநடஞ்செய்வாய்நெஞ்சே. 89

போனநாள் வீணாய்ப்போனது புதியநாள்கோவிடாமல், லானநாளிதுதானென்று நாடெங்கும் குருவைப்போற், வானநாளத்திற் சென்னி வழிகண்டு மதிப்பாலூறமே, தேனைநான கருத்தினாகை லிங்கரைத்தெரிசி நெஞ்சே. 90

தராதர மெல்லாந்தானாய்த் தாபரசங்கமெங்கும், நிராமயமாகக்கோத்து நின்றதோர் பொருளாமந்தப் பராபரவடிவங்கண்டு பரதந்துளேயடிக்கிமேல ம்புராதனமூர்த்திநாகை லிங்கரை போற்றிநெஞ்சே 91

மாணிக்கவாசகர்க்கு மகிழ்பரஞ் சுந்தரர்க்கும், ஆணிப்பொன் றிருமூவருக்கு மறுபத்து மூவருக்கும் பேணிக்கொள் பெரியோர்க்கும் பேயருள் சூவனையுன்னுள், தோணக்கண் டிருந்துனாகை லிங்கரைத் தொழுவாய் நெஞ்சே. 92

மருத்துவமடைந்தநெஞ்சே மனமாயை கொண்ட நெஞ்சே, பகுத்தறிவில்லாநெஞ்சே பலநினைவானநெஞ்சே, மிகுததிடுகாமநெஞ்சே மெய்ப்பொருளறியா நெஞ்சே, செகத்தினினாகைநாதர் சீர்பதந்தேடு நெஞ்சே. 93

காலதுமேலதாகக் கனியுண்ணும் வவ்வால்போல,
மூலநல்வாசியோடு முறைமையையறிவார்கண்டு, சீல
மெஞ்ஞானபோத சிவயோகந்தன்னைப்பார்த்து, ஞா
லமேனாகைநாதர் நடனமுங்காண்பாய்நெஞ்சே. 94

உறக்கவும் விழிப்பும்போலவு முடல்பிறந்திருக்கு
ந்தன்மை, சிறக்கவே யறிந்துமிந்தச் செகவாழ்வை
மெய்யென்றெண்ணிக், குறைத்தலக்குலாமர் சொல்
லைக் குறிப்புடனம் பலாமோ, மறக்கொணாநாகைநா
தர் மலரடி வணங்கு நெஞ்சே. 95

எத்தனைபுத்திசொல்லி யெடுத்தெடுத்துரைத்துநீ
தான், பித்தனைப்போலே யோடிப் பிறவிசாகரத்தில்
வீழ்ந்தாய், முத்தமிழ் நாகைநாதர் முண்டகமலர்தா
ள்போற்றி, சத்தமுன்னுடலினிற்றோன்றுந் தலந்த
னைப்பார்ப்பாய் நெஞ்சே. 96

சுவர்தலைபூனைபோலச் சுற்றியபிறவிதீரத், தவத்தி
னுக்குருவமான சற்குரு தாளைப்போற்றிச், சிவத்துட
ன்கலைநதிமேலச் சிதம்பரம் எழிலேயென்றங், கெவர்
க்குமேலானாகை நாதரைவணங்கு நெஞ்சே. 97

அலைவாயிற் பூடுபோலு மானைவாய்க் கவளம்போ
லும், வலைவாயின் மிருகம்போலு மயங்கினைந் தலைந்
தாய்நீதான், உலைவாயின் மெழுகைப்போல வுருக்கி
மெய்ப்பொருளையுள்ளிப், பலகாலுமேத்தினாகை லி
ங்கரைப்பணிவாய்நெஞ்சே. 98

மூலமாநகரமீதின் முளைத்தெழுஞ்சுடரைக் கண்
டு, காலதீமேலேயேற்றிக் கபாலத்தே னமுதருந்தி,
வோலமாமதுவேயுண்டு குருபதந் தன்னிற் சேர்ந்து,
வாலசுந்தரியானாகைலிங்கரைவணங்குநெஞ்சே. 99

இறந்திடுமிருபத்தோரா யிரத்தறுநூறுபேரும்,
இறந்திடுமிக்காயம்போனாலீசனைக்காண்பதென்னாள்
மறந்திடாதறிவான்மூல வாசியைமேலேயேற்றிச், சி
றந்தசிற்பரத்துனாகை லிங்கரைதரிசிநெஞ்சே. 100

கதிதருமூலாதார கணபதிதாசன் சொன்ன, நிதி மணிவாலையான நெஞ்சறிவிளக்க நூறும், துதிசெயு மறிவோர்ஞான சோதியின் வடிவமாக, மதியணிநா கைநாதர் மலர்ப்பதம் பெற்று வாழ்வார். 101

நித்தியப்பொருளதான நெஞ்சறி விளக்கநூறும், பத்தியாய் மனதிலெண்ணிப்படித்ததன்பயன்காண் போர்கள், முற்றிமெஞ்ஞானம் பெறறு மூவர்க்குமு தல்வராகிச், சத்தியுஞ்சிவமுந்தோன்றுந் தற்பரமத னுட்சார்வார். 102

கனகமார்மணிசேர்மூல கணபதிதாசனுக, நிலைவி லறிகட்செப்பு நெஞ்சறி விளக்க நூறும், வினவியே படிப்போர்கேட்போர் வினையெலாமகன்றுமெய்யும் மனமெனுமோட்சநாலாம் பதம்பதம்பெற்றுப்பதத் துள் வாழ்வார். 103

நெஞ்சறிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சேஷயோகி அருளிச்செய்த

ஞானயேத்தம்.

பிள்ளையாரும்வாரி
பிள்ளையாருமங்கே
பெருத்தமூலாதாரஞ்
சிறுத்தவிதழ்நாலாம்
உரைத்தகம்பமாகி
ஓங்கியுச்சிதொட்டு
தாங்கியதின்கீழாய்
தானிரண்டதாகி

தங்கியேவாயுவாலும்
அங்கிமேகடந்து
சங்கிலிபிளந்து
சமத்தவாயுவாலும்
இங்கிறுவுரைந்தே
இரண்டுடனேவாரி
இன்னமதின்மேலே
வன்னமதைசொல்லேன்

அன்னத்துக்குராஜன்
அயன்சரஸ்வதியாம்
நயந்தவிதமாரும்
நல்லநிறம்பொன்னு
நகரமேயெழுத்தாம்
உகாரங்கெந்தமாகும்
முத்திதந்தநாதா
மூன்றுடனேவாரி
மோசம்பண்ணமாயன்
வாசமணிபூரம்
நேசம்லட்சுமியாம்
வீசம்பத்திதரும்
ஓசமவ்வெழுத்தாம்
தேசமேவ்ளுப்பாம்
ஆறுசுவையாலே
நடுவேதேயுவீடாம்
நாலுடனேவாரி
நாலுமெட்டிதரும்
நல்லசெம்புமேனி
எல்லோருத்திரனும்
தொல்லைவிழிப்பார்வை
செல்லுமேசிகாரம்
அல்லலுண்டேயின்னம்
அஞ்சுடனேவாரி
நெஞ்சிலவ்வெழுத்தாம்
கொஞ்சியமபேசன்
மிஞ்சுமறுகோணம்
மேனிகருப்பாவே
தன்னிதழைப்பார்க்கில்
தனியேபதினாறும்
முனிந்தவேலையோடல்
அநங்கந்தஞ்சொல்வேன்
ஆறுடனேவாரி

கூறுவேனேனுனுங்
குருவிருந்தநேர்மை
யருகிருந்தபூசம்
அமச்சதல்லோவத்தான்
என்னென்று சொல்வேன்
ஏழுடனேவாரி
தாழுசொன்னபேச்சு
சத்தியங்காணத்தான்
ஏழைசொன்னபேச்சு
எட்டுடனேவாரி
எட்டுசாணுடம்பு
கட்டையைநம்பாதே
ஒன்றல்லவோதெய்வம்
ஒருபதியாலெட்டாம்
ஊமையெழுத்தாலே
ஓங்காரமுண்டாச்சு
ஓங்காரத்தினாலே
உண்டாச்சுதேலோகம்
இதுவுங்குருவாலே
இருபதியாலெட்டாம்
இரைக்கிறரண்டேத்தம்
சுரக்குமேமழைநாலாம்
முந்திகுருபாதம்
முப்பதியாலெட்டாம்
முப்பாழுங்கடந்து
அப்பாலேநடந்தால்
அதிசயம்பார்த்தான்
நல்லகுருபாதம்
நாற்பதியாலெட்டாம்
நாலுமூலேகுண்டம்
நடுவெழுந்ததாணும்
படுமுதலில்ரெண்டாம்
படுமுதலில்பிடிங்கி

பருத்தமரமேறி
குறுத்தில்கள்ளிறக்கி
கூசாமற்குடித்தாற்
பேசாதேபிறகு
அஞ்சாதேயேத்தான்
ஐம்பதியாலெட்டாம்
அஞ்சல்லவோபூதம்
பஞ்சல்லோவெழுத்து
அஞ்சொடுக்கும்போது
நெஞ்சடக்குமத்தான்
ஆறுமுகமல்லோ
அறுபதியாலெட்டாம்
ஆறல்லோவாதாரம்
வேறல்லோசொரூபம்
வேறறிந்தபேர்க்கு
தூரமில்லையத்தான்
என்னவென்று சொல்வேன்
எழுபதியாலெட்டாம்
ஏழல்லவோநாடி
வாழிப்பதுநாடி
பாழல்லவோநானும்
பாழ்கடந்தபேர்க்கு
பத்துகோடிதெண்டம்
என்னென்றுசொல்வே
எண்பதியாலெட்டாம்
எண்ணிக்கையறிந்து
கண்ணப்பனைக்கண்டு
திண்ணப்பாபழத்தை
துண்ணப்பவறுமை
விண்ணப்பமுரைத்து
சண்ணப்பாகுருவை
சொன்னதபசாரம்
தொன்னூறுடனெட்டா
மண்ணிலவெகுதூரம்
துண்ணறிந்தபேரை
எண்ணறிந்தவாடி
ஏகமனதாகி
பாரமுமறிந்து
நாகத்தையெழுப்பி
பீசத்தைதிறந்து
யோகத்தைநடத்தி
போகத்தைக்கடந்தால்
நாகத்தைநிறுத்தும்
சோதியறிந்தோர்க்கு
தூரமில்லையத்தான்
சாதிக்குலமில்லை
சற்குருவறிந்தால்
நித்தியமிதுவே
பத்தியாய்ப்பணிந்தால்
முத்திதருமத்தான்
காமநெறிசிவனை
ராமயோகிதந்த
ராசயோகிசேஷன்
சாதனருளாலே
பாசமறச்சொன்னேன்
பிரியமேலேயத்தான்
பிள்ளையாருபவாரி

ஞானயேத்தம் முற்றிற்று.

பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்

ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி.

காப்பு.

பொன்னுலகுபொருந்துமனப்
பொருளறியத்தனமறிய
மின்னுலகில்மெய்ஞ்ஞானம்
விளங்ககுறவஞ்சிதனை
உண்மைத்தன்னினைவி
னின்னியுதிப்பொருநான்காய்த்
தன்னிறையைத்தன்னினைவாய்த்
தரிப்புதுவேகாப்பாமே.

ஆதிக்குமுன்னமநாதியமென்னடி சிங்கி
அந்தக்கருக்குழிமுந்தவிருளரைசிங்கா 1

ஆதியாய்வந்தவரும் பொருளேதடிசிங்கி அது
சோதியிலாதிசொரூபாயெழுந்ததுசிங்கா 2

சோதியிலாதிசொரூபானதெப்படிசிங்கி அது
வேதமாம்முப்பொருளொன்றாய்முடிந்ததுசிங்கா. 3

முப்பொருளென்றுநீமன்சொன்ன தாரடிசிங்கிஅது
அப்பனுமாயிமாதையாம்நாமடாசிங்கா. 4

எப்படியுலகத்திலிப்படியுருவானேன்சிங்கி அது
அப்பன்தன்னட்புக்குவொப்பியதாயாலேசிங்கா. 5

பராபரத்தினிற்பஞ்சவன்னமேதுசிங்கி அது
வேராகித்தூரானவிந்துநிறமடாசிங்கா. 6

ஒன்றுக்குலேவர்களுண்டானதெப்படிசிங்கி அது
வொன்றோடேவொன்றாகவோடியிணைந்ததுசிங்கா. 7

மூலக்குகைக்குள்ளேமுச்சுடரேதடிசிங்கி அது
நாதத்திலேம்பூதமன்பாயுதித்ததுசிங்கா. 8

மூலக்குகையெனுங்கோட்டைக்கரசர்யார் சிங்கி அது
முப்பொருளொன்றாய்முடிந்ததனைவெடா சிங்கா. 9

மூலக்கிழங்குமுளைத்திடமெவவிடஞ்சிங்கி அது
நாகத்திலானநடுநிலையல்லவோ சிங்கா. 10

முன்னைமுளை...ப்முளைத்திடமெவ்விடம்சிங்கி அது
மூளைமுனையிருகண்ணிநடுவல்லவோ சிங்கா 11

பின்னையுருவாய் முடிந்திடமெவ்விடம்சிங்கி அது
பெண்ணுணுமாகப்பிறந்ததலமடா சிங்கா. 12

இந்தவுடலுக்குவெவரென்னதாரென்ன சிங்கி அது
இந்தவுடலுக்குயிராதிமூலமே சிங்கா. 13

இந்தவுடலுக்குயிர் வந்ததெப்படி சிங்கி அது
தொந்தநடுக்குழிதொப்பூழ்வழியடா சிங்கா. 14

இந்தவுடலுக்குயிரெங்கேநின்றது சிங்கி அது
அந்தரமாயண்டமாக்கொடிநின்றது சிங்கா. 15

இந்தவுடற்கனியெந்தக்கொடிக்கனி சிங்கி அது
முந்தியதொப்பூழுமாகக்கொடியல்லவோ சிங்கா. 16

மாக்கொடியென்பதைமானிடரென்சொன்னார் சிங்கி
மட்டிலடங்காதமாகலிமாவடா சிங்கா. 17

எந்தவழியினால்வந்தோ முலகினில சிங்கி அது
வெல்லாமுடிந்தபொருள்வழியடா சிங்கா. 18

முன்னையறிவாலறிவகையெனனடி சிங்கி அது
மூச்சுடாமூன்றுமுடலுயிராத்துமா சிங்கா 19

பின்னையறிவர்களொன்றானதெப்படி சிங்கி அது
பேதகமற்றபெருவெளியானது சிங்கா. 20

ஆசைமகாண்டுநம்மையாட்டுறதாரடி சிங்கி அது
அக்கினியாயுமீர்மண்ணின்மகிமையே சிங்கா. 21

ஆசைபாசபலனனுபோகமாரடி சிங்கி அது
அங்கம்பொருந்தியபங்குமண்ணல்லவோ சிங்கா. 22

தன்னையறியுந்தலமேதுசொல்லடிசிங்கி-அது
கண்ணிடையானநடுநிலையல்லவோசிங்கா 23

என்னவிதமாகத்தன்னையறிவதுசிங்கி-அது
தன்னவன்றாய் நநதையாகிரமானதுசிங்கா. 24

இறையையறிவதுஎப்படிசொல்லடிசிங்கி-அது
இறையெங்குநின்றாடிடுநதலைநினைவாகுமேசிங்கா. 25

தன்னுள்விளங்குந்தவமென்னசொல்லடிசிங்கி நீ
தின்னைமறநதுதவத்திலிருப்பதுசிங்கா 26

என்னவிதமாகத்தன்னைமறப்பதுசிங்கி நீ
பொன்றைப்பொருந்தியொடுங்கியிருப்பதுசிங்கா

என்னவிதமாகவொன்றைப்பொருந்தலாமசிங்கி அது
வல்லாமறந்துயிருளாயிருப்பதுசிங்கா. 28

ஒன்றென்றுசொன்னவுயிர்நிலையென்னடிசிங்கி-அது
உன்னுனுதிப்பவமுனைனுனைநினைவடாசிங்கா. 29

கன்னியெழுந்துகலந்திடவெவ்விடஞ்சிங்கி சில
முன்னியெழுநதவுயிர்நிலையல்லவோ சிஙகா. 30

எஙகும்பரந்தபெரும்பொருளென்னடிசிங்கி அது
அங்கிங்குமெங்குங்கண்டபெருவெளிசிங்கா 31

அண்ணினுமெண்ணுமழியாப்பொருளென்ன சிங்கி-யிரு, கண்ணையுமூடவிருளழியாப்பொருள் சிஙகா

ஆங்காரவுடலுக்குஆணியாரென்னடிசிங்கி அது
ஓங்காரமூலத்தினுள்ளொளியல்லவோசிங்கா. 33

ஆணியாய்வந்தவரும்பொருளென்னடிசிங்கி முன்
தோன்றியசற்குருமுதனுமமல்லவோசிஙகா. 34

இந்தப்பொருள்வந்ததெநதவழியடிசிஙகி அது
அந்தக்கதிமதிவந்தவழியடாசிங்கா. 35

கத்தனொளிவுகலந்திடமெவ்விடம்சிங்கி வழி
யத்தநடனந்தானுடியதற்பரஞ்சிஙகா. 36

உத்தமபொருளுக்குயிரெழுத்தென்னடிசிங்கி அது
நச்சரவாடுநடுநிலையலலவோசிங்கா. 37

எட்டெழுத்தாவெழுந்தெழுத்தென்னடிசிங்கி- அ
மட்டிலடங்காவடிவட்டகோணமேசிங்கா 38

அஞ்செழுத்தாகசமைந்தெழுத்தென்னடிசிங்கி அ
அஞ்சும்பொருந்தியஆகாயவட்டமேசிங்கா. 39

அன்பத்தோரட்சரமறிபநீசொல்லடிசிங்கி-அது
வஞ்சமகாரநடுச்சுழிமுன்றுமேசிஙகா. 40

கற்பகவாசிகலந்திடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
உற்பனமூலத்தினுள்ளொளிவல்லவோசிங்கா. 41

சத்தம்பிறந்திடுஞ்சற்குருவேதடிசிங்கி-அது
உற்றசுவாசமுயிற்நிலையல்லவோசிங்கா. 42

கண்டுதொழுஞ்சிவகாரணமேதடிசிங்கி-நம்மை
யுண்டுபடுத்தியவுள்ளொளிலானதேசிங்கா 43

எப்படிக்கண்டுயிறையைவணங்கலாம்சிங்கி-அது
நட்புடன்ரெண்டுநடுநிலைகாண்பதுசிங்கா 44

நடுநிலையானதைநாடுறதெப்படிசிங்கி-அது
நாட்டந்தேட்டமோட்டமாட்டமெனறுகிலைசிஙகா

தேட்டமுநாலுந்திருந்துறதெப்படிசிங்கி-அது
திருவைப்பொருந்தியொருமித்திருப்பதேசிங்கா

ஒருமித்திருக்கின்றவோரிடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
வொன்றுமிரவும்பகலுமுதிப்பிடம்சிங்கா. 47

இரவுபகலுமொன்றானதுமெவ்விடம்சிங்கி-அது
வெப்போதுமிருளாயிருப்பதுமூலையேசிங்கா. 48

இரவும்பகலும்பிறப்பிடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
யிருளிலுதித்துன்னிவந்ததடிமூலம்சிங்கா 49

இரவும்பகலுமெழுந்திடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
யேகாந்தஉன்னல்வந்தேறியதாமரைசிங்கா. 50

இரவும்பகலும்பிந்திடமெவ்விடம்சிங்கி
யெழுந்தறுகோணமிடம்வலம்வாசியேசிங்கா 51

இரவும்பகலும்நின்றாடியதெவ்விடம்சிங்கி-அது
யெழுந்துநின்றாடுஞ்சுழிமுனைமண்டலம்சிங்கா 52

இரவுபகலுமிருப்பிடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
யிராறுமோடியவோராணநான்கடாசிங்கா. 53

இரவும்பகலுமுதிப்பிடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
மேறுமெட்டங்கலமிறுவிழிநடுநிலைசிங்கா. 54

இரவும்பகலென்றுமென்னத்தைச் சொல்லலாம்-சிங்
கி-அது, யிரவுபகலிடபின்கலைவாசியேசிங்கா. 55

இடகலைபின்கலைஎன்னத்தைச்சொல்லலாம் சிங்கி-அ
இடகலைசந்திரன்பினகலைசூரியன்சிங்கா. 56

என்னத்தைச்சொல்லலாம்சந்திரன்சூரியன்சிங்கி-அ
கலையும்பொருந்துநடுச்சுழிமுனையேசிங்கா 57

சந்திரன்சூரியனென்றனதெவ்விடம்சிங்கி-அது
கலையும்பொருந்துநடுச்சுழிமுனையேசிங்கா 58

என்னத்திலேபாலமேறிநின்றாடிதுசிங்கி-அது
உனனுக்குள்வாசிநடனப்புரவிமேற்சிங்கா. 59

என்னவிதமாகவெடுத்துநின்றாடலாம்சிங்கி-அது
ஏற்றவுமாற்றவுமிணங்கிநின்றாடிப்பார்சிங்கா 60

மாற்றிப்பிடிக்கமருந்தென்னசொல்லடி சிங்கி-அது
மாளாமல்மாண்டுமறந்து இருப்பதேசிங்கா. 61

அட்டகெஜங்களறிந்திடமெவ்விடம்சிங்கி-அது
எட்டுவிதமாயெழுதும்பலனடாசிங்கா. 62

உற்றஞானப்பொருளுத்தியாய்ச்சொன்னதார்சிங்கி-
அது-உற்றமர்பிருமுகம்மதாரைத்ததுசிங்கா 63

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானக் கும்மி.

சீர்மேவுஞானவடிவான பர
தேசிகன்சற்குருதன்னருளாற்
பார்மீதின்ஞானக்கும்மிப்பாடச் சிவ
பாலன்கணபதிகாப்பாமே. 1

அம்பிகைவாலைப்பதம்போற்றி யரு
ளானந்தக்கும்மித்தமிழ்ப்பாட
தும்பிமுகனுக்கிளையவனுஞ் சிவ
சுப்பிரமணியனுங்காப்பாமே. 2

நாலாம்வேதமுமோராறும் வெகு
நானுபேதமுநின்றனை
மேலாய்ப்போற்றிக்கும்மிப்பாடச் செந்தில்
வேலவன்றன்பாதங்காப்பாமே. 3

தாரிலுயர்மதுராபுரியில் வாலை
சாமிசொல்லுங்கும்மிப்பாடலுக்கு
மேருவதனடிமூலமுக்கோண
விநாயகன்றன்பாதங்காப்பாமே. 4

ஆதியுமந்தமுமொன்றாகி வள
ரண்டபிண்டமுமிரண்டாகிச்
சாதிபலபலவேறாகி நின்ற
தத்துவங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 5

தேகமானமலபாண்டம் அதிற்
சிற்பணம்வந்திடுமுற்பணத்தை
யோகமெனுந்தமிழ்ப்பாடலுக்கு மன
முவந்துகேளடிஞானப்பெண்ணே. 6

ஏகப்பெருவெளிபட்டணமாம் அதி
லேதோசித்தனொருவனுண்டாம் அந்த
வாசனிலேபேசவாயுமில்லை அந்த
மாப்பிள்ளைபெண்ணென்று ஞானப்பெண்ணே. 7

சாட்சியெனும்பிர்மாபிள்ளைக்கு மூல
சத்தியென்றொருபெண்ணுச்சு
சூட்சுமகாரணமிரண்டினுக்குநிலை
தூலநாமென்கிறாள் ஞானப்பெண்ணே. 8

ஊனமையென்றேயறிந்துகொண்டானந்த
ஊமைபேச்செல்லாநாமென்கிறாள்.
சீமையையாளத்துசங்கட்டினாளந்தச்
சீமாட்டிதானடி ஞானப்பெண்ணே. 9

பெண்ணரசானதுரத்தினமாம் மதைப்
பெண்ணென்றுசொல்லவுங் கேள்வியுண்டோ
மண்ணையும்விண்ணையுங் கூட்டிப்பயிர்செய்த
மார்க்கத்தைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 10

பட்டணங்கட்டிமகராசி துரை
பாங்குடன்செய்தவதிகாரச்
சட்டமுஞ்சொல்லத்தொலையாதே விதைச்
சற்றேகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 11

அஞ்சூரஞ்சூர்வகுப்பாச்சா மதி
லஞ்சூராஞ்சபிரிவாச்சாம்
அஞ்சூருக்கொருவுத்தாச்சா மதற்
கானகுளமுண்டு ஞானப்பெண்ணே. 12

ஊரையுமடுத்துமலையுமுண்டா மதற்
குள்ளாயிருந்தநிலைக்காரா
பேரையுரைக்கவினிகேளு மவர்
பெருமைதானென்னடி ஞானப்பெண்ணே. 13

தலைமன்றிலிருப்பவரா மந்தச்
சட்டையப்பிள்ளை நெட்டையராம்
நிலமுமானியமுமென்னதென்றாளந்த
நிசந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 14

கும்பகோணத்திலே யப்புபிள்ளையவர்
கூட்டமற்றால்வெகு வாட்டமென்று
செம்பாதிப்பங்கு கேட்டுவந்தா னியாயந்
தெளிவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 15

மூலக்குடிவன்னித்தேவரைவரவர்
மூர்க்கமுந்தீர்க்கமுமார்க்கமுண்டோ
நாலுகரைபங்குநாமென்கிறாரிந்த
நியாயந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 16

காத்தவராயகவண்டனுக்குத் திசை
காவலுமற்றவிசாரணையும்
பார்த்துவருவதுநாமென்றா ரிந்தப்
படிநிலைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே. 17

ஆகாயமானபரஞ்சோதி யவ
ரஞ்சுக்கரைப்பங்குந்தன் னுக்குள்ளே
சேகரமாமென்றுஞ்சொல்லுகிறா ரிந்த
சேதியைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 18

அம்பலக்காரருமூன்றுபேராம் பின்னு
மஸ்தகநாட்டுக்கணக்கனொன்றாம்
வம்புசெய்தாலந்தமுன்னானுப்படி
வகைதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 19

ஒன்பதுகூத்தரும்பங்காளி எந்த
ஊருக்குளூர்களுமப்படியாம்
ஐம்பதுசேருவைக்காரருக்கு மவ
னண்ணனொருவனும் ஞானப்பெண்ணே. 20

கோயிற்குருக்களொருபார்ப்பான்
றெப்பக்குளத்தின்மேலேயவன்வீடு
தாவிக்கொண்டுதொடை தட்டுகிறானிலஞ்
சாருமோகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 21

செட்டியொருவனும்பங்காளி யதிற்
சேர்ந்தவனாகமிகவோங்கி
கட்டியவராகனைக்கொண்டுவந்தால்காணி
யாட்சிசெல்லுமோ ஞானப்பெண்ணே. 22

காரியக்காரரோவஞ்சுபேரா மவர்
காரியம்பார்க்கவீரஞ்சுபேராம்
மாரீசக்காரர்சமாதிகமூன்றுபேர்
வார்த்தையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 23

ஊழியக்காரரனேகருண்டா மவர்க்
கும்பளஞ்சம்பளநிரம்பவுண்டாம்
பாளையக்கோட்டைக்குச் சாரவைத்தாலிவர்
பதுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. 24

பாழுறுக்கொருமேன்மணியா மவன்
பார்த்தாற்சின்னப்பயல்காணும்
வேளூரானரைப்பங்குத்தன் முதல்
விற்றுக்கொடுக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே. 25

ஆராறுகுடியுமுண்டா மதி
லந்நியக்குடிமுப்பத்தைந்து முண்டாம்
ஓராறுபத்துக்குடிதனிலே யஃ
தொட்டுக்குடியடி ஞானப்பெண்ணே. 26

இத்தனைபேருமிருந்தாலு மதி
டிரண்டேபேர்கள் சமுசாரி
அத்தனைபேரையுந்தள்ளிவைத்தாற் பயி
ராரிடுவாரடி ஞானப்பெண்ணே. 27

ஒற்றேரொற்றையெருதாகு மதி
லொன்றுபரம்புமிச்சாலடிக்குங
கற்றுடன்காரணங்கண்டாயோ ஞானக்
கண்கொண்டுபாரடி ஞானப்பெண்ணே.

இரண்டுகரைக்குடிமானியமா மதி
லிட்டவிரையொட்டிரட்டியுண்டாம்
பண்டுபழகினமேன்புள்ளிக்காரனும்
பார்த்துப்போயினான் ஞானப்பெண்ணே.

புள்ளிக்குரைச்சலும்வாராமன்முன்னே
போட்டபலனுங்கையாடாமற்
கொள்ளையிடச்சொல்லி யோலைவந்தா லிது
கொடுமைசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே.

வந்தவிதியென்றிருந்தாலும் வசக்
கட்டுநிலுவையுங்கேட்கிறான்
இந்தமகிமையவன்றானே விதற்
கென்னசுகமடி ஞானப்பெண்ணே.

தருநிச்சிக்கிடக்கிற பெட்டியிலே பேரித்
தண்ணீர்பாய்ச்சவுஞ்சொல்லுகிறான்
வரிகொடுக்கிறதில்லையென்றாற் பூசை
மாட்டுகிறானடி ஞானப்பெண்ணே.

ஊரிற்குடியதிருக்கவொட்டா னிருந்
தூழியஞ்செய்யவும்வேலைவிட்டான்
நீரமில்லையென் றுசொன்னாலு மவன்
றெண்டம்பிடிக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே.

அந்தவிருத்தோராயிரத்திருநாற்
றுக்கலநெல்லுங் கண்டுமுதல்
வந்ததுண்டோவதின்மூன்றத்தொருபங்கு
வாரம்பிடித்தாண்டி ஞானப்பெண்ணே.

மிச்சமிருந்தநெல்லுத்தொகையில் வாரம்
விண்ணுநோய்கொண்டபேயனுடன்
அச்சுதன்சேயனுந்தூங்கக்கோணனுமா
யழித்துப்போட்டாரடி ஞானப்பெண்ணே 35

நிலம்விளைந்ததுங்காணீரோ வதிற்
செலவழிந்ததும்பாரீரோ
அமைந்துதிரியாம லரு
ளானந்தஞ்சேரடி ஞானப்பெண்ணே. 36

எண்சாணீளமொருவீடா மதி
லெட்டொருபிற்றன் மலக்கூடாம்
பஞ்சாயக்காரரீ ரைந்துபேருந்தெய்வப்
பதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே. 37

தேகமெனுஞ்சிவவாலயமா மதிற்
சென்னிசிறுவாயிற்கோபுரமாம்
காகமானவிரண்டுகரக்கொடிங்
கையாங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 38

உண்ணாக்கென்றகொடிமாமாதிற்
கோபுரசந்திரயுட்கரணி
அண்ணாக்கென்றவலப்புறத்திற் கண்ட
தக்கினிதீர்த்தமாம் ஞானப்பெண்ணே. 39

நாற்பத்துமுக்கோணமண்டபமா மதி
நடுவிருக்குதாஞ்சிங்காரம்
பார்ப்பதுசக்கரக்கோட்டையிலே யிந்தப்
படியிருக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே. 40

பீடமருப்பதுமையத்திலே பலி
பீடமிருப்பதுகுய்யத்திலே
மாடமிருந்தசிவாலயத்தின் மணி
விளக்கிருக்குது ஞானப்பெண்ணே. 41

இப்படியானதிருக்கோவி லதற்
கெப்படிவாயலிருக்காதோ
அப்படியென்றுதெரியாமற் றெரிந்
தலைகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. 42

பூட்டைத்திறப்பதுங்கையாலே மனப்
பூட்டைத்திறப்பதுமெய்யாலே
வீட்டைத்திறக்கமுடியாமல் விட்ட
விதியிதென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே. 43

வாசலிலேயொருமேல்வாச லந்த
வாசலிலேசிறுவாசலுண்டு
நேசமுடன்றிருவாசலிற் பூட்டு
நெருக்கமாம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 44

அக்ஷரமாமௌனாக்ஷரமாவது
வானால்நல்லதிறவுகோலா
முத்திதமாகத்திறந்தாலே யந்த
உச்சிவழிகாணும் ஞானப்பெண்ணே. 45

கண்ணாலேமனக்கண்ணாலே யதைக்
கண்டாலேவழியுண்டாகும்
பெண்ணாசைதனைபடுக்காமல் வழி
பேணிப்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 46

பார்த்துநடப்பதுமேல்வாசலந்தப்
பாதையறிவது மெவ்வாறு
மாத்திரைநேரம்பிரியாமற் பாதை
மார்க்கங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 47

எருக்கிடந்தகுழிதாண்டி யதி
லிரண்டுவிரற்கடை மேற்றாண்டி
கருக்கிடைக்குமடையாள மதைக்
கண்டுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 48

மாயனரன்மனை காணீரோ வன்னி
மரம்பிருப்பதுந்தோணீரோ
நேயமதுகடந்தப்பாலே யறு
கோணப்படியடிஞானப்பெண்ணே. 49

கோணத்திநின்றுமயங்காதே சுழிக்
காற்றையடக்கிச்சிணுங்காதே,
வீணுக்கலைந்துதியங்காதே தூல
வேடத்தைத்தள்ளடிஞானப்பெண்ணே, 50

தூலத்தைவிட்டுவிடாயாகி லதிற்
சூட்சத்தைகாணமுடியாது
பாலத்திலேறிநடந்தாக்காற் பெரும்
பாதையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 51

பாதையானபெரும்பாதை திட்டப்
பட்டணமுன்னொருவட்டமதாய்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குதடி தெய்வ
நாயகன்சந்நிதிஞானப்பெண்ணே. 52

சந்நிதியென்னடிகண்டதுண்டோ கண்டாற்
றத்துவப்பேசத்திறமுமுண்டோ
முன்னேருப்பாழுங்கடப்பதுண்டோ வதின
முச்சுடருண்டடிஞானப்பெண்ணே. 53

முச்சுடர்வட்டமேசக்கரமா மது
மூக்குநுனியதுசுழிமுனையா
மச்சுடர்வட்டத்திருந்தவனை குடி
வானந்தநந்திடா ஞானப்பெண்ணே. 54

நந்தியிருந்ததுவன்னிவட்ட மதி
வட்டம்புருவமத்தியானதிட்டஞ்
சந்திரனுங்கதி சூரியனுமந்த
தலத்தில்நின்றனர்ஞானப்பெண்ணே 55

நாதவிந்தல்லோநால்யோனி தச
நாதவிந்தல்லோ வெழுதோற்றம்

காதவிந்தாலுடமுயிருப் பர
நந்தியைப்போற்றடி ஞானப்பெண்ணே.

விந்துவிருந்ததலந்தனிலே குரு
நந்தியிருந்தார்கொலுவாகி
சிந்தைதெளிந்துமகாரம்வைத்தா லந்தச்
சீமானைக்காணலாம் ஞானப்பெண்ணே.

சீமான்கிட்டவடுத்தாக்கால் மேலைச்
சீமைநமக்குக்குடியாச்சு
ஆமாமென்றுகும்மிப்பாடி யரு
ளானந்தஞ்சேரடிஞானப்பெண்ணே.

ஆனந்தமான தலந்தானே அது
அத்வீதமான தலந்தானே
தானந்தமானசதாசிவத்தைப்போற்றித்
தாண்டிக்கும்மியடியுங்கடி

ஞானமாமாயிரத்தெட்டிதழ்ப்பீடங்
நாட்டமாஞ்சந்திரனார்வீடு
மோனமிருந்தமகாரமௌனத்தை
மூட்டிக்கும்மியடியுங்கடி.

குண்டலிவாசிபகாரமடிபிடர்க்
கண்டமதிலேயகாரபடி
உண்டுசுழிபின்மகாரம்வைத்தாற்சிவ
போகமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

ஓங்காரமானபிரணவத்தால் எங்கு
முயர்ந்தசேமகலைநிறைத்தாள்
றீங்காரமான பராசத்தியை நீங்கள்
நேர்ந்துகும்மியடியுங்கடி.

பூரகமுப்பத்திரண்டாகு மனப
பூரணகும்பமிரட்டியதாய்
கூறுமே ரேசகமெண்ணிரண்டா மந்தக்
குறிப்பறிந்துகொள்ஞானப்பெண்ணே.

பிங்கலையாவதிரேசகத்தை வளர்
பூரகந்தன்னிலிடத்தூதி
நங்களைநந்தியிற்கும்பிக்கவே சிவ
நாட்டமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 64

அறிந்துகொள்ளுமெழுத்தோடே பௌ
ரணைமுதலமாவாசிமட்டும்
மறந்திடாமற்செட்மாத்திரையின்படி
வாசிவசமாகும்ஞானப்பெண்ணே. 65

காலாலேயனலேற்றுங்கடி சுழி
மேலேகொண்டமுதூட்டுங்கடி
மூலாதாரத்தலங்கேசரமென்று
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. 66

சார்ந்துகொள்ளடி கேசரத்தை முதற்
றன்னையறியலாநதாகுக்
கூர்ந்துமூலக்கணபதிபாதத்தைக்
கும்பிட்டுக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 67

நவ்வெழுத்தேபிரமனாகும தில்
நாரணன்மவ்வெழுத்தானே
சிவ்வெழுத்தேதெய்வருத்திரனென்றுஞ்
செப்புவன்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 68

செப்பவேவவ்வுமகேசுரனும் வட்டஞ்
சேர்ந்தவுபசாரம்சதாசிவனும்
தைப்பிலாவைந்தெழுத்தாலேசராசரந்
தங்கியிருந்தது ஞானப்பெண்ணே. 69

வாலையினட்சரமூன்றாகும் அதை
வாய்கொண்டுசொல்பவரார்காணும்
மேலொன்றுங்கீழொன்றுமத்திபமுங்கூட்டி
விரைந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 70

விரைந்துசொல்லுவன்மூன்றெழுத்தாற் சதம்
பிரிந்துதானுயிருண்டாச்சு

தெரிந்துகண்டவர் தங்களுக்காவலே
தீட்சையிதல்லவோஞானப்பெண்ணே. 71

தீட்சையெனுஞ்சிவசக்கரத்தின் மையந்
தேவியெழுத்தேநிறுநிறுத்திக
காட்சியுடனசிவபூசைசெய்தாற்சித்தி
கைவசமாமடிஞானப்பெண்ணே. 72

கள்ளுண்டுதள்ளுண்டுநில்லாதே பின்
கஞ்சாவுறக்கமுங்கொள்ளாதே
உள்ளுண்டுசோமக்கலைபாதிபானத்தை
யூட்டுக்கும்மியடியுங்கடி. 73

கும்மியடிப்பெண்கள் அம்பலத்தையரைக்
கூட்டியமுதுங்குடியுங்கடி
அம்மென்றுமும்மென்றுஞ்சொல்லாமநின்று
அத்வீதம்பாரடிஞானப்பெண்ணே. 74

அத்வீதமாவத்துக்சாதியடிநதி
ஆயிரத்தெட்டிதழ்ப்பூசைபண்ண
முத்திதருஞ்சோமப்பாலையனுதின
மூட்டிக்கும்மியடியுங்கடி. 75

மூட்டுவதென்னதிரிகோணவட்ட
மூலத்தில்குண்டலவாசியினுல்
நாட்டுவன்பூரணநாலையுங்கட்டிஞா
னியாயமிதல்லவோஞானப்பெண்ணே. 76

கட்டிக்கொள்விந்துவைத்தள்ளாதேசுழிக்
காற்றையடக்கிப்பொருகாதே
சுட்டிபனப்பொருதுருதேகாமச்
சோம்பலைத்தள்ளடிஞானப்பெண்ணே. 77

சோம்பலுந்தூக்கமுமாகாதே அன்ன
சுகியுஞ்சோகமுங்கொள்ளாதே
சாம்பசதாசிவநாட்டத்திலேநின்று
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி 78

கைவசமாதுசஷ்டிவித்தை ஞானக்
கற்பமும்வந்துலபிக்குமடி
தெய்வமிவரென்றுசொன்னரே நல்ல
சித்தருமுத்தருஞானப்பெண்ணே 79

யோகத்துக்காதியுமை தீட்சை மற்ற
யோகத்துக்கெல்லாமுதற்றீட்சை
போகத்தைக்கைவிடலாகாதசுத்திப்
பூசையைவேண்டிக்கொள்ஞானப்பெண்ணே. 80

வேண்டிக்கொள்விந்துமுதலைஞ்சத்தி
மேவுஞ்சிவத்துடனேபரமாய்
தாண்டிக்கொள்ளுங்கலைகளாறும்யோக
சாதகசாங்கிரமம்ஞானப்பெண்ணே 81

சாக்கிரம்விந்துக்குமேலண்டமாமதைச்
சார்ந்திடுநிற்குணநிஷ்களந்தான்
பார்க்கினிராதாரமலத்தை அதைப்
பாரவிடமந்தமாம்ஞானப்பெண்ணே. 82

அந்தமடியிந்தமேலாறுங்கண்டே
ஆரறிவாரடிஞானவழி
சிந்தைதெரிந்தபெரியோரைக்கண்டு
சேவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 83

சேவிப்பதுந்தவனந்திபடி போக
மாய்நிற்பதுவிந்துநாதமடி
ஆவிக்கிசைந்தசதாசிவசாக்கிரம்
அவ்விடமாமடிஞானப்பெண்ணே. 84

அவ்விட்டேயுவ்விட்டேமேற்சுழியிற்சுவடி
அங்கியைவிட்டுக்காலாலே
மவ்விட்டுநாதவிந்துட்பொருளைக்கண்டு
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 85

மூழக்கமென்னபிராணயமதை
மூட்டுச்சமாதியிலிரேசகத்தை

விளக்குமாகுமிரவிகாரந்திமித்தம்
வேண்டிக்கும்மியடியுங்கடி. 86

பார்க்குஞ்சுழிமுனைகாணுரே யது
மூக்குநுனியெனறறியாரே
மார்க்கமறிந்துபெரியோரைக்கண்டு
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 87

வாழ்த்தியடி பெண்ணேசேகரத்தை வினை
மாற்றியடிபெண்ணேபூரணத்தை
தூற்றுமகாமியசஞ்சிதத்தை
தொலையைதொலைத்து கும்மிடடி. 88

பாசபற்றவிடம்கேசரமாம் ஒரு
பாதியினின்றிடயோகமுமாம்
நேசமற்றார்பிர்மஞானசமாதியு
நிருவிகற்பமாம்ஞானப்பெண்ணே. 89

கற்பமடியிதுமெய்யாகு மற்றைக்
கர்மமெல்லாமிக அற்பமடி
தற்பரானந்தசதாசிவமோனத்தைச்
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 90

பாசத்தைச்சொல்லுமுடலாக அந்தப்
பசுவைச்சொல்லுமுயிராக
நேசத்தினிற்பதுயாதுபிரம
நிஷ்டையென்பாரடிஞானப்பெண்ணே 91

தேகத்துக்காதியாமைம்பூத மற்றைச்
செயலுக்காதியாம்விட்சேபம்
மோகத்துக்காதியாமாயையின்னு
முழுதுங்கேளடிஞானப்பெண்ணே. 92

இன்னமுண்டவியாகிருதற்கும்
இரணியகர்ப்பன்விஷ்ணுவுக்கும்
மின்னியவிராடபுருடனுக்கு மின்னு
மேலுண்டுசைதன்னியம்ஞானப்பெண்ணே. 9

சைதன்னியலஸ்துவேபிரமமடி அந்த
சாட்சிக்குபிரதிம்பமடி
மெய்நின்றசுத்தவறிவானால் பிறவீ
பிம்பத்தைத்தள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே 94

ஆமடியிந்தப்பதந்தானேகண்டா
லாதிமந்த்ருமூர்த்தானே
நாமடிவாசிக்குதிரையினான்மிக்க
நல்லகதியடி ஞானப்பெண்ணே. 95

சாதிக்குதிரைவனுவேசஞ்சுரு
தாருஇருக்கின்றான்மேலாக
விரிச்சுவீதிசாரிவைத்தாற் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே. 96

சுட்டுப்படாதந்தவச்சுமட்டம் அது
காலோபனிரெண்டாகையினால்
எட்டுக்கயிற்றினாற்கட்டிக்கொண்டாலிது
மட்டுப்படுமடி ஞானப்பெண்ணே. 97

கட்டுப்படுமோமலவாயில் நடு
மையத்தின்குண்டலிவாசியினால்
எட்டையுநாலையுங்கட்டியேபோற்றிடி
லேறிநடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே. 98

சூட்சக்குதிரையடங்காது சுழிக்
கோட்டுக்குட்செல்லமுடியாது
மூச்சுக்கயிரங்காதவழிமிக
முந்திநடக்குதர்ம் ஞானப்பெண்ணே. 99

குதிரைகட்டியலாயத்திலே மனக்
கோட்டையிலேசந்திப்பேட்டையிலே
எதிரிதான்வந்ததட்டுகிறானதை
யேதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே 100

காமனெனவருக்குழுத்தவனு மவன்
கற்றிடும்வித்தைகள்மெத்தவுண்டாம்

காமதமானகுரோதனும்லோபனுந்
தம்பிமாங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 101

மோகமதமிரண்டுபிள்ளைகளாம் ஒரு
மூர்க்கமவசியக்காரனொடு
சேகரவீரவஷ்டம்பனுஞ்சம்பனுஞ்
சினேகிதமாமடி ஞானப்பெண்ணே. 102

சிநேகிதனுக்கேற்றவுறவாளி பொல்லாத்
தீயவனுமோராங்காரி
அனேகத்தைச்செய்யுமதியிலமோராஷனு
மத்தைமகனடி ஞானப்பெண்ணே. 103

பெண்ணேகேளுபதின்மூன்று
பேர்களெண்டுபகையாளி
ஒன்றேயொன்றுவசமானு தவ
ரொடுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே. 104

ஒடுக்கமில்லையிவராலே பல
ஞெட்டமெல்லாமனக்கோட்டையிலே
படுகளத்துக்குமெய்நதுரைப்பசு
பற்றுகிறாரடி ஞானப்பெண்ணே. 105

பாம்பிருக்குதுபுற்றுக்குள்ளே சக
பந்தமிருக்குதுநெஞ்சுக்குள்ளே
வீம்பையடக்கியுயர்நதாக்கால் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே. 106

பித்துப்பிடித்தமனக்குரங்கு வெறிப்
பேயும்பிடித்துக்கொண்டாட்டமிட்டால்
அத்தையடக்கமருந்துசெய்தாற் பரி
யன்றநடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே. 107

நடத்தலாமோமனவாசி ஒரு
காலைந்துபீத்தலைமூடாமல்
திடத்தினுன்மனஞ்சித்தாறுசித்தந்
தெளிந்துக்கொள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே. 108

தெளிந்தசித்தகம்பூட்டியதிற்சேணத்
தேறுமறிவையதிற்சேர்த்துக்
குளிர்ந்துஞானவைராக்கியகுறடா
கொண்டுமொட்டடிஞானப்பெண்ணே. 109

மூலத்தெருவிலொருபாச்ச லந்த
முச்சந்திவீதியிலோர்பாய்ச்சல
மேலைத்தெருவிலொருபாய்ச்சற் பரி
வேடிக்கைபார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே. 110

இந்தவிதங்களறியாமல் மணி
மந்திரமென்று திரிகின்றார்
அந்தரமானவெழுத்தறிந்தால் மணி
மந்திரமல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 111

மௌனமந்திரங்களினாலே தங்கள்
[illegible]
புவனசாரம்புசிப்பார்க்குமதி
போசனமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 112

தாயென்றுசொல்வார்சொற்பனத்திற் காம
சன்னதம்வந்தானினைப்பாரோ
வாய்கொண்டுவேதம்படித்தாலுஞ் சுத்த
மௌனந்தருகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 113

தாடிவளர்த்துச்சடைவளர்த்து நல்ல
சந்நியாசியென்றொருவேடமிட்டு
ஓடித்திரிந்தவிளையாட்டை யிங்கே
யொப்புவதாரடி ஞானப்பெண்ணே. 114

பேசாதிருக்குமிடம்பார்த்து அதைப்
பெற்றோயிருப்பதுமந்திரமாம்
ஆசானென்றுபதேசமிட்டாற் குரு
வல்லவனென்று கும்மியடியுங்கடி. 115

சொற்குருவாலேகதியாமோ பொய்யைச்
சொல்லுவார்தங்க ளுறவாமோ

சற்குருவானவரைச்சேர்ந்தே யவர்
தன்சொல்லைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 116

நானென்றவாணவம்பேசார்க நல்ல
நாடென்றுங்காடென்றுஞ்சொல்லார்கள்
தானென்றியாவையுங்கண்டாரே நல்ல
சற்குருவாமடி ஞானப்பெண்ணே. 117

குருவிருப்பதுமுள்ளத்திலே மனக்
கோணலறுப்பதுந்தன்னுக்குள்ளே
பொருளிருப்பதறியாமற் புடம்
போடுவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 118

வாதஞ்செய்யவறியாமல் ரச
வாதஞ்செய்கிறோமென்றுசொல்லிச்
சூதங்கெந்திபுடத்திலிட்டாலதிற்
சொர்ணம்விளையுமோ ஞானப்பெண்ணே. 119

லிங்கமுருக்கவலைவார்கள் சாதி
லிங்கமிருப்பதறியாமல்
வங்கமுந்தங்கமுஞ்சேர்த்துருக்கினால்
பங்கமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 120

பாஷாணங்குகைதன்னில்வைத்துப்
பாலாலூட்டிக்குகைமூடி
யீசானியப்புடமிட்டாலு மதி
லிருப்பதென்னடி ஞானப்பெண்ணே. 121

காரணமானதுகாரியமா மதைச்
சட்டவறியார்முழுமூடர்
பூரணமென்றுதிரிந்தாலு மதிற்
புண்ணியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே. 122

மூப்பூவென்றுதிரிவார்கள் அந்த
மூப்பூவந்தவகைகாணார்
அப்பூவென்றுமறிந்தாக்காற் சித்தி
யாமென்றுகும்மியடியுங்கடி. 123

காரத்தைக்கட்டவறியார்கள் கடுஞ்
சாரத்தைநீற்றினஞ்செய்யாமல்
வீரத்தைப்பூரத்தைச்சேர்த்ததினலது
வீணல்லவோசொல்லு ஞானப்பெண்ணே. 124

கோரவித்தையையறியாமல் லோக
வேஷத்தினின்றுமலேவார்கள்
கோசபீசமறிந்தாலே வாதங்
கேசரமாமடி ஞானப்பெண்ணே. 125

வாதத்திறவுகோல்காணுரே பஞ்ச
பூதசசரக்கையுந்தோணுரே
யேதுக்குகண்புதைந்தூவுகின்ருரிதை
யேதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 126

துருசுசுண்ணமுடிந்தாச்சு அதைச்
சோதிக்கவெட்டரைமாற்ருச்சு
பொருளைச்சொல்லிபணம்பரிப்பாரிவர்
பொய்க்குருவல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 127

கவுணகுகமுடிந்ததென்பார் ஊசிக்
காந்தத்தைக்கிண்ணமுஞ்செய்தோமென்பார்
புவனபாதப்புரட்டாலேயவர்
பிழைக்கிருரடி ஞானப்பெண்ணே. 128

பிழைக்கமுத்தியறியாமற் சென்ம
பூர்வக்கியானமுந்தெரியாமற்
றழைபைத்தின்று சருகாகித்
தயஙகுகிருரடி ஞானப்பெண்ணே. 129

தயங்கியென்னபலனுமோ மனஞ்
சாதித்துநிற்கத்திறமாமோ
மயங்கிடாதேவழலைமகததூவம்
வருவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 130

உப்பையறிந்தவனேவாதி சகத்
துப்பையொழித்தவனேயோகி

தப்பிலேயேபூமிநாதமகிமையைச்
சார்ந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 131

வீட்டிலிருக்குதொருமூலம் வெளிக்
காட்டிலிருக்குதிருமூலம்
மாட்டிலிருக்கும்பெரியோர்க்கு ரச
வாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 132

தோணுதென்றசரக்கெடுத்துக் கருஞ்
சூராசூரையில்வைத்தெடுப்பச்
சாணுன்கண்ட பொருள்போலேசித்தி
தானென்றுகும்மி யடியுங்கடி. 133

நெல்லியிருக்குதுகாட்டுக்குள்ளே கரு
நெல்லியிருக்குதுவீட்டுக்குள்ளே
கொள்ளிமலைக்குத்திரிந்தாலும் குரு
கொண்டுவருவாரோ ஞானப்பெண்ணே. 134

காயாம்பட்டிக்குளத்துக்குள்ளே வெள்ளை
சாயாம்வேறுமுளைத்திருந்தும்
வாயாற்றின்றுநிமிர்ந்தாக்காலுடல்
மாயமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 135

கற்பகிலையறிந்தெண்ணுமல் வெறிக்
கஞ்சாவுண்டுவிழிப்பார்கள்
அற்பர்குகைமலைசென்றாலுமவஸ்து
வறியலாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 136

கொங்கணர்சொன்னகைக்கண்டம் அதிற்
சங்கையறிவது பிரமாண்டம்
எங்கள்குருசட்டமாமுனியா
ரிருநூறுமபாரடி ஞானப்பெண்ணே 137

நூறிலுரைத்ததுமெய்ஞ்ஞானந் திரு
மூலருணர்ந்ததுவேஞானம்
பூரணகும்பமுனிசொன்னசூத்திரம்
பூண்டகம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 138

தீட்சையின்மச்சமுனிதீட்சையவர்
செப்பினஞானமொழி நூறும்
தாய்ச்சிவராதுபெரியோரைக்கண்டு
காட்சிகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 139

ரேசகபூரககும்பத்தால்வாசி
நேரிட்டுசெய்வதுமாசையடி
கேசரமாகியவத்விதபிர்மத்தைக்
கிட்டிக்கும்மியடியுங்கடி 140

உப்பைவிடுவதுமாசையடி யன்ன
மோர்பொழுதுண்பது மாசையடி
செப்பலொண்ணாதமனோன்மணிதேவனைச்
சேர்ந்துகும்மியடியுங்கடி 141

வாசலிலேயொருமேல்வாசலந்த
வாசலிலேசிறுவாசலுண்டு
நேசமுடன்சிறு வாசலிற்பூட்டி
நெருக்கம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 142

தேசங்கள்போவதுமாசையடி குல
தெய்வமுண்டென்பதுமாசையடி
நேசமெம்பிர்ம ஞானசோதியை
சேர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. 143

சமயபேதமுமாசையடி கங்கா
ஸ்நானபூசையுமாசையடி
மமதையற்றிருக்கின்றமமதையை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 144

பால்கறவாப்பசுதள்ளுங்கடி பதி
பாசத்தையும்விட்டுதீருங்கடி
மேல்விளங்கியதற்பரசோதியை
வேண்டிக்கும்மியடியுங்கடி. 145

தத்துவகுப்பையைத்தள்ளுங்கடி வேத
சாஸ்திரப்பொத்தலைமூடுங்கடி
முத்திதருஞானவஸ்துவைவாவென்று
கூட்டிகும்மியடியுங்கடி. 146

ஆறாதாரமுந்தொல்லைபடி யதற்
கப்பாலையொன்றுமில்லையடி
சேராய்நின்றநிலைபார்த்துப்பெண்கள்
சேர்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 147

சித்தர்சொற்படிசித்தாநந்தங் கண்டு
தெளிந்துகொல்லடிவேதாந்தம்
தத்துவமாகியவுற்பதம்சூக்குமச்
சார்புகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 148

சார்புதானென்னடி வேதாந்தஞ்சொல்லுந்
தத்துவந்தானிவ்வகையுடனே
காரணாதியவஸ்தைநிலைகளின்
கணக்குரைக்கிறேன் ஞானப்பெண்ணே. 149

உரைக்குந்தத்துவநாலேழிற்கண்
டோதுஞ்சித்துருநாலாறும்
மறைக்குட்சொல்லிபசித்துருநாலாகு
மகிமைபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 150

மகிமையாகிய தொம்பதமா மதில்
வந்தவுபாதியுணர்த்துகிறேன்
தகைமையென்னமுன்சொன்னவசிந்திரு
தனசெயல்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 151

வாசன்மிகுந்தவுடம்போடு பிராண
வாயுவோடிந்திரியமானதொன்று
காசலையாமதிசேர்ந்துவளர்ந்த
காரணநாலடி ஞானப்பெண்ணே. 152

காரணமென்பதிவையேழும் வந்து
கலந்ததாமடிதொம்பதத்தைத்
தாரணதொம்பதமான துரியத்திற்
றன்னுடலாச்சுதா ஞானப்பெண்ணே. 153

தன்றானமாகியசாக்கிரத்தைத் தன
தாகவிருந்திடுமாத்துமறகுப
பின்சொலவதாம்விஸ்வனென்றபிமானப்
பேரெல்லோசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே. 154

பேர்பெறுமந்திரமுபாதியுடன் கூடப்
பெற்றிடுசூட்சுமசொற்பனத்தின்
சார்பிலிருந்ததுரியற்குநாமுந
சைதனுபடிஞானப்பெண்ணே 155

ஆகும்பிராணனல்லவாயுவுடன் கூடி
யடங்கிமூலத்துடன் சேர்ந்து
சேகரமாவந்தநாததுரியத்தை
சேர்த்திடிற்காரணதேகமடி. 156

சேர்ந்தவத்தைசுழுத்தியடி யதைச்
சேர்ந்தவனும்பிராக்ஞனுமடி
கூர்ந்தமூன்றையுங்கண்டதுரியத்தைக்
கும்பிட்டுக்கும்மியடியுங்கடி. 157

கும்பிட்டுத்தொம்பதச்சித்தார்த்தங்கண்டு
கூறியஞாயமிதுபோல
வம்பிட்டுத்தற்பதமானவிவேகத்தை
யறியச்சொல்லுவேன் ஞானப்பெண்ணே. 158

அறிவதென்னடிதொம்பதமாம் பொரு
ளானவுபாதியுமானது போற்
சருவதற்பரமானபொருளுக்குத்
தன்னுடன் சீவன்றாரியமடி. 159

சாவஞ்ஞன்சருவக்காரனுஞ் சரு
வேந்திரியாமிசர்வேஸ்வரனுஞ்
சர்வசிருஷ்டிசர்வதிதி சர்வ
சங்காரனும்பேராம ஞானப்பெண்ணே. 160

பேரானதென்னவிவ்வியேழு மிகப்
பேசிடில்வாதம் துரியமடி
தோராவுபாதியைப்பெற்றதினுன் முசுதி
தூஷணமுண்டாச்சு ஞானப்பெண்ணே. 161

தூஷணச்சீவனிவையெழுங் கண்டு
சொல்லும்பரனுக்குடலாச்சு
சாஸ்விதமென்றதானத்தினுஞ்சாயா
கிரகமென்றுபேர்ஞானப்பெண்ணே. 162

சாக்கிரந்தன்னை தானென்றுசொல்லியப்பால்
தானபிமானிதருந்தாக்காற்
சேர்க்கவிராட்டெனச்சொல்லுவார்நாமந்
தெரிந்துக்கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 163
தெரிந்தமூன்றனுபாதியுமா மதிற்
சேர்ந்தபரன்பரசொப்பனமாம்
பிரிந்திடாதபிமானனிரணிய
கற்பனென்பாரடி ஞானப்பெண்ணே 164
பாருமிதிலொருபாதியுடன்
பானுக்கல்லவோபார்சுழுத்தி
சேரும்பொழுதுவியாகிருதனெனச்
சிந்தையிற்காணடி ஞானப்பெண்ணே. 165
காணடிதற்பரசித்தார்த்த மதைக்
கண்டுதெரிந்தவகைபோலே
பூணடிஞானசிவபதார்த்தத்தி
லுண்மையைக்கேளடி ஞானப்பெண்ணே. 166
உண்மையானதற்பரநற் றுரியங்கண்டு
முற்றுப்பாராதொருதோஷமதால்
தண்மைச்சிவப்பதசுத்தனுக்குப் பரன்
தன்னுடலாச்சுது ஞானப்பெண்ணே. 167
ஓதும்பரம்விஸ்வகிராசமடியுப
சாநதமெனும்வகைமூன்றிலொன்றைச்
சாதனைசெய்தசிவத்துக்கல்லோ பர
சாக்கிரமாகுமே ஞானப்பெண்ணே. 168
ஆகும்பொருள் சிவசாக்கிரதை யபி
மானிதிருந்தசிவதுரியம்
சேகரமாயிடிற்சிற்சொலிதையென்று
செப்பிடுவாக்கிய ஞானப்பெண்ணே. 169
வாக்கியமாம்விஸ்வகிராசமடி யந்த
மார்க்கமென்னசிவசொப்பனந்தைப்
பாக்கியனபிமானிடத்திற் பிரசா
பத்தனென்றுசொல் ஞானப்பெண்ணே 170

சொல்வதுமென்னவுபசாந்தஞ் சிவ
சுழுத்திதானென்றறிந்தாக்கால்
நல்லதுபொற்புறுசாந்தனொன்றே லது
நாமமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 171

நாமச்சிவதுரியத்திலடி யபி
மானமிழந்து தனித்ததினால்
நேமமிதல்லவோவாதிதுரியத்தி
னிலைமை கண்டிலா ஞானப்பெண்ணே. 172

கண்டறியாததுமுற்றுரிய மதைக்
கண்டுசுழன்மேலானதடி
பண்டுபிர்மவானந்தசொரூபத்தைப்
பணிந்துக்கும்மிபடியுங்கடி. 173

பணிந்தஞானமதுதாண்டி பர
மானந்தமானதிதுதாண்டி
துணிந்துபாருமானந்தசொரூபனைத்
தொழுதுகும்மியடியுங்கடி. 174

தொழுதுகொள்ளுஞ் சுகசீவ பர
சுத்தப்பொருளுமிதுதாண்டி
பழுதிலாதசொரூபக்குருவுடைப்
பாதமிதல்லவோஞானப்பெண்ணே. 175

பாதமாகியதொம்பதமாம் அதிற்
பாதமுந்தற்பதமானதடி
பேதவுபாதியவத்தைகளும் பல
பேர்களுமானது ஞானப்பெண்ணே. 176

பேருக்குச்சார்ந்ததுவியமடி யதைப்
பேசவுந்தற்பிரகாசமடி
யாருக்குங்கண்டறியாதபொருளைக்கண்
டகந்தெளிந்துகும்மியடியுங்கடி. 177

முத்திபெறுந்தேவ தத்தனைப்போற் சக
முழுதுந்தன்மயமானதடி
நத்தியேவிட்டுவிடாதவிலக்கணை
ஞாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 178

ஞானமாமோட்சமிதுதாண்டி மற்ற 179
ஞாயமெல்லாமனமாயமடி
நானசங்கற்பவிகற்பசமயமுந்
ன் பயமானது ஞானப்பெண்ணே.

ஆரதூரமுமில்லையடி யதைச் 180
சொல்வதுங்கேட்பது மில்லையடி
தாரார்பிரமநிலைபார்த்துப் பெண்கள்
தாண்டிக்கும்மியடியுங்கடி.

அண்டமும்பிண்டமும்பாழாச்சே அதுக் 181
கப்பாலும்பெரும்பாழாச்சே
உண்டில்லையென்றபராபரப்பிரமத்தை
புவந்துக்கும்மியடியுங்கடி.

சொல்லினுங்கல்லினுநில்லாதே பிர்ம 182
சோதியையாதியைத்தூவெளியை
வல்லத்தற்பிரகாசமவுனத்தை
வகையறிந்துக்கொள்ஞானப்பெண்ணே

பிருதிவியில்தூட்டையமயமாச்சே யதில் 183
பேதப்பலவுண்டாச்சே
சுருதிமுடிவைக்குருசொல்லுவார்நந்த
சூட்சந்தெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே.

அறிந்துகொண்டபெரியோர்பாதங்க 184
ளர்ச்சனைசெய்துகும்மித்தமிழைப்
பிரிந்திடாமனூற்றெண்பத்தைந்துகண்ணி
பேசினேன்சற்குருதாள்வாழி.

சற்குருபாதமிகவாழி வாலை 185
சாமிதமிழ்நிதந்தானவாழி
ற்குணறிரனக்கும்மித்தமிழ்கற்றவர்
ஞானநெறியே மிகவாழி.

ஞானக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-32.

காப்பு.

ஒழியாத சுழிமுனையி லொடுங்கிநல்ல
உற்றகலைவாசிசிவ யோகத்தேகி
வழியான துறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தான அண்டவரை முடிமேற்சென்று
தெளிவான ஓங்கார வடிவேல்கொண்டு
தெளிந்தமன தறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியான பரவெளியில் வாசமாகி
வேதாந்தசந்திரிய ஆதிகாப்பே.

நூல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற் பிறந்தசத்தம்
அருவுருவாய்நின்றபர சிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனிடமாய் சத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெழுவகையாந் தோற்றமாகி
நீதியென்றஅறிவதனால் தானாய்நின்று
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிஷ்களமுமாகி
சாதியென்றசத்திசிவ மருள்தன்னாலே
சண்முகனுங்கணபதியுந் தானுண்டாச்சே. 1
உண்டானசத்திசிவம் யேகமாகி
உளங்கனிந்துபூரணமாய் நிற்கும்போது
குண்டானமாங்கனியைக் கையில்வாங்கி
குமரனுடன்கணபதியைக் குணமாய்ப்பார்த்து
நன்றாகக்கிரிவலமாய் வந்தபேர்க்கு
நல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னார்
பன்றானகனியறிந்து குமரன்றானும்
பாய்ந்துமயிலேறிகிரி வலஞ்சென்றாரே. 2
சென்றபின்புகணபதியு மாலோசித்து
தீர்க்கமுள்ளமேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன்சிவனுமையாள் பாதந்தன்னைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்து கனியைவாங்கிச்

கொண்டுவந்தசிவனுமையைத் தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள் திருவைப்போற்றி
நின்றுருசிகண்டறிந்து நிற்கும்போது
தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே. 3

வாவென்றுயெடுத்தணைத்து அருட்பாலீந்து
மகத்தானஐவருக்கும் பீடமாகி
ஆவென்றுமூலமதிற் கரசாய்நின்று
ஐந்தெழுத்திற்குயிரான ஆதியாகி
கூவென்றசத்துசித்த சுத்தமாகிக்
குவிந்தெழுந்தவாதிசிறு தேசியாகி
பூவென்றவாயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
பொருந்திமனவறிவாலே யிருந்துவாழே. 4

இருந்துவாழென்றுரைத்த வேளைதனில்
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து
அருந்தவமாய்நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ளகண்மணியே வாவென்றேதான்
வருந்தியேமாங்கனியொன் றீந்துநல்ல
மகத்தானஅண்டாண்ட வரைகள்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள் பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடன்மலைக்கரா யிருந்துவாழே. 5

வாழென்றுசொன்னவுடன் மயில்வீரன்தான்
மகத்தானசிவசத்தி பதமேற்கொண்டு
ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை
யாவனுடன்சுற்றிவரும் போதிலேதான்
சூழென்றுஇமயகிரி வடபாகத்திற்
சுத்தசித்தமானதபோ தனர்கள்கண்டு
தாள்பணிந்துவணக்கமதாய் நிற்கும்போது
தபோதனர்கள்ரிஷிகளுமே தான்வந்தாரே. 6

வந்தவரைத்தான்பார்த்து வரையில்நிற்க
மகத்தானசற்குருவென் றடிபணிந்து
இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக
இன்பமுடன்றவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா

அந்தரமாய்ராட்சதர்க ளண்டிவந்து
அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகின்றார்
சுந்தரமாயிருந்து தவங் காருமென்று
சுத்தசித்தமாய்த்தவத்தைத் தொடங்கினாரே. 7
தொடங்கியன் தடங்கினிலே தன்னைக்காத்து
சுத்தமுடனின்றுவினை யாடும்போது
அடங்கிமன் மடங்காத அசுரர்தானும்
அஞ்சாமலழும்புசெய்யு மகற்றைப்பார்த்து
திடங்கொண்டுமயிலேறி செவ்வேல்கொண்டு
சிவந்துவருமசுரர்களை மாளவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
பாயவிட அசுரர்கிளை பறந்துபோச்சே 8
பறந்துபோய்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
பரந்திபந்திபாயசுரா பறந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
தீர்க்கமுள்ளமயிலேறித் தெளிந்துநின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சம்
அரூபமென்னுங்காரணமாய் ரூபங்கொண்டு
நிறந்தரமாய்வந்ததொரு அசுரன்தன்னை
நிர்த்தூளிசெய்துதவ நிலைகொண்டாரே. 9
நிலைகொண்டுநின்றஜெயங் கொண்டசித்தை
நேர்மையுடன் தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகிக்
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றி
தலைகொண்டுதாள்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனரும்ரிஷிகளுமே தான்பணிந்து
சிலைகொண்டுநின்றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவர்கள் பதிசென்றாரே. 10
பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
பத்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவர்வந்து
விதியறிந்துஅசுரர்கிளை மாளவென்று
வெற்றியுள்ளவடிவேலை தியானம்பண்ணி
கெதியறிந்துஸ்தூலமுடன் சூட்சமமாகிக்

கிருபையுள்ளகாரணமாம் ரூபங்கொண்டு
சதியறிந்துசங்காரஞ் செய்தீரையா
சண்முகமேயென்குருவே சரணந்தானே. 11
சரணமென்றஅகத்தியமா முனியைப்பார்த்து
சண்முகமாய்நின்றவடி வேலர்தானும்
திரணமதாய்த்தானறிந்து நீயாரென்ன
திருவடியைப்பூசைசெய்யுஞ் சேயனென்றார்
கரணமந்தக்கரணமதாய் வந்ததேதோ
கருணையுடன்வாருமென்று கடாட்சம்நல்கி
தருணமறிந்துதவுவது தருமமன்று
சங்கையுடன்தான்வந்த வகைசொல்வீரே. 12
சொல்லென்றுமயில்வீரன் கேட்கவந்த
சோதிமயமானதொரு அகஸ்தியர்சொல்வார்
கல்லென்றுவந்ததொரு அசுரனென்னை
சண்முகமாய்நின்ற வடிவேலுங்கொண்டு
சொல்லென்றுசங்காரஞ் செய்தீரந்த
திருவுருவாய்நின்ற காரணத்தைக்காட்டி
உள்ளென்றஆகார ஸ்தூலசூட்சம்
உண்மையென்றகாரணமு முறைசெய்வீரே 13
உரைசெய்வீரென்றுசொன்ன வுறுதிகேட்டு
உண்மையென்றுமயில்வீரன் உறுதியாகி
உரைசெய்துஎக்கியங்கள் தானுண்டாக்கி
நேமமுடன்அகத்தியமா முனிவரென்று
அறையறிந்துஅருகிருத்தி வோமகுண்டம்
ஆதியென்றமந்திரத்தி லக்கினியுண்டாக்கி
புறையறிந்துமந்திரங்கள் செபிக்கும்போது
பூரணமாய்கும்பமதில் தானுண்டாச்சே. 14
உண்டானபூரணமய்க் கும்பம்வாங்கி
உண்மையென்றமாமுனிக்கு அபிஷேகித்து
நன்றானநவக்கிரக மொன்பதுக்கும்
நலமான அனுக்கிரக நிலையுங்காட்டி
குன்றான அனுக்கிரக வாசல்காண்க
குவிந்துமனதறிவதனால் விண்ணென்றானே. 15

வின்னென்னுவிசையுடனே முனைநாவின்ன
மெஞ்ஞானவாசலது திறக்கும்போ
கன்னென்றகபாடவழிக் குள்ளேநின்று
கலையறிந்துவாசியினால் கமலநோக்கி
யுன்னென்றமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றசமாதியிலே சிங்கென்றுரேசி
என்னென்றிம்மிப்படியோ கொண்டுநன்றாய்
யோகமுள்ளதசதீட்சை யுண்மைகளே 16

உண்மையுடன்சுழினையிலே வின்னென்றாணி
உறுதியுடன் ஆதாரதீட்சைகேளு
நன்மையுடன்ஓங்-றீங்-அங்-உங்-கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தால்
தன்மையுடன்கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
தானமெனறசுழினையிலே தனைப்பார்த்து
நுன்மையுடன்ஓம் நமசிவாயவென்றால்
நோக்குமுனனே பிரமந்தரிசனமுமாமே. 17

ஆமப்பா நமசிவாய நமவென்று
அதன்பிறகுவயநமசி வயநமசிவாவென்றும்
தாமப்பா லைகாலாய மாறிக்கொண்டு
சங்கையுடன்கால்தலையால் மாறிக்கொள்ளு
ஆமப்பாநமசிவாயநமவென்றும்
அதன்பிறகுசிவயநம சிவநமவென்று
ஓமப்பாநமசிவய வென்றுமாற
உணமைமென்ற ஆதாரஞ்சித்தியமே. 18

சித்தமுடனெழுத்தை மைந்தாகேளும்
செம்மையுடன் தலைகாலாய் கால்தலையாய்மாற
சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகளவந்து
சொன்படியிருதயத்தில் சுகமாய்நின்று
பக்தியுடனிப்படியே தியானம்பண்ணிப்
பதிவாகவிபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி
நித்தியமுமிப்படியே செய்துநின்றால்
நிலையில்லாத்தூலசடம் நிலைக்கும்பாரே. 19

பாறப்பாமலையறிந்து நிலையில்நின்று
பத்தியுடனாதார சூட்சங்கேளு
நேரப்பாஓம்கிலி அங்கென்றோது
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றோது
காரப்பாமங்கிலிசிங்கென்றோது
கருணையுடன் சிங்கிலி வங்கென்றோது
சாரப்பாவங்கிலி யங்கென்றோது
சலுதியாம்அங்கிலி மங்கென்றோதே. 20

ஓதியபின் யங்கிலி உங்கென்றோது
யுண்மையுடன் அங்கிலிஅங்கென்றோது
நீதியுடண் அங்கிலிமங்கென்றோது
நிலையறிந்துமங்கிலி ரீங்கென்றோது
ஆதியுடன்ரீங்கிலி ஓமென்றோது
அப்பனேதலைகாலாய் மாறியோது
சோதியுடன் சுழிமுனையிலே மனக்கண்சாற்றி
சுத்தமுடன்விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே 21

கொள்ளப்பாவிபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன் காலதலையாய் மாறிக்கொண்டு
சொல்லப்பாஓங்கிலி ரீங்கென்றோது
சுத்தமுடனரீங்கிலி மங்கென்றோது
வில்லப்பாமங்கிலி யங்கென்றோது
விபரமதாய்த் தோற்றமடாசெய்கையாவும்
உள்ளப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தமனேசிங்கிலி மங்கென்றோதே. 22

ஓதியபின்னங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தமனேசிங்கிலி மங்கென்றோது
நீதியுடன்மங்கிலி நங்கென்றோது
நிலையறிந்துநங்கிலி ஓமென்றோது
சோதியுடன்மங்கிலி யங்கென்றோது
சுத்தமுடன்ஈராறு தவமுஞ்சித்தி
வீதியென்ற ஆதார மேலாதாரம்
விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேவிநில்லே. 23

நில்லப்பாகண்ணடங்கி விண்ணென்றாணி
நீயறிந்துபிராணாயஞ் செய்தால்மைந்தா
கேளப்பாதிரேகமது காலனது
காலனென்றும்வியாதியெல்லாங் காணுதோடும்
உள்ளப்பாவாசியது வுறுதியாகும்
ஓதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
சொல்லப்பாவஸ்தூலமுடன் சூட்மஞ்சொன்னேன்
துலங்கின்றவஸ்தூலத்தின் சுருக்கங்களே. 24

சுருக்கமுடன் ஆதாரதூலசூட்சஞ்
சொன்னப்படிபிராணாயஞ் செய்துக்கொண்டு
உருக்கமுடன்செபதபங்கள் பூசையாலும்
உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டுதேறி
பெருக்கமுடன்தானிருந்து சிவான்மாவே
பிரணவமாய்நின்றபரம் நின்றுமாகி
நெருக்கியந்தஅண்டவெளிக் குளளேசென்று
நேமமுடன்பிராணாயம் நினைவாய்ச்செய்யே 25

செய்யப்பாபிராணாயம் நினைவாய்ச்செய்ய
சிவசிவாகருமானஞ் செப்பக்கேளு
பொய்யப்பாபோகாது பிராணயவாய்வு
பொருந்திநின்றுவிளையாடும புதுமைகேளு
பையப்பாசுழினையிலே வின்னென்றாணி
பதியாகமூலமதில் வங்கென்றூறி
மெய்யப்பாசுழிநிலே சிங்கென்றுரேசி
வேகமுடன்கண்டமதில் அங்கென்றுகும்பே. 26

அங்கென்றுகண்டமதில் கும்பித்தேதான்
அசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
செங்கமலமானசுழி பிண்டத்தேறும்
திருபபியந்தபிண்டமதில் சென்றுவாழும்
சங்கையுடன்தனகத்தில் தானேதானாய்
தன்மையுடனின்றுவிளை யாடுவாசி
மங்களமாய்ச்சுழினையிலே வினனென்றாணி
மார்க்கமுடன் இகபரமாயிருந்துதானே 27

காணவேசத்தியவன தியானம்பாரு
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு

பூணவேயுரைத்திடுவாய் அங்சிங்கென்று
புத்தியுடன்பதினறு வுருவேசெய்து
தோணவேவிபூதி தாளிதமேபூசி
சுத்தமுடன்பராசக்தி ஸிரித்தஞ்செய்வாள்
ஊணவேயிப்படியே தியானம்பண்ணி
வுண்மையுடன்பிராணபவுறுதிபாரே. 28

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியேகேளு
வுண்மையுள்ளசக்தியைநீ தியானம்பண்ணி
பருதிமதிசுடரொளிபோல் பஞ்சகர்த்தன்
பதியறிந்துபிராணாயம் பதிவாய்ச்செய்து
சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுகசிவபிராணகலை வாசியேறி
கருதிமனமொன்றாகி சுழியில்நின்று
கலகமற்றஅமிர்தபானங் கைக்கொள்வாயே. 29

பானமென்றமதியமிர்த பானங்கொள்ள
பரப்பிரமமானசுழி வழியுங்காட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தனையறியும்பிராணயச் சங்கைசொல்லி
ஞானமென்னநிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
நாதாந்தஆறுமுக நிலையுங்காட்டி
மோனமென்றவடிவேலின் முனையுங்காட்டி
முனையறிந்துகலைநிறுத்தி முடிமேல்நில்லே 30

நில்லப்பாசதுரகிரி முடியிற்சென்று
நிலையானபொதிகையிலே வாசமாகி
உள்ளப்பாதாணுகி வின்னென்றாணி
உன்மனதில்நினைத்ததொரு மந்திரத்தனை
சொல்லப்பாதியானமுடன் செபிக்கும்போது
சுத்தமுடன்சித்திக்கும் சும்மாய்நின்று
சொல்லப்பாஅஷ்டாங்க யோகத்தேகிச்
சிவாயகுருபாதமதில் தெளிவாய்நில்லே. 31

தெளிவானதெளிவதனல் தன்னைக்கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்துதவஞ் செய்பவென்று

மழியாதவனுக்கிரக வரமுமீந்து
  மார்க்கமுடன் மயில்வீரன் வடிவேல்கொண்டு
அழியாதஆண்டவரை முடிமேற்சென்று
  அஷ்டகிரிபர்வதத்திற் கரசுமாகி
ஒளிவாகிஅண்டவெளி யெங்குந்தானும்
  ஓஙகாரவடிவேலை யுவந்தானமுற்றே. 32

சுப்பிரமணியர்ஞானம் 32-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

காயகப்பல்.

ஏலேலோ ஏகரெதம் சர்வரெதம்
பிரமரெதம் ஏலேலோ ஏலலிலோ.

பஞ்சபூதப்பலகைகப்பலாய்சேர்த்து பாங்கான ஓங்குமரம் யாமரம்கட்டு நெஞ்சுகனம் புத்தி ஆங்காரஞ்சித்தம் மானுபி மானங்கயிராகச் சேர்த்து ஐந்தெழுத்தைக் கட்டி காக்காக ஏற்றி ஐம்புலந்தன்னிலேசுக்காநிறுத்தி நெஞ்சுகடாட்சத்தால் சீனிப்பாய் தூக்கி சிவனுடையதிருப்பொருளை சிந்தையில் நினைந்து தஞ்சலானந்தவெள்ளத்தில் தானே அகண்டரதம் போகுதடா ஏலேலோ ஏலேலோ. 1

களவையுங் கேள்வையுந் தள்ளுடாதள்ளு கருணைக் கடலிலே தள்ளுடா கப்பல் நிற்குணந் தன்னிலே தள்ளுடா தள்ளு நிறைந்தபரிபூரணத்தால்தள்ளுதடாகப்பல் மூக்கணை மூன்றையுந் தள்ளுடாதள்ளு முப்பாழுக்கப்பாலே தள்ளுடாகப்பல் திக்குதிசையெங்கும் தள்ளுதடா தள்ளு திருமந்திரஞ்சொல்லி தள்ளுடா கப்பல் பக்கமுடன்கீழ்மேலும் தள்ளுடாதள்ளு பரவெளிக்கப்பாலே போகுதடாகப்பல் யேலேலோ யேலேலோ. 2

தந்தைதாய் சுற்றமும் சகலமு மறந்து தாரம் சகோதரம் தானதும் மறந்து பந்தமும் நேசமும் பாசமுமறந்து பதினுலோகமும் தனையும்மறந்து இந்திரியங்கள்இரட்சித்த கப்பலிலேறி யேகாந்தமானதொரு கடலிலேதள்ளி அந்திரமானவெளி அருளானந்தவெள்ளத்தில் அழுந்துதையாகப்பல் யேலேலோ யேலேலோ. 3

காயகப்பல்-முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் ஞானம் - 13

கர்ப்பமென்னவெகுதூரம் போகவேண்டாம்
கனமலையில்குவடுகளி லலேபவேண்டாம்
சர்ப்பமென்னநாகமது லொருதலையில்நின்று
சாகாதகால்கண்டு முனையிலேறி
நிர்ப்பமென்றுமனமுறுத்து மனதில்நின்று
நிஜமானகருநெல்லி வெண்சாறைகாணும்
சொற்பமென் அவிட்டுவிடா லலேந்துபோவாய்
துரியமென்றபராபரதிற் சென்றுகூடே. 1

கூடப்பாதுரியமென்ற வாலைவீடு
கூறியநாதாக்கள் மயேஸ்வரமேயென்பார்
நாடப்பா அவள்தனையே பூசைபண்ணு
நந்திசொல்லுசிங்காரந் தோணுநதோணும்
மூடப்பாசிகாரவரை யெல்லாந்தோணும்
ஊமையென்ற அமிர்தவெள்ளம் வூரலாகும்
தேடப்பாமிதுதேடு காரியமாகுஞ்
செகத்திலேயிதுவல்லோ சித்தியாதே. 2

ஊமென்றபூரணந்தான் சுழிமுனையிற்பாரு
அழகானவிந்துநிலை சந்திரனிற்பாரு
ஓமென்றரீங்காரம் புருவமையம்பாரு
வுத்தமனேவில்லென்ற வீட்டிற்காணும்

வாமென்ற அவள்பாதம் பூசைபண்ணு
மற்றொன்றும் பூசையல்லமக்காள் சொன்னேன்
பாலென்றபரமனல்லோ முதலெழுத்தாம்
பாடினேன்வேதாந்தம் பாடினேனே. 3

பாடுகிறபொருளெல்லாம் பதிவேயாகும்
பதியில்நிற்குமக்ஷரந்தான் அகாரமாகும்
நாடுகின்றபரமனது ஓங்காரமாகும்
நலம்பெரியபசுதானே உகாரமாகும்
நீடுகின்றசுழிமுனைமேல் தாரையாகும்
நினைறதொருயிடகலையை நாதவிந்தாம்
மூடுகின்றூங்கார வித்தையாகும்
வெளியான அரியெழுத்தை யூணிப்பாரே. 4

ஊணியதோர்ஓங்காரம் மேலுமுண்டு
வுத்தமனே கேளுண்டு யூணிப்பாரு
ஆணியம்நடுநாடி நடுமேமூட்டும்
ஆச்சரியமெழுத்தெல்லாம் அடங்கிநிற்கும்
பேணியாயிருக்குமடா அஞ்சுவீடு
யேகாந்தமாகி யெழுத்தைப்பாரு
தேரணிபோற்காணுமடா அந்தவீடு
சொல்லாதேவொருவருக்குந் துறந் திட்டானே.

துறந்திட்டேன்மேல்மூலங் கீழ்மூலம்பாரு
துயரமாய்நடுநிலையை யூணிப்பாரு
அறைந்திட்டேன்நடுமூலம் நடுநடிப்பார்
அப்பவல்லோவரைதாக்கும் தாரைகாணும்
உரைத்திட்டஐவருந்தான் னடனங்காணும்
ஒளிவெளியும்சிலம்பொலியுமொன்றாய்காணும்
னிறைந்திட்டபூரணமு மிதுதானப்பா
நிஜமானபேரொளிதா னிலைத்துப்பாரே. 6

சும்மாநீபார்க்கையிலே மனத்தையப்பா!
சுழிமுனையிலோட்டியங்கே காலைப்பாரு
அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
அப்பவலலோகாயசித்தி யோகசித்தி
உம்மாவுஅம்மாவும் அதிலேகாணும்
ஒருமனதாயச்சுழிமுனையில்மனத்தைபூணு
நம்மாலேவானதெல்லாஞ் சொன்னேனப்பா
நாதாக்களிதைபாரும் பாடார்காணே. 7

காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சத்து
கனலெம்பிகண்ணிலே கடுப்புற்றேன்றும்
பூணுகின்றயிடகலையில் பரம்போமோடும்
பொல்லாததேகமென்று லுருகிப்போகும்
ஆணுவங்களானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
அத்துவிததுரியாஷ்ட மாடிநிற்கும்
லூணிபதோரெழுத்தையெல்லாந தேவியாகும்
ஓங்காரக்கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. 8

உணரவென்றுற்சந்திரனி லேறிபாவுப்
ஒடியங்கேதலையென்ற யொற்றத்தில்நில்லு
அணுவென்றால்மனையாகுஞ் சிவனேயுச்சு
அகரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகுங்
கணுவென்னவிற்புருவ மகண்டவீதி
கயிலாயமென்றதென்ன பரத்தின்வீடு
துணுவென்னசூரியன்றன் னெருப்பைக்கண்டு
தாணென்றயிடரியிலே தாங்குதாங்கே. 9

மூவெழுத்தும் ஈரெழுத்துமாகினின்றே
மூலமதையறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்
ஊவெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவேகண்டறிந்தோ னவனேயாசான்

யாவருக்குந்தெரியாது வறிந்தோமென்று
அவரவர்கள்சொல்வாக்க ளறியமூடர்
தேவரோடுமாலயனுந் தேடிக்காணார்
திருநடனக்காணமுத்திசித்தியாமே. 10

ஈரெழுத்துமோ ரெழுத்துமாகியங்கே
யியங்கிநிற்குமசைவையப்பா மூலத்துள்ளே
வேரெழுத்தும்வித்தெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலேமுளைத்தெழுந்து விளங்கிநிற்கும்
சீரெழுத்தையூணிநல்ல வாசியேறி
தெருவீதிகடந்தமணிமண்டபத்து
தாளரத்துட்பொருளாம் பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவருக்குசித்தி முத்திதருகுந்தானே 11

ஏகமேனுமோரெழுத்தின் பயனைப்பார்த்து
யெடுத்துரைத்துமிவ்வுலகி லெவருமில்லை
ஆகமங்கள்நூல்கள்பல கற்றுக்கொண்டு
அறிந்தோமென்பார்மவுனத்தை அவனைநீயும்
வேகாத்தலைசாகாக்கால் விரைந்துகேளு
அதையெடுத்துரைப்பவனே ஆசானாகும்
தோகமதிலோரெழுத்தைக் காண்போன்ஞானி
திருநடனங்காண முத்திசித்தியாமே. 12

குருவானயுமைபாக னெனக்குத்தந்த
கூறியஞானமது பத்தின்மூன்றும்
பொருளாகச்சொல்லிவிட்டே னப்பாநீங்கள்
பொருளறிந்தாற்பூரணமும் பொருந்திகாணும்
அறியார்களிந்நூலைப் பழித்தபோக
ளருநரகிற்பிசாசெனவே யடைந்துவாழ்வார்
அருளாகஆராய்ந்து பார்க்கும்பேர்கள்
ஆகாயம்நின்றநிலை யறியலாமே. 13

அகஸ்தியர்ஞானம்-13

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வால்மீகர் அருளிய

சூத்திரஞானம்-16.

இருள்வெளியாய்நின்றசிவ பாதம்போற்றி
எழுத்திலுடைவிபரத்தை விரித்துசொல்வேன்
அருவுருவாய் நின்றதுவே யெழுத்தகாகும்
ஆதியந்தம் அண்டபிண்ட மதுவேயாகும
திருவுருவாய் ரவிமதியால் நின்றரூபம
சிவசத்தி திருமாலின் ரூபமாகும
வருமுருவே சிவசத்தி வடிவமாகும்
வந்ததிலும் போனதிலு மனதைவையே. 1

வந்ததுவும் போனதுவும் வாசியாகும
வானில்வரும ரவிமதியும் வாசியாகும்
சிந்தைதெளிந திருப்பவனே யவனேசித்தன்
செகமெலாஞ் சிவமென்று யறிநதோன்சித்தன்
நந்தியென்றவாகனமே தூலதேகம்
நால்முகனே கண்மூக்குசெவிநாக்காகும்
தந்திமுகன் சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
தந்தைதாய் ரவிமதியென் றறிநதுக்கொள்ளே. 2

அறிந்துகொள்ளும் * பூரகமே சரிதைமார்க்சம்
அடங்கின்ற () கும்பகமே கிரிகைமார்க்கம்
பிரிந்துவரும் ரேசகமே 0 யோகமார்க்கம்
பிசகாமல் நின்றுறவே ஞானமார்க்கம்

---

* பூரகம்-இழுக்கிறது. () கும்பகம-அடக்கிறது 0ரேசகம்-விடுகிறது.

மறிந்துவுடல் புருகின்ற பிராணவாய்வு
மகத்தான சிவசத்தி அடங்கும் வீடு
சிறந்துமனத் தெளிவாகி சேர்நதோனசித்தன்
சிவசிவா அவனவனென் றுரைக்கலாமே. 3

ஆமப்பாவுலகத்தில் பெருநூல்பார்த்தோர்
அவரவர்கண்டத்தையெல்லாம் சரிதையென்பார்
ஓமப்பா கல்லைசெம்பை தெய்வமென்று
உறுகுவார் பூசிப்பார் கிரிகையென்பார்
வாமப்பா யோகமென்று காய்கனியைத்தின்று
வாய்பேசா வூமையைப்போல் திரிகுவார்கள்
காமப்பா ஞானமென் விண்டுமேலும்
காக்கைபித்தன் மிருகம்போல் சுத்துவாரே 4

சுத்துவார்பெருநூலைப் பார்த்து பார்த்து
தூஷிப்பா ருலகத்தி சிறிதுபேர்கள்
தெத்துவா ரவர்பிழைக்க வகைவேஷம்
தேகத்தி லணிந்துகொண்டு திரிகுவார்கள்
பத்துவார் குருக்களென்பார் சீஷரென்பார்
பையவே தீக்ஷைவைப்பார் தீமையென்பார்
கத்துவார் திரிமூர்த்தி தாமேயென்று
காரணத்தை யறியாத கசடர்தானே. 5

தானென்ற வுலகத்தில் சிறிதுபேர்கள்
சடைபுலித்தோல் காஷாயம் தாவடம்பூண்டு
ஊனென்ற உடம்பெல்லாம் சாம்பல்பூசி
உலகத்தில் யோகியென்பார் ஞானியென்பார்
தேனென்ற சிவபூசை தீட்சையென்பார்
திருமாலை கண்ணாலே கண்டோமென்பார்
கானென்ற காட்டுக்கு ளலைவார்கோடி
காரணத்தை யறியாமல் கதறுவாரே. 6

கதறுகின்ற பேர்களைப்பா கோடாகோடி
  காரணத்தைக்கண்டவர்கள் கொஞ்சம்கொஞ்சம்
பதறுகின்ற பேர்கலெல்லாம் பராபரத்தைப்
  பத்திநின்று பார்த்தவர்கள் சுருக்கமப்பா
உதறுகின்ற பேர்களெல்லா முலகத்துள்ளே
  உதித்தகலை தன்னுள்ளே யறியமாட்டார்
சிதறுகின்ற பேர்களைப்போல் சிதறிடாமல்
  சிவசத்தி வரும்போதே தன்னில்நில்லே. 7

நில்லென்ற பெரியோர்கள் பாஷையாலே
  நீடுலகம் தன்னுக்குள் நாலுவேதம்
வல்லமையாய் சாஸ்திரங்க ளிருமூன்றுக
  வயிர்பிழைக்க புராணங்கள் பதினெட்டாக
கல்லுகளைக் கறைப்பதுபோல் வேதாந்தங்கள்
  கட்டினு ரவரவர்கள் பாஷையாலே
தொல்லுலகில் நால்சாதி யனேகஞ்சாதி
  தொடுத்தார்க ளவரவர்கள் பிழைக்கத்தானே. 8

தானென்ற வுலகத்தி லில்லாவிட்டால்
  தன்பெருமை யாலழிந்து சகதில்வீழ்வார்
ஊனென்ற வுடம்பெடுத்தா லெல்லாமவேணும
  உலகத்தி லவரவாகள் பாஷைவேணும்
மானென்ற சிவகாமி சிவனுங்கூடி
  மாமுனிவர் முகமபாதது மறைநூல்சொன்னார்
தேனென்ற சிவகாமி யருளினாலே
  திரட்டினார் வெகுகோடி தேசபாஷை 9

தேசத்தின் பாஷைதனை யறிந்திடாமல்
  தெளிவாகத் தாமுரைப்பார் பாஷைபார்ததோர்
ஆசிப்பா ருலகத்தில் கண்டதெல்லாம்
  ஆச்சரியந் தனைக்கண்டு மறந்துபோவார்.

வாசிதனை யறியாத சண்டிமாண்பர்
வார்த்தையினால் மருட்டிவைப்பார்
நாசிநுனிதனிநடுவில் சிவத்தைக்கண்டோர்
நானமுகனும் திருமாலும் சிவனுந்தானே. 10

சிவசிவா பதினெண்பேர் பாடற்செல்லாம்
திறவுகோல் வால்மீகன் பதினாறுக்கும்
சிவம்பெத்த சித்தரெல்லா மென்னாலபார்த்து
சிவனோடேகோள்கள்சொன்னார் சினநதார்நாதன்
அவமாகிப் போகாமல் சிவனாத்தாரத்தினை
அருளினால் துறந்துசொன்னேன் உலகுக்காக
நலமான நவக்கிரகங்கள் தன்னுக்குள்ளே
நாக்குவாய் செவிமூக்கு அதனுள்பாரே. 11

நாக்குவாய் செவிமூக்கு மத்திக்கப்பால்
நடுவீதி குய்யமுதல் வுச்சிதொட்டு
தாக்குவாம் அங்கெனறே அதிலேமுட்டு
தாயாரைப்பூசித்து வேதம் வோது
வாக்குவாய் அசையாமல் மவுனங்கொண்டு
வாசிவரு மிடத்தில்மனம் வைத்துக்காரு
நீக்குவாய் வாசிபொடு மனந்தான்புக்கில்
நினைவுஅதி லடங்கிவரும் வரிசைகாணே. 12

காணரிது பெவராலு மிருசுவாசம்
காண்பவனே சிவசித்தன வனேயாகும்
பூணரிதுவுலகத்தி லிந்நூல் கிட்டில்
பூலோகசித்தனென்ன வுரைக்கலாகும்
காணரிது சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
காட்டாதே மூடருக்கு யிந்நூலதன்னை
தோணரிது விழிமபக்கம் சும்மாப்போமே
சொல்லரிது சூட்சமத்தை சொன்னேனப்பா. 13

சூட்சமின்னால் சொல்லுகிறேன் வாசிகான
சூட்சாதி சூட்சத்தைத் துறக்கப்போகா
சாட்சியில்லை துணையில்லை கேழ்வியில்லை
சந்தேக மொன்றுமில்லை விழியைக்காண
காட்சியென்ன கற்பதத்தில் வசிக்குமாப்போல்
காரணத்தைக் கண்ணுலே கண்டிருக்க
ஆட்சிதருமுமையாளை யப்படியேகண்டேன்
ஆனந்ததிருக்கூத்தின் நடக்கைக்காரே. 14

காற்பதற்கு பத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
காய்கனிகள் பஞ்சரசம் பரமான்னங்கள்
ஏற்கையுட னுண்டுகொண்டு சிவத்தைக்காரு
என்மக்காள் சித்தருட குருநூல்பாரு
ஆத்துமத்துக் கழிவில்லா திருக்கவேணும்
அவரவர்கள் நித்தியகர்ம நடத்தவேணும்
தீர்க்கமுட னின்றவர்க்கு வாசிசித்தி
சிறப்புடனே பதினாறும் பலிக்குந்தானே. 15

தானவனாய் யிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
தன்னுக்குள் தானிற்க யிடமும்வேணும்
வானவனாய் நின்றதற் கெல்லாஞ்சித்தி
வானுக்குள் மனமிருக்க மதிபோலகாணும்
தேனவனாஞ் சித்தருக்குத் தெகிட்டாமூலி
சிரசப்பா வுடலுக்குப் பதியேயாகும்
கோனென்றவட்டத்துள் நடுவேநின்றால்
குமரியவள் வாலைசிறுபெண் தான்தேவி
கோனவனா யிருக்கவென்று குறியைச்சொன்னேன்
குவலயத்தில் பதினாறுங் குருகத்தானே 16

வால்மீகர்ஞானம்-16.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநாமாவளித்திரட்டு.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

நேரிசை வெண்பா.

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச்சுகத்தவனே-மன்னவனே
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்னருள் சரண்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாக்- ஆதிதாளம்.

சிவசிவசஜ்முக கணநாதா, சிவகுணவந்தித குணநீதா, சிவசிவசிவசிவதத்துவபோதா, சிவகுருபரசிவசண்முகநாதா, சிவசிவசிவசிவசின்மயதேஜா, சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராஜா.

அம்பலத்தரசே யருமருந்தே
யானந்தத்தேனே யருள்விருந்தே 1

பொதுநடத்தரசே புண்ணியனே
புலவரெலாம்புகழ் கண்ணியனே 2

மலைதந்மகளே மடமயிலே
மதிமுகவமுதே யிளங்குயிலே 3

ஆனந்தக்கொடியே யிளம்பிடியே
யற்புதத்தேனே மலைமானே 4

சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா
சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராஜா 5

படனவிவேக பரம்பரவேதா
நடனசபேச சிதம்பரநாதா 6

அரிபிரமாதியர் தேடியநாதா
அரகரசிவசிவ வாடியபாதா 7

அந்தணவங்கண வம்பரபோகா
அம்பலநம்பர வம்பிகைபாதா 8

அம்பரவிம்ப சிதம்பரநாதா
அஞ்சிகரஞ்சித குஞ்சிதபாதா 9

தந்திரமந்திர யந்திரபாதா
சங்கரசங்கர சங்கரநாதா 10

கனகசிதம்பர சங்கரபுரஹர
அனகபரம்பர சங்கரஹாஹர 11

சகலகலாண்ட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண 12

இக்கரைகடந்திடி லக்கரையே
இருப்பதுசிதம்பரச் சர்க்கரையே 13

என்னுயிருடம்பொடு சித்தமதே
இனிப்பதுநடராச புத்தமுதே 14

ஐயாதிருச்சபை யாடகமே
ஆடுதலானந்த நாடகமே 15

உத்தரஞான சிதம்பரமே
சித்தியெலாந்தரு பம்பரமே 16

அம்பலவாசிவ மாதேவா
வம்பலவாவிங்கு வா வா வா 17

நடராசனெல்லார்க்கு நல்லவனே
நல்லவெலாஞ்செய வல்லவனே 18

ஆனந்தநாடகங் கண்டோமே பர
மானந்தமோனகங் கொண்டோமே 19

சகளவுபகள நிட்களநாதா
உகளசததள மங்களபாதா 20

சந்ததமுஞ்சிவ சங்கரபசனம்
சங்கீதமென்பது சற்சனவசனம் 21

சங்கரசிவசிவ மாதேவா
வெங்களையாட்கொள்ள வா வா வா 22

அரகரசிவசிவ மாதேவா
  அருளமுதந்தர வாவாவா 23
நடனசிகாமணி நவமணியே
  திடனுகமாமணி சிவமணியே 24
நடமிடுமம்பல நன்மணியே
  புடமிடுசெம்பல பொன்மணியே 25
உவட்டா தசித்திக்கு முள்ளமுதே
  தெவிட்டாதுதித்திக்குந் தெள்ளமுதே 26
நடராசவள்ளலை நாடுதலே
  நந்தொழிலாம்விளை யாடுதலே 27
அருட்பொதுநடமிடு தாண்டவனே
  யருட்பெருஞ்சோதி யென்னுண்டவனே ()
நடராசமாணிக்க மொன்றதுவே
  நண்ணுதலாணிப்பொன் மன்றதுவே 29
நடராசபலமதுநம்பலமே
  நடமாடுவது திருவம்பலமே 30
நடராசர்பாட்டே நறும்பாட்டு
  ஞாலத்தார்பாட்டெல்லாம்வெறும்பாட்டு ()
சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டு,
  சீவர்கள்பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு 32
அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டு
  அல்லாதபாட்டெல்லா மருட்பாட்டு 33
அம்பலவாணனை நாடினனே
  அவனடியாரொடுங் கூடினனே 34
தம்பதமாம்புகழ் பாடினனே
  தந்தனவென்றுகூத் தாடினனே 35
நான்சொன்னபாடலுங் கேட்டாரே
  ஞானசிதம்பர நாட்டாரே 36
இனிதுயர்படமாட்டேன் விட்டேனே
  யென்குருமேலாணை யிட்டேனே 37
இனிப்பாடுபடமாட்டேன் விட்டேனே
  ரென்னப்பன்மேலாணை யிட்டேனே 38

சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கந் துன்மார்க்கம் 39
நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயகரே
நடராசரேசபா நாயகரே 40
நான்சொல்லுமிதுகேளீர் சத்தியமே
நடராசரெனில்வரு நித்தியமே 41
நல்லாரெல்லார்க்குஞ் சபாபதியே
நல்வரமீயுந் தயாநிதியே 42
நடராசர் தன்னடை நன்னடையே
நடபுரிகின்றது மென்னிடமே 43
சிவகாமவல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
திருவளாுவன் சீர்ப்பிள்ளையே 44
சிவகாமவல்லியைச் சேர்ந்தவனே
சித்தெல்லாஞ்செய்திடத் தேர்ந்தவனே 45
இறவாவரந்தரு நற்சபையே
யெனமறைபுகழ்வது சிற்சபையே 46
என்னிருகண்ணு ளிருந்தவனே
இறவா தருள் மருந்தவனே 47
சிற்சபையப்பனை யுற்றேனே
சித்தியெலாஞ்செயப் பெற்றேனே 48
அம்பலவாணர் தம் மடியவரே
யருளரசான் மணி முடியவரே 49
அருட்பெருஞ்சோதியை கண்டேனே
ஆனந்தத்தெள்ளமு துண்டேனே 50
இருட்பெருமாயை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய்சித்தியைக் கொண்டேனே 51
கருணாநிதியே குணநிதியே
கதிமாநிதியே கலாநிதியே 52
தருணாபதியே சிவபதியே
தனிமாபதியே சபாபதியே 53
கருணாநிதியே சபாபதியே
கதிமாநிதியே பசுபதியே 54

சபாபதிபாதம் தபோபிரசாதம்
தயாநிதிபோதம் சகோதயவேதம் 55

கருணாம்பரபர கரசிரபவபவ
அருணாம்பரதர ஹரஹரசிவசிவ 56

கனகாகரபுர ஹரசிரகரதர
கருணாகரபர சுரவரஹரஹர 57

கனகசபாபதி பசுபதிநவபதி
அனகவுமாபதி யதிபதிசிவபதி 58

வேதாந்தபராம் பரசயசய
நாதாந்தநடாம் பரசயசய 59

ஏகாந்தசர்வேச சமோதம
பேகாந்தநடேச நமோநம 60

ஆதாம்பரவாடக வதிசயசய
பாதாம்புசநாடக சயசயசய 61

போதாந்தயுரேச சிவகாம
நாதாந்தநடேச நமோநம 62

ஜாலகோலகன காம்பரசாயக
காலகாலவன காம்பரநாயக 63

உபலசிரதல சுபகணவங்கண
சுகலகரதல கணபணகங்கண 64

அபயவரதகர தலபுரிகாரண
உபடபரதபத பரபரிபூரண 65

அகரவுகரசுப கரவரசிவகர
தகரவகரநவ புரசிரதினகர 66

வகரசிகரதின கரசசிகரபுர
மகரவகரவர புரஹரஹரஹர 67

பரமமந்திரிசக ளாகளகரணு
படனதந்திரநிக மாகமகரணு 68

அனந்தகோடிகுண கரகரசொலிதா
அகண்டவேதசிர காரைபலிதா 69

பரிபூரணஞான சிதம்பர
பதிகாரண நாதபரம்பர 70

சிவஞானப தாடக நாடக
சிவபோதப ரோகளகூடக 71

சகலலோகபர காரகவாரக
சபளயோகசர பூரகதாரக 72

சத்வபோதக தாரணதன்மய
சத்யவேத பூரணசின்மய 73

வரகேசரந்தம் கோதயகாரிய
பரபாசாந்த சுகோதயசூரிய 74.

பளிததீபக சோபிதபாதா
லளிதரூப ஸ்தாபிதநாதா 75

அனுர்தபேர்ப கருணைம்பகநாதா
அமிர்தரூப கருணைம்புசபாதா 76

அம்போருகபத அரஹரகங்கர
சம்போசிவசிவ சிவசிவசங்கர 77

சிதம்பரகாசா பரம்பிரகாசா
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா 78

அருட்பிரகாசம் பரப்பிரகாசம்
அகப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் 79

நடப்பிரகாசம் தவப்பிரகாசம்
நவப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் 80

நாதபரம்பரனே பரநாதசிதம்பரனே
நாததிகம்பரனே தாநாதசுதந்திரனே 81

ஞானநடத்தவனே பர ஞானபிடத்தவனே
ஞானவரத்தவனே சிவஞானபுரத்தவனே ()

ஞானசபாபதியே மறைநாடுசதாகதியே
தீனதயாநிதியே பர தேவியுமாபதியே. 83

புத்தந்தரும்போதா வித்தந்தருந்தாதா
நித்தந்தரும்பாதா சித்தந்திரும்பாதா. 84

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்விளக்கமாலை.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்கும் களிப்பருளுங்களிப்பே
காணார்க்குங்கண்டவர்க்கும் கண்ணளிக்குங்கண்ணே
வல்லார்க்குமாட்டார்க்கும வரமளிக்கும்வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்குமதியே
நல்லார்க்கும பொல்லார்க்கும் நடுநின்றநடுவே
நரர்களுக்குஞ்சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்குமநலமே
எல்லார்க்கும்பொதுவில்நட மிடுகின்றசிவமே
என்னரசேயான்புகலு மிசையுமணிந்தருளே. 1

தளி[illegible]றியேன்சிறி திங்கே வருந்தியபோததனைத்
த[illegible]னைகொண்டு தரியாதக்கணத்தே
பளி[illegible]றுமவவருத்தமெலாந் தவிர்த்தருளிமகனே
பயமுனக்கேனென்றென்னைப் பரிந்[illegible]த்தகுருவே
இனிப்புறுநன்மொழிபுகன்றென முடிமிசை மலர்க்கா
லிணையமர்த்தியெனையாண்ட வெனதுயிர்நற்றுணையே
கனித்தநறுங்கனியேயென் கண்ணேசிற்சபையில்
கலந்தநடத்தரசேயென் கருத்துமணிந்தருளே. 2

இருளிரவிலொரு மூலைத் திண்ணையில்நான் பசித்தே
இளைப்புடனே படுத்திருக்கவெனைத் தேடிவந்தே
பொருளுணவுகொடுத்துண்ணச் செய்வித்தே பசியைப்
போக்கியருள்புரிந்தவெனதன் புண்ணியநற்றுணையே
மருளிரவுநீக்கியெல்லா வாழ்வுமெனக்கருளி
மணிமேடைநடுவிருக்க வைத்தவொருமணியே
யருளுணவுமளித்தென்னை யாட்கொண்டசிவமே
யம்பலத்தென்னரசேயென் னலங்கலணிந்தருளே 3

நான்பசித்தபோதெல்லாந் தான்பசித்ததாகி
நல்லுணவுகொடுத்தென்னைச செல்வமுறவளர்த்தே
யூன்பசித்தவிளைப்பொன்றுந் தோற்றுதவகையே
யொள்ளியதெள்ளமுதெனக்கிங் குவந்தளித்தவொளியே
வான்பதிக்குநெடுமாற்கு நான்முகற்குமரிதாம்
வாழ்வெனக்கேயாகியுற வரமளித்தபதியே
தேன்பரித்தமலர்மணமே திருப்பொதுவில்ஞானத்
திருநடனஞ்செய்யரசே யென்சிறுமொழியேற்றருளே. 4

திசையறியமாட்டாதே திகைத்தசிறியேனைத்
தெளிவித்துமணிமாடத் திருத்தவிசிலேற்றி
நசையறியாநற்றவரு மற்றவருஞ்சூழ்ந்து
நயப்பவருட்சிலநிலையை நாட்டவைத்தபதியே
வசையறியாப்பெருவாழ்வே மயலறியாவறிவே
வாணடுவேயின்பவடி வாயிருந்தபொருளே
பசையறியாமனத்தவர்க்கும் பசையறிவித்தருளப்
பரிந்தநடத்தரசேயென் பாட்டுமணிந்தருளே. 5

நன்மையெலாந்தீமையெனக் குரைத்தோடித்திரியும்
நாய்க்குலத்திற்கடையான நாயடியேனியற்றும்
புன்மையெலாம்பெருமையெனப் பொருந்தருளிப்புலையே
பொய்யுரைமெய்யுரையாகப் புரிந்துமகிழ்ந்தருளி
தன்மையெலாமுடையபெருந் தவிசேற்றிமுடியுந்
தரித்தருளியைந்தொழில்செய் சதுரளித்தபதியே
யின்மையலாந தவிர்ந்தடியா ரின்பமுறப்பொதுவி
விலங்குநடத்தரசேயென் னிசையுமணிந்தருளே. 6

மதமென்றுஞ்சமயமென்றுஞ் சாத்திரங்களென்றும்
மன்னுகின்றதேவரென்றும் மற்றவர்கள்வாழும்
மதமென்றும்பதமடைந்த பத்தரநுபவிகளப்
பட்டனுபவங்களென்றும் பற்பலவாவிரிந்த
விதமொன்றுந்தெரியாதே மயங்கியவென்றனக்கே
வெட்டவெளியாயறிவித் திட்டவருளிறையே
சதமொன்றுஞ்சுத்தசிவ சன்மார்க்கபொதுவில்
தனிநடஞ்செய்யரசேயென் சாற்றுமணிந்தருளே. 7

அருளுடையாரெல்லாருஞ் சமரசசன்மார்க்க
மடைந்தவரேயாதலினு லவருடனேகூடி
தெருளுடையவருணெறியிற் களித்துவிளையாடிச்
செழித்திடுகவாழ்கவெனச் செப்பியசற்குருவே
பொருளுடையபெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச்சிவமே
போதாந்தமுதலாறும் நிறைந்தொளிருமொளியே
மருளுடையார்தமக்குமரு ணீக்கமணிப்பொதுவில்
வயங்குநடத்தரசேயென மாலையுமேற்றருளே. 8

காலையிலேயென்றனக்கே கிடைத்தபெரும்பொருளே
களிப்பேயென்கருத்தகத்தே கனிந்தநறுங்கனியே
மேலையிலேயிம்மையிலே வொருமையிலேதவத்தால்
மேவுகின்றபெரும்பயனும் விளைவையெலாந்தருமச்

சாலையிலேயொருபகலிற் றந்ததனிப்பதியே
சமரசசன்மார்க்கசங்கத் தலையமர்ந்தநிதியே
மாலையிலேசிறந்தமொழி மாலையணிந்தாடு
மாநடத்தென்னரசேயென் மாலையணிந்தருளே. 9

தலைகாலிங்கறியாதே திரிந்தசிறியேனைத்
தான்வலிந்தாட்கொண்டருளித் தடைமுழுதுந்தவிர்த்தே
மலைவறுமெய்யறிவளித்தே யருளமுதமருத்தி
வல்லபசத்திகளெல்லா மருவியிடப்புரிந்து
நிலையுறவேதானிமடி மயனுமொருவடிவாய்
நிறையநிறைவித்துயர்ந்த நிலையதன்மேலமர்த்தி
அலர்தலைப்பொருட்சோதி யரசுகொடுத்தருளி
யாடுகின்றவரசேயென் னலங்கலணிந்தருளே. 10

முறையீடு.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தறியேன்மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன்
மதியறியேன்விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன்
திருந்தறியேனதிருவருளின் செயலறியேனறந்தான்
செய்தறியேன்மனமடங்குந் திறத்திலோரிடத்தே
யிருந்தறியேனறிந்தோரை யேத்திடவமறியேன
னெந்தைபிரான் மணிமன்றமெய்தவறிவேனோ
விருந்திசைசொலவறியே னெங்ஙனநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்ன செய்வேனேதுமறிந்திலனே. 1

அகங்காரக்கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெறியவறியே
னறிவறிந்தவர்தணர்பாற் செறியுநெறியறியேன்
நகங்காணமுறுதவர்போல் நலம்புரிந்துமறியேன்
நச்சுமரக்கனிபோலே யிசைகனிந்துழன்றேன்
மகங்காணும்புவரெலாம் வந்துதொழநடிக்கும்
மணிமன்றந்தனையடையும் வழியுமறிவேனோ
கங்காணத்திரிகின்றே னெங்ஙனநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்ன செய்வேனேதுமறிந்திலனே. 2

கற்குமுறைகற்றறியேன் கற்பனகற்றறிந்த
கருத்தர்திருக்கூட்டத்திற் களித்திருக்கவறியேன்
நிற்குநிலைநின்றறியே னின்றாரினடித்தேன்
நெடுங்காமப்பெருங்கடலை நீந்துவகையறியேன்

சிற்குணமாமணிமன்றிற் றிருநடனம்புரியுந்
திருவடியென்சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறிவேனோ
இக்குணஞ்செய்துழல்கின்ற வெனங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே. 3

தேகமுறுபூதநிலைத் திறஞ்சிறிதுமறியேன்
சித்தாந்தநிலையறியேன் சித்திநிலையறியேன்
யோகமுறுநிலைசிறிது முணர்ந்தறியேன்சிறியே
னுலகநடையிடைகிடந்தே யுழைப்பாரிற்கடையேன்
ஆகமுறுதிருநீற்றி னொளிவிளங்கவிசைந்தே
யம்பலத்திலாடுகின்ற வடியையறிவேனோ
வேகவநுபவமறியே னெங்ஙனநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே. 4

வரையபரமார்க்கமொடு பரமார்க்கமறியேன்
மரணபயந் தவிர்த்திடுஞ்சன் மார்க்கமதையறியேன்
திரையறுதண்கடலறியே னக்கடலைக்கடந்தே
தெள்ளமுதமுணவறியேன் சினமடக்கவறியேன்
உரையுணர்வுகடந்ததிரு மணிமன்றந்தனிலே
யொருமைநடம்புரிகின்றார் பெருமையறிவேனோ
இரையுறுபொய்யுலகினிடை யெங்ஙனநான்புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேனென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்த மேலீடு.

இராகம்-சஹானா-ஆதிதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கையறனிலாதுநடுக் கண்புருவப்பூட்டு
கண்டுகளிகொண்டுதிறந் துண்டுநடுநாட்டு
ஐயர்மிகவுய்யும்வகை யப்பர்விளையாட்டு
ஆடுவதென்றேமறைகள் பாடுவதுபாட்டு. 1

சிற்சபையும்பொற்சபையுஞ் சொந்தமெனதாச்சு
தேவர்களுமூவர்களும் பேசுவதென்பேச்சு
இச்சமயவாழ்விலெனக் கென்னையினியேச்சு
என்பிறவித்துன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு. 2

ஐயருட்சோதியா சாட்சியெனதாச்சு
ஆரணமுமாகமும் பேசுவதென்பேச்சு

இவ்வுலகவாழ்வினெனக் கென்னையினியேச்சு
என்பிறவித்துன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு. 3

ஈசனருளாறகடலி லேற்றதொருவோடம்
ஏறிக்கரையேறினே னிருந்ததொருமாடம்
தேசுறுமம்மாடநடுத் தெய்வமணிப்பீடம்
தீபவொளிகளூடவுடன் சேர்ந்ததுசந்தோடம். 4

மேருமலையுச்சியில் விளங்குகம்பநீட்சி
மேவுதனமேலுலகில் வீறுமாசாட்சி
சேருமதிற்கண்டபல காட்சிகள் கண்காட்சி
செப்பலரிதாமிதற்கென் னப்பனருட்காட்சி. 5

தூரியமலைமேலுளதோர் சோதிவளநாடு
தோன்றுமதிலையர் நடஞ்செய்யுமணிவீடு
தெரியுமது கண்டவர்கள் காணிலுயிரோடு
செத்தவரெழுவாரென்று கைதாளம்போடு. 6

சொல்லாளப்பரிய சோதிவரைமீது
தூயதூரியப்பதியில் நேயமறையோது
எல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர் தம்மையுறும்போது
இறந்தாரெழுவாரென்று புரந்தாரையூது 7

சிற்பொதுவும்பொற்பொதுவும் நானறியலாச்சு
சித்தர்களும்முத்தர்களும் மேவுதென்பேச்சு
இப்பெரியவிவ்வுலகி லென்னையினியேச்சு
என்பிறவித்துன்பமெலா மின்றோடேபோச்சு. 8

வலதுசொன்னபேர்களுக்கு வந்ததுவாய்த்தாழ்வு
மற்றவரைச்சேர்ந்தவர்க்கும் வந்தநிலைத்தாழ்வு
வலதுபுசமாடநம்மால் வந்ததருள்வாழ்வு
மற்றுநரைச்சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுநல்வாழ்வு. 9

அம்பலத்திலெங்களைய ராடியநல்லாட்டம்
அன்பொடுதுதித்தவருக் கானதுசொல்லாட்டம்
வம்புசொன்னபேர்களுக்கு வந்ததுமல்லாட்டம்
வந்ததலையாட்டமன்றி வந்ததுபல்லாட்டம். 10

நாத்திகஞ்சொல்கின்றவர்தம் நாக்குமுடையார்க்கு
நாக்குருசிகொள்ளுவது நாறியபிணக்கு

சீர்த்திபெருமம்பலவர் சீர்புகன்றவாக்கு
செல்வாக்குநல்வாக்கு தேவர்திருவாக்கு. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேட்கைக் கொத்து.

தலைமகள் பாங்கியொடுகூறல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடிச் சந்தவிருத்தம்.

விண்படைத்தபுகழ்த்தில்லை யம்பலத்தானெவர்க்கும்
மேலானனன்பொருளை மேவுநடராஜனை
பணபடைத்தவெனையறியா விளம்பருவந்தனிலே
பரிந்துவந்துமாலையிட்டான் பார்த்தறியான்மீட்டும்
பெண்படைத்தபெண்களெலா மவமதித்தேயலது
பேசுகின்றார்கூசுகின்றேனை பிசசியெனலானேன்
கண்படைத்துங்குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோவவன்றன்
கணக்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 1

சித்தமணியம்பலத்தா னென்பிராணநாதன்
சிவபெருமானெம்பெருமான் செல்வநடராஜன்
வாய்த்தவெனையறியாத விளம்பருவந்தனிலே
மகிழ்ந்துவந்துமாலையிட்டார் மறந்துமுகம்பாரா
ராய்த்தகலைகற்றுணர்ந்த வணங்கலையார்தமக்கு
ளார்செய்தபோதனையோ வானாலுமிதுகேள்
காய்த்தமரம்வளையாத கணக்குமுண்டோவவன்றன்
கணக்கறிந்துவிடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 2

என்னுயிரிற்கலந்துகலந் தினிக்கின்றபெருமா
னென்னிறைவன்பொதுவினட மியற்றுநடராஜன்
றன்னையறியாப்பருவத்தென்னைமணம்புரிந்தான்
றனையறிந்தபருவத்தே யெனையறியவிரும்பான்
பினையன்றிமுன்னுமொரு பிழைபுரிந்தேனில்லை
பெண்பரிதாபங்காணல் பெருந்தகைக்குமழகோ
கன்னலென்றால்கைக்கின்ற கணக்குமுண்டோவவன்றன்
கணக்கறிந்துவிடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 3

தெருளமுதத்தனியோகர் சிந்தையிலுஞானக்
செல்வரறிவிடத்துநடஞ் செய்யுநடராஜன்
அருளமுதமளிப்பனென்றே யன்றுமணம்புணர்ந்தா
னிததரியானனுத்துணையு மநுபவித்துமறியேன்

மருளுடையானல்லனொரு வஞ்சகனுமல்லன்
மனமிரக்கமிகவுடையோன் வல்வினையேனளவி
விருளுடையார்போருக்கு மியல்பென்னையவன் றன்
னியல்பறிந்தும்விடுவேனோ வினித்தானென்றோழி. 4

சின்மயமாம்பொதுவினிலே தன்மயமாய்நின்று
திருநடஞ்செய்பெருங்கருணைச் செல்வநடராஜ
னென்மயநானறியாத விளம்பருவந்தனிலே
யென்னைமணம்புரிந்தனனீ தெல்லாருமறிவா
ரின்மயமில்லாதவர்போ லின்றுமணந்தருளா
திறையளவும்பிழைபுரிந்தே னில்லையவனிதயஞ்
சன்மயமேவன்சுவைக் கனிமயமேயென்னுங்
கணக்கறிந்துவிடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 5

எண்குணத்தானெல்லார்க்கு மிறைவனெல்லாம்வல்லா
னென்னகத்தும்புறத்துமுளா னின்பநடராஜன்
பெண்குணத்தையறியாத விளம்பருவந்தனிலே
பிச்சேற்றிமணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித்திருந்தேன்
வண்குணத்தாலநுபவநா னறியநின்றபொழுதில்
வந்தறியானின்பமொன்றுந் தந்தரியானவனும்
வெண்குணத்தானல்லன்மிகு நல்லனெனப்பலகால்
விழித்தரிந்துவிடுவேனோ விளம்பாயென்றோழி. 6

பொய்யாதபுகழுடையான் பொதுவினடம்புரிவான்
புண்ணியர்பாலண்ணியநற் புநிதநடராஜன்
கொய்யாயிவரும்பனைய விளம்பருவந்தனிலே
குறித்துமணம்புரிந்தனனென் மரித்தும்வரக்காணேன்
செய்யாதசெய்கையொன்றுஞ் செய்தறியேன்சிறிதுந்
திருவுளமேயரியுமற்றென் றொருவுலகத்தின்செயல்ச
னையாததென்றனுயிர் நாதனருட்பெருமை
நானறிந்தும்விடுவேனோ நவிலாயென்றோழி. 7

கண்ணனையானென்னுயிற் கலந்துநின்றகணவன்
கணக்கரியான்பிணக்கரியான் கருணைநடராஜன்
றண்ணனையாமிளம்பருவந்தன்னிலெனைத்தனித்துத்
தானேவந்தருள்புரிந்து தனிமாலைபுனைந்தான்
பெண்ணனையார்கண்டபடி பேசவுநான்கூசாப்
பெருமையொடுமிருந்தே னென்னருகையெலாமரிந்தா
னுண்ணனையாவகைவரவு தாழ்த்தனனின்றவன்றன்
னுளமறிந்துவிடுவேனோ வுரையாயென்றோழி. 8

ஊன்மறந்தவுயிரகத்தே யொளிநிறைந்தவொருவ
னுலகமெலாமுடையவ னென்னுடையநடராஜன்
பான்மறந்தசிறியவிளம் பருவமதின்மாலைப்
பரிந்தணிந்தான்றெரிந்தனிப் பருவமிதிற்பரியான்
றான்மறந்தானெனினுமிங்கு நான்மறக்கமாட்டேன்
றவற்றேரியவத்திழியச்சம்மதமும்வருமோ
கோன்மறக்குடியேபோன் மிடியேனுவன்றன்
குணமறிந்துவிடுவேனோ கூறாயென்றோழி. 9

தனித்தபரநாதமுடித் தலத்தின்மிசைதலத்தே
வலைவரெலாம்வணங்கநின்ற தலைவநடராஜ
னினித்தசுகமறிந்துகொளா விளம்பருவந்தனிலே
யென்புருவநடுவிருந்தா பின்புகண்டேனிலை
யனித்தமிலாவிசரிதம் யார்க்குரைப்பேனந்தோ
வவனறிவானானறிவே னயலறிவாருளரோ
துணித்தநிலைவிடுத்தொருநாற் சுத்தநிலையதனிற்
சுகங்கண்டும்விடுவேனோ சொல்லாயென்றோழி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதரிசனம்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவிமனக்குரங்காட்டம் பார்க்கமுடியதே
பதிவெறுத்தேனிதிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந்தவிர்ந்தே
னாவியுடல்பொருளையுன்பாற் கொடுத்தேனுன்னருட்பே
ராசைமயமாகியுனை யடுத்துமுயல்கின்றேன்
கூவியெனையாட்கொள்ள நினையாயோநினது
குறிப்பறியேன்பற்பலகால் கூவியிளைக்கின்றேன்
தேவிசிவகாமவல்லி மகிழுமணவாளா
தெருணிறைவானமுதளிக்குந் தருணமிதுதானே. 1

சட்டவிழ்ந்தகமலமெனக் கருத்தவிழ்ந்துநினையே
கருதுகின்றேன்வேறொன்றுங் கருதிலேனிதுதான்
சிட்டருளந்திகழ்கின்ற சிவபதியேநினது
திருவுளமேயறிந்துநான் செப்புதலென்மேல்
விட்டகுறைதொட்டகுறை யிரண்டுநிறைந்தனனீ
விரைந்துவந்தேயருட்சோழ புரிந்தருளுந்தருணந்
தொட்டதுநான் றுணிந்துரைத்தே னீயுணர்த்தவுணர்ந்தே
சொல்வதெலாவென்னறிவாற் சொல்வல்லேனன்றே. 2

காட்டையெலாங் கடந்துவிட்டே னாட்டையடைந்தனது, கடிநகர்ப்பொன்மதிற்காட்சிகண் குளிரக்கண்டேன், கோட்டையெலாங் கொடிநாட்டி கோலமிடப் பார்த்தேன், கோயிலின் வாயிலிலெ குறைகளெலாந் தவிர்ந்தேன், சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வசநின்றிடவே சித்தியெலாம் பெற்றேனென் றிருச்சிற்றம்பலமேல் பாட்டையெலாம் பாடுகின்ற னிதுதருணம்பதியே பலந்தருவென்னுளந்தனிலே கலந்து நிறைந்தருளே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரியேனென்றல்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பாநான் பற்பலகா லுரைத்ததென்னே யடியேனச்சமெலாந் துன்பமெலாமறுத்து விரைந்து வந்தே யிப்பாரிலிதுதருண மென்னையடைந்தருளி யெண்ணமெலா முடித்தென்னை யேன்றுகொளா யெனிலோ, தப்பாமலுயிர் விடுவேன் சத்தியஞ்சத்திய நினருளிணைக ளறிகவிதுதயவுடையோ ரெவர்க்குந், துப்பாகித்துணையாகித் துலங்கியமெய்த் துணையே சுத்தசிவானந்தவருட்சோதி நடத்தரசே. 1

படமுடியாதினித்துயரம் படமுடியாதரசே பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென், னுடலுயிராதியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன் னுடலுயிராதியவெல்லா முவந்தெனக்கேயளிப்பாய், வடலூறு சிற்றம்பலத்தேவாழ்வாரயென் கண்ணுண்மணியே யென் குருமணியே மாணிக்க மணியே நடனசிகாமணியே யெனனவமணியே ஞானநன்மணியே பொன்மணியே நடராஜமணியே.

உன்னை மறந்திடுவேனே மறப்பறியேன் மறந்தாலுயிராவிடுவேன் உணர்ந்தறியேயுன்றுணையிதுநீ யென்னைமறந்திடுவாயோ மறந்திடுவாயெனில் யாெனன்னசெய்வேனெங்குருவேயெனவர்க்குரைப்பே னெந்தாயன்னையினுந் தயவுடையாய நீமறந்தாயெனிலுமகிலமெல்லா மளித்திடு நின்னருளாமறவா தென்றேயின்னுமிகக் களித்திங்கேயிருக்கின்றேன் மறவேலிது தருண மருட்சோதியெனக்கு விரைந்தருளே. 3

பெரியனருட் பெருஞ்சோதிப்பெருங் கருணைப்பெருமான்பெரும்பக [illegible] பெரும்பேறன்றுனை [illegible] துதிக்கின்றேனேழைதுதித்தல் பெரிதலவிங்கே துதித்திடவென்றெழுந்தவரிய பெரும்பேசைக்கடல்பெரிதே பதுவென்னளவ கடந்திழுக்கின்ற தாதலினால விரைந்தே பரியவருளமு தளித்தே நினைந்துதிப்பித்தருள்வா யுலகமெலாங் களித்தோங்க வோங்குநடத்தரசே.

கவலையெலாந் தவிர்த்துமிகக் களிப்புறுநின்னையேகைதவித்துக்கண்களினீர்களிந்து சுரந்திடவே, சவலைமனசலமெலாந் தீர்ந்துசுகமாய்த் தானே தானாகியின்பத் தனிநடஞ்செயயிணைத்தாள், தவலருஞ்சீர்சொன்மாலைவனைந்து வனைந்தணிந்து தானாகிநானுடத் தருணமிதுதானே, குவலயத்தா ரதிசயிக்க வெழுந்தருளிவருவாய் குருவே யென்குற்றமெலாங் குணமாகக்கொண்டவனே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதனைக்கிரங்கல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடிச் சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படமாட்டே றுயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
பயப்படவுமாட்டே னுன் பதத்துணையேபிடித்தேன்
விடமாட்டேனேமாந்து விடமாட்டேன்கண்டீர்
மெய்ம்மையிதுநும்மாணை விளம்பினனும்மடியேன்
கெடமாட்டேன்பிறற்மொழிகள் கேட்டிடவுமாட்டேன்
கிளரொளியம்பலத்தாடல் வளரொளிநும்மடியலால்
நடமாட்டேனென்னுலத்தே நான்சாகமாட்டேன்
னல்லதிருவருளாலே நான்றானானேனே. 1

தாகாதகல்வியிலே தலைகாட்டிக்கெடுத்தீர்
சடையறியாக்கால்காட்டி தாம்பெறவுமளித்தீர்
மாகாதலுடையவனுன் மனங்களிவித்தழியா
வானமுதும்மெஞ்ஞான மருந்துமுணப்புரிந்தீர்
போகாதபுணர்லாலே சுத்தவுடம்பினராம்
புண்ணியரும்நண்ணரிய பொதுநிலையுந்தந்தீர்
ராகாதிபதிகளுநின் றேத்தவளர்க்கின்றீர்
கடராசரேநுமக்கு நானெதுசெய்வேனே. 2

வேதாந்தநிலையுமதா னந்தத்தேவிளங்கு
மெய்ந்நிலையுங்காட்டுவித்தீர் விளங்கியசித்தாந்தப்
போதாந்தநிலையுமப்பாற்புகலரிதாம்பெரிய
பொருணிலையுந்தெரிவித்தீர் புண்ணியரேநுமது
பாதாந்தமறிவித்தீர் சுத்தவடிவுடனே
பகர்பிரணவகாரப் பரிசுமெனக்களித்தீர்
நாதாந்தத்தனிச்செங்கோல் நான்செலுத்தக்கொடுத்தீர்
நடராசரேநுமக்கு நானெதுசெய்வேனே. 3

பாயிரமாமறைகளெலாம் பாடுகின்றபாட்டுன்
பாட்டேயென்றறிந்துகொண்டேன்பரம்பொருளுன்பெருமை
ஆயிரமாயிரங்கோடி நாவுடையோரெனினு
மணுத்துணையும்புகலரிதே லந்தோவிச்சிறியேன்

வாயிரங்காவகைபுலத் துணிந்தேனென்னுடைய
மனத்தாசையொருகடலோ வெழுகடலிற்பெரிதே
சேயிரங்காமுனமெடுத்தே யணைந்திடுந்தாயனையாய்
திருச்சிற்றம்பலம்விளங்குஞ் சிவஞானகுருவே.

அந்நாளிலடிச்சிறியே னம்பலவாயிலிலே
யருளைநினைந்தொருபுறத்தே யயர்ந்தழுதுநின்றேன்
முந்நாளில்யான்புரிந்த பெருந்தவத்தாலெனக்கு
முகமலர்ந்துமொழிந்த வருண்மொழியைநினைத்தந்தச்
செந்நாளையெதிர்பார்த்தே பன்னாளுங்களித்தேன்
சிந்தைமலர்ந்திருந்தேனச் செல்வமிகுதிருநாள்
இந்நாளேயாதலினா லெனக்கருள்வீரென்றே
னென்பதன்முன்னத்தீர்நும் மன்புலகில்பெரிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்லமருந்திம்	மருந்து-சுக
நல்கும் வைத்திய நாத	மருந்து-நல்ல
அருள்வடிவான	மருந்து-நம்முன்
அற்புதமாக வமர்ந்த	மருந்து
இருளற வோங்கு	மருந்து-அன்பர்க்
கின்புருவாக விருந்த	மருந்து- நல்ல
சஞ்சலதீர்க்கு	மருந்து-எங்குந்
தானேதானாகித் தழைக்கு	மருந்து
அஞ்சலென் றாளு	மருந்து-சச்சி
தானந்தமாக வமர்ந்த	மருந்து-நல்ல
வித்தகமான	மருந்து-சதுர்
வேதமுடிவில்விளங்கு	மருந்து
தத்துவாதீத	மருந்து-என்னைத்
தானாக்கிக்கொண்டதயாள	மருந்து - நல்ல
பிறப்பையொழிக்கு	மருந்து-யார்க்கும்
பேசப்படாத பெரிய	மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு	மருந்து-என்று
மென்றுமதுரித்தினிக்கு	மருந்து-நல்ல

அம்பலத்தாடு மருந்து-பா
மாநந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து
எம்பலமாகு மருந்து-வேளூ
ரென்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து:நல்ல 5

சேதப்படாத மருந்து-உண்டாற்
றேன்போலினிக்குந்தெவிட்டாமருந்து
பேசப்படாத மருந்து-மலைப்
பெண்ணிடங்கொண்டபெரிய மருந்து - நல்ல 6

பால்வண்ணமாகு மருந்து-அநிற்
பசுமை நிறமும் படர்ந்த மருந்து
நூல்வண்ண நாடு மருந்து-உள்ளே
நோக்குகின்றோர்களைநோக்கு மருந்து - நல்ல 7

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து-தன்னைப்
பாரா தவர்களைச் சேரா மருந்து
கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து-அது
கூலமருந் தென்று கொண்ட மருந்து-நல்ல 8

கோமளங்கூடு மருந்து-நலம
கொடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்ட மருந்து
நாமளவாத மருந்து-நம்மை
நாமறியும்படி நண்ணு மருந்து - நல்ல 9

மூவர்க் கரிய மருந்து-செல்வ
முத்துகுமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற்கினிய மருந்து-தைய
ஞாபகிகண்டு தழுவு மருந்து - நல்ல. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-அடாணா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குமுனக்குமிசைந்தபொருத்த மென்னபொருத்தமோ
இந்தப்பொருத்தமுலகில்பிறருக் கெய்தும்பொருத்தமே.

சரணம்.

தனக்குநிகரிங்கில்லாதுயர்ந்த தம்பமொன்றதே
தாவிப்போகப்போகநூலின் றாத்தினின்றதே

கணக்கத்திகைப்புற்றங்கேநானுங் கலங்கிவருந்தவே
கலக்கநீக்கித் தூக்கிவைத்தாய் நிலைபொருந்தவே. 1

இங்கோர்மலையினடுவி லுயர்ந்ததம்பநணுகவே
யேறிப்போகப்போகநூலி னிழைபோனுணுகவே
அங்கேதிகைத்துநடுங்கும்போதெனை னடுக்கநீக்கியே
யதன்மேலுயர்ந்தநிலையில்வைத்தா யடிமையாக்கியே. 2

இரவிற்பெரியவெள்ளம்பரவி யெங்குந்தயங்கவே
யானுஞ்சிலரும்படகி லேறியேமயங்கவே
விரவித்தனித்தங்கென்னையொருகன் மேட்டிலேற்றியே
விண்ணிலுயர்ந்தமாடத்திருக்க விதித்தாய்போற்றியே. 3

மேலைப்பாற்சிவகங்கையென்னுமோர் தீர்த்தந்தன்னையே
மேவிப்படிற்றவரிநீரில் விழுந்தவென்னையே
யேலத்துகிலுமுடம்புநனையா தெடுத்ததேயொன்றோ
வெடுத்தேன்கரத்திற் பொற்பூணணிந்தவிறைவனீயன்றோ

என்னதுடலுமுயிரும்பொருளு நின்னதல்லவோ
வெந்தாயிதனைப்பெறுகவெனநானின்றுசொல்லவோ
சின்னவயதிலென்னையாண்ட திறத்தைநினைக்குந்தோ
சித்தைநினைக்கக்கண்ணீர்பெருக்கி யுடம்பொனைக்குதே. 5

அப்பாநின்னையன்றியெங்கு மணைப்பாரில்லையே
யந்தேநின்னையன்றியெங்கு மருள்வாரில்லையே
எப்பாலவர்க்குநின்னையன்றி யிறைமையில்லையே
யெனக்குநின்மேலன்றியுலகி லிச்சையில்லையே. 6

அரசேயுன்னையணைக்கவெனக்கு ளாசைபொங்குதே
யணைப்போமென்றுமுண்மையாலென் றுவிதங்குதே
விரைசேர்பாதம்பிடிக்கவென்கை விரைந்துநீளுதே
மேவிப்பிடித்துகொள்ளுந்தோறு முவகையாளுதே. 7

தனியென்மேல்நீர்வைத்ததயவு தாய்க்குமில்லையே
தகுமைந்தொழிலும்வேண்டுந்தோறுந் தருதல்வல்லையே
வினவுமெனக்கென்னுயிரைப்பார்க்க மிகவுநல்லையே
மிகவுநான்செய்குற்றங்குறித்து விடுவாயல்லையே. 8

என்னையாண்டவண்ணமெண்ணி லுள்ளமுருகுதே
என்னைவிழுங்கியெங்குமின்ப வெள்ளம்பெருகுதே
உன்னவுன்னமனமுமுயிரு முடம்புமினிக்குதே
யுன்னோடென்னைவேறென் றெண்ணின்மிகவும்பணிக்குதே

உன்பேரருளைநினைக்குந்தோறு மிடம்புபொடிக்குதே
உண்டுபசிதீர்ந்தாற்போற்காதல் மிகவுந்தடிக்குதே
அன்பேயமையுமென்றபெரியவர் வார்த்தைபோயிற்றே
யன்போரணுவுமில்லாவெனக்கிங் கருளலாயிற்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் விலாசப்பத்து.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞானதேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலேதெய்வ
யானைமகிழ் பணிக்குன்றே யரசேமுக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரோசெவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம்
வீறுமுகம் பெருங்குணத்தோ ரிதயத்தோங்கும்
விளக்கமே யானந்த வெள்ளமேமுன்
தேறுமுகப் பெரிவருட் குருவாயென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே. 1

கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியேமுக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணேமெய்க் கருணைவாழ்வே
புண்ணியநன் னிலையுடையோ ருளத்தில்வாய்க்கும்
புத்தமுதே யானந்த போகமேசீ
ரெண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லா மெளிதிலீந்த
வென்னரசே யாறுமுகத் திறையாம்வித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவாயென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே. 2

பன்னிரு கண்மலர்ந்த கடலேஞானம்
பரஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்தகோவே
யென்னிருகண்மணியேயெந் தாயேயென்னை
யீன்றனேயென்னரசே யென்றன்வாழ்வே

மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின்மீதேறி
விரும்புமடி யார்காண மேவுந்தேவே
சென்னியினின் னடிமலரைத் தென்னைமுன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க்கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தி லாடுகின்றார் பாங்கிமாரே-அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே. 1

ஆடுகின்றசேவடிமேற் பாங்கிமாரே-மிக
ஆசைகொண்டுவாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே. 2

இன்பவடி வாய்ச்சபையிற் பாங்கிமாரே-நட
மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே. 3

ஈநவுடற்கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே-நட
நேசர்தமை யெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமாரே. 4

உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமாரே-யின்ப
வுருவாகி யோங்குகின்றா பாங்கிமாரே. 5

ஊனவுலகைக்கருதேன் பாங்கிமாரேமன்றில்
உத்தமருக்குறவானேன் பாங்கிமாரே. 6

கற்பனையெல் லாங்கடந்தார் பாங்கிமாரே-யென்
றன், கற்பனைக்குட்படுவாரோ பாங்கிமாரே. 7

கண்டிலர்நான்படும்பாடு பாங்கிமாரே-மூன்று
கண்ணுடையாரெனபாரையோ பாங்கிமாரே. 8

கன்மனமெல்லாங்கரைப்பார் பாங்கிமாரே-மனங்
கரையாரென்னளவிலே பாங்கிமாரே. 9

கள்ளமொன்று மறியேனென் பாங்கிமாரே-என்னை
கைவிடவுந் துணிவாரோ பாங்கிமாரே. 10

கற்பழித்துக் கலந்தாரே பாங்கிமாரே-இன்று
கைநழுவ விடுவாரோ பாங்கிமாரே. 11

கண்டவரெல்லாம்பழிக்க பாங்கிமாரே என்ற
ன், கற்பையழித்தேயொளித்தார் பாங்கிமாரே. 12

காமனைக்கண்ணாலெரித்தார் பாங்கிமாரே-என்ற
ன், காதலைக்கண்டறிவாரோ பாங்கிமாரே. 13

காவலையெல்லாங்கடந்து பாங்கிமாரேஎன்னை
கைகலந்தகள்ளரவர் பாங்கிமாரே. 14

காணவிழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே-கொண்
டு, காட்டுவாரையறிந்திலேன் பாங்கிமாரே. 15

கிட்டவரவேண்டுமென்றார் பாங்கிமாரே-நான்
கிட்டுமுன்னே யெட்டிநின்றார் பாங்கிமாரே. 16

கிந்நரங்கேயென்றிசைத்தார் பாங்கிமாரே-நான்
கேட்பதன்முன்சேட்படுத்தார் பாங்கிமாரே. 17

கிள்ளையைத் தூதா விடுத்தேன் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுவரக்காணேனையா பாங்கிமாரே. 18

கீதவகைபாடிநின்றார் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுமதிமயங்கினேன் பாங்கிமாரே. 19

கீழ்மைகுறியாமலென்னைப் பாங்கிமாரே-மனக்
கேண்மைகுறித்தாரேயென் பாங்கிமாரே. 20

கீடமனையேனையும் பாங்கிமாரே-அடிக்
கேயடிமைகொண்டாரன்று பாங்கிமாரே. 21

குற்றமெலாங்குணமாய் பாங்கிமாரே-கொள்
ளுங், கொற்றவனென்கொழுநர்காண் பாங்கிமாரே. 22

குற்றமொன்றுஞ்செய்தறியேன் பாங்கிமாரேஎன்னை
கொண்டுகுலம்பேசுவாரோ பாங்கிமாரே. 23

குஞ்சிதப்பொற்பாதங்கண்டார் பாங்கிமாரே-உள்ள
குறையெல்லாந்தீருங்கண்டீர் பாங்கிமாரே. 24

கூற்றுதைத்தபாதங்கண்டீர் பாங்கிமாரேநாங்கள்
குடைக்கெல்லாங்குலதெய்வம் பாங்கிமாரே. 25

கூறரியபதங்கண்டு பாங்கிமாரே-களி
கொண்டுநிற்கவிழைந்தேனே பாங்கிமாரே. 26

கூடல்விழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே-அது
கூடுவண்ணங்கூட்டிடுவீர் பாங்கிமாரே. 27

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையறிந்தின்பமுற வெண்ணிலாவே-ஒரு
தந்திரஞ்சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே. 1

நாதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே-அங்கே
நானும்வரவேண்டுகிறேன் வெண்ணிலாவே. 2

சச்சிதானந்தக்கடலில் வெண்ணிலாவே-நானுந்
தாழ்ந்துவிழவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே. 3

இராப்பகலில்லாவிடத்தே வெண்ணிலாவே-நானும்
இருக்கவெண்ணிவாடுகின்றேன் வெண்ணிலாவே. 4

தேசுநிறமாய்நிறைந்த வெண்ணிலாவே-நானுஞ்
சிவமயமாய்விழைந்தேன் வெண்ணிலாவே. 5

போதநடுவூடிருந்த வெண்ணிலாவே-மலப்
போதமறவேண்டுகின்றேன். வெண்ணிலாவே. 6

ஆருமறியாமலிங்கே வெண்ணிலாவே-ஆரு
ஆளர்வருவாரோசொல்வாய் வெண்ணிலாவே. 7

அந்தரங்கசேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே-யெங்க
ளையர்வருவாரோசொல்வாய் வெண்ணிலாவே. 8

வேதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே-மல
வேதையுளதுவேதுசொல்வாய் வெண்ணிலாவே. 9

குண்டலிப்பால்நின்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே-அந்த
குண்டலிப்பால்வேணடுமென்றேன்வெண்ணிலாவே. 10

ஆதியந்தமென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே-அந்த
ஆதியந்தமாவதென்ன வெண்ணிலாவே. 11

வித்திலாமலேவிளைந்த வெண்ணிலாவே-நீதான்
விளைந்தவண்ணமேதுசொல்வாய் வெண்ணிலாவே. 12

முப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே-அந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே. 13

நானதுவாய்நிற்கும்வண்ணம் வெண்ணிலாவே. ஒரு
ஞானநெறிசொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே 14

ஞானமாய் விளங்கும் வெண்ணிலாவே-என்னை
நானறியச்சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே
வாசிவாசியென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே-அந்த
வாசியென்னபேசுகண்டாய் வெண்ணிலாவே
ஐந்தலைப்பாம்பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
அம்பலத்தினின்றதென்ன வெண்ணிலாவே
ஓரெழுத்திலைந்துண்டென்பார் வெண்ணிலாவே அது
ஊமையெழுத்தாவதென்ன வெண்ணிலாவே
அம்பலத்திலாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
ஆடுகின்றவண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே
அந்தரத்திலாடுகின்ற வெண்ணிலாவே-அவர்
ஆடும்வகையெப்படியோ வெண்ணிலாவே
அணுவிலணுவாயிருந்தார் வெண்ணிலாவே-எங்கு
மாகிநின்றவண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே
அண்டபகிரண்டமெல்லாம் வெண்ணிலாவே-ஐயர்
ஆட்டமென்றுசொல்வதென்ன வெண்ணிலாவே
அம்பலத்திலாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-என்னை
ஆட்டுகின்றாரிப்பரத்தே வெண்ணிலாவே. 23

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்சிக்கண்ணி

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்-உசி

பல்லவி.

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தே கண்டகாட்சிகள்;
அற்புதக்காட்சியடி !அம்மா அற்புதக்காட்சியடி.

சோதிமலையொன்று தோன்றிற்றதிலொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி அம்மா
வீதியுண்டாச்சுதடி ஆணிப்

வீதியிற்சென்றனவ் வீதிநடுவொரு
மேடையிருந்ததடி அம்மா
மேடையிருந்ததடி.

மேடையிலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி அம்மா
கூடமிருந்ததடி.

கூடத்தைநாடவக் கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி அம்மா
மாடமிருந்ததடி

ஏழ்நிலைக்குள்ளு மிருந்தவதிசயம்
என்னென்றுசொல்வனடி அம்மா
என்னென்றுசொல்வனடி

ஓர்நிலை தன்னி லொளிர்முத்துவெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி அம்மா
சீர்நிலமாச்சுதடி.

பாரோர்நிலையிற் கருநீலஞ்செய்ய
பவளமாச்சுதடி அம்மா
பவளமாச்சுதடி

மற்றோர்நிலையில் மரகதப்பச்சைசெம்
மாணிக்கமாச்சுதடி அம்மா
மாணிக்கமாச்சுதடி

பின்னோர்நிலையிற் பெருமுத்துவசிரம்
பேர்மணியாச்சுதடி அம்மா
பேர்மணியாச்சுதடி.

வேறோர்நிலையில் மிகும்பவளத்திரன்
வெண்மணியாச்சுதடி அம்மா
வெண்மணியாச்சுதடி.

புகலோர்நிலையிற் பொருந்தியபன்மணி
பொன்மணியாச்சுதடி அம்மா
பொன்மணியாச்சுதடி.

பதியோர்நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்
படிகமதாச்சுதடி அம்மா
படிகமதாச்சுதடி. ஆ

பொற்றம்பங்கண்டேறும் போதுநான்கண்ட
புதுமையென்சொல்வனடி அம்மா
புதுமையென்சொலவனடி. ஆ

ஏறும்போதங்கே யெதிர்ந்தவகைசொல்
வென்னளவல்லவடி அம்மா
வென்னளவல்லவடி. ஆ

ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி அம்மா
ஆகவந்தார்களடி ஆ

வந்துமயக்க மயங்காமல்நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி அம்மா
வல்லபம்பெற்றேனடி ஆ

வல்லபத்தாலநத மாதம்பத்தேறி
மணிமுடிகண்டேனடி அம்மா
மணிமுடிகண்டேனடி. ஆ

மணிமுடிமேலோர் கொடுமுடிநின்றது
மற்றதுகண்டேனடி அம்மா
மற்றது கண்டேனடி ஆ

கொடுமுடிமேலா யிரத்தெட்டுமாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்தடி அம்மா
கோயிலிருந்ததடி. ஆ

கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றனடி அம்மா
கூசாதுசென்றனடி. ஆ

கோபுரவாயிலுட் சத்திகள்சித்தர்கள்
கோடிபல்கோடியடி அம்மா
கோடிபல்கோடியடி. ஆ

ஆங்கவர்வண்ணம் வெவ்வண்ண செவ்வண்ணமுன்
ஐவண்ணமாகுமடி அம்மா
ஐவண்ணமாகுமடி ஆ

அங்கவரெல்லாமிங் காரிவரென்னவு
மப்பாலேசென்றனடி அம்மா
அப்பாலேசென்றனடி. ஆ

அப்பாலேசென்றேனங் கோர்திருவாயிலில்
ஐவரிருந்தாரடி அம்மா
ஐவரிருந்தாரடி.

மற்றவர்நின்று வழிகாட்டமேலோர்
மணிவாயிலுற்றேனடி அம்மா
மணிவாயிலுற்றேனடி. ஆ

எண்ணுமவ்வாயிலிற் பெண்ணேடாணாக
விருவரிருந்தாரடி அம்மா
இருவரிருந்தாரடி. ஆ

அங்கவர்காட்ட வணுகத்திருவாயில்
அன்பொடுகண்டேனடி அம்மா
அன்பொடுகண்டேனடி. ஆ

அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென்
அம்மையிருந்தாளடி அம்மா
அம்மையிருந்தாளடி. ஆ

அம்மையைக்கண்டே னவனருள்கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி அம்மா
அமுதமுமுண்டேனடி. ஆ

தாங்குமவளருளாலேநடராஜர்
சந்நிதிகண்டேனடி அம்மா
சந்நிதிகண்டேனடி. ஆ

சந்நிதியிற்சென்றுநான்பெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி அம்மா
சாமியறிவாரடி. ஆணிப்

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி அம்மா அற்புதக்காட்சியடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்-உசி.

வானத்தின்மீது மயிலாடக்கண்டேன்
மயில்குயிலாச்சுதடி அக்கச்சி
மயில்குயிலாச்சுதடி.
துள்ளலைவிட்டுத் தொடங்கினேன்மன்றுடும்
வள்ளலைக்கண்டேனடி அக்கச்சி
வள்ளலைக்கண்டேனடி.
சாதிசயச் சுழக்கைவிட்டேனருட்
சோதியைக்கண்டேனடி-அக்கச்சி
சோதியைக்கண்டேனடி.
பொய்யையொழித்துப் புறப்பட்டேன்மன்றுடும்
ஐவரைக்கண்டேனடி அக்கச்சி
ஐவரைக்கண்டேனடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுத்தறியும்பெருமான்மாலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைமயங்கித் தியங்குகின்றநாயேனை
முந்தைவினைதொலைத்துன் மொய்கழற்காளாக்காதே
நிந்தையுறுதோயா னிகழவைத்தநீதியதோ
வெந்தைநீயொற்றி யெழுத்தறியும்பெருமானே. 1

மத்தனை வன்னெஞ்சகனை வஞ்சகனைவன்பிணிகொள்
பித்தனை வீணாட்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையா யுனறன் முளரித்தாட்காளாக்க
வெத்தனை நாட்செல்லு மெழுத்தறியும்பெருமானே.

நன்னெறிசேரன்பர் தமை நாடவுநின் புகழின் [க்கு
சென்னெறியைச்சேர்ந்திடவுஞ்செய் தாயெனக்குன
முன்னறியேன்பின்னறியேன் மூடனேனைமா றிங்
கென்னறிவேனையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 3

மைப்பிடியுங்கண்ணார் மயலுழக்கச்செய்வாயோ
கைப்பிடியவுன் றன் கழல்கருதச்செய்வாயோ
யிப்படியென் றப்படியென் றன்னறிவேனுன்சித்த
மெப்படியோவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 4

நில்லாவுடம்பை நிலையென்றேநேசிக்கும்
பொல்லாதநெஞ்சம் புலையனே னிவ்வுலகிற்
சொல்லாமனநோயா மற் சோர்வுற்றலையுமல்ல
லெல்லாமறிவா யெழுத்தறியும்பெருமானே. 5

தீதறிவேனன்கணவுஞ் செய்யேன்வீணாட்போக்கும்
வாதறிவேன்வஞ்சகனேன் வல்வினையேன்வாய்மையி
லே,சூதறிவேன் மாலயனுஞ்சொல்லரியநின்பெருமை
யாதறிவேனையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 6

மாறாதவன்பிணியான் மாழாந்துநெஞ்சயர்ந்தே
கூறாததுன்பக் கொடுங்கடற்குள்வீழ்ந்தபடியே
யாறாதரற்றியழு கின்றேனின்செவியி
லேறாதோவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே 7

உண்ணாடும்வல்வினையா லோயாப்பிணியுழந்து
புண்ணாகநெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளாவுன்றன் கருணையெனக்களிக்க
வெண்ணாயோவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே.

புன்செய்கைமாறாப் புலையமடங்கையர்தம்
வன்செய்கையாலே மயங்குகின்றவஞ்சகனேன்
கொன்செய்கைமாறாத கூற்றன்வருவானே
லென்செய்வேனையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 9

சங்குடையான்றாமரையான்றண்முடியுங் காண்ப
ரிதாங், கொங்குடையகுன்றை குளிர்சடையாய்
கோதையொரு, பங்குடையாயேழைமுகம் பாராது
தள்ளிவிட்டா, லெங்கடைவேனையா வெழுத்தறியு
ம்பெருமானே. 10

மன்றினிடைநடஞ்செய் மாணிக்கமாமலையே
வென்றிமழுக்கையுடைய வித்தகனேயெனவென்று
கன்றினபார்ந்தழுமென் சண்ணீர்துடைத்தருள
வென்றுவருவா யெழுத்தறியும்பெருமானே. 11

மன்னளவிற்சோதிமணிபோல்வாய்மாதவத்தோர்
தென்னளவும்வேணிச் சிவனேயென வொருக்காற்,
சொன்னளவிற் சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா
என்பரது, வென்னளவிற்காணே னெழுத்தறியும்
பெருமானே. 12

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றேனை
லுந, தன்போல்வா யென்னீன்ற தாய்போலவாய்
சார்ந்துரையாய், பொன்போல்வாய் நின்னருளிப்
போதடியேன் பெற்றேனே, லென்போல்வாரில்லை
யெழுத்தறியும் பெருமானே. 13

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்
ணியர்க, டாமாந்திநின்னடிக்கீழ் சார்ந்துநின்றாரை
யோநான், காமாந்தகாரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூ
டி, யேமாந்தேனெற்றி யெழுத்தறியும்பெருமானே.

பன்னரும்பிப்பார்நடையிற் பாடுழன்றபாதகனேன்
றுன்னியநின்பொன்னடியைச் சூழாதேனாயிடினும்
புன்னிகரேன்குற்றம் பொறுக்கப்பொறுப்புனக்கே
யென்னருமைத்தாய்நீ யெழுத்தறியும்பெருமானே.

வீட்டுக்கடங்கா விளையாட்டுப்பிள்ளையெனத்
தேட்டுக்கடங்காத தீமனத்தாலாந்துயரம்
பாட்டுக்கடங்காநின் பத்தரடிப்புகழ்போ
லேட்டுக்கடங்கா தெழுத்தறியும்பெருமாளே. 16

பன்னுமனத்தாற் பரிசிழந்தபாதகனேன்
றுன்னுமலவெங்கதிரோன் சூழ்கின்றசோடையினு
னின்னருணீர்வெட்டு நிலைகலங்கிவாடுகின்றே
னின்னுமறியாயோ வெழுத்தறியும்பெருமானே. 17

கல்லைநிகராங்கடைய மனம்போங்காநெறியிற்
புல்லைமதித்தையோமைம் பூவிழந்தபொய்யடியே
ஞெல்லைபடுகின்றவொரு வேதனைதனக்கோ
ரெல்லையே னெழுத்தறியும்பெருமானே. 18

பொன்னைமதித்தையாநின் பொன்னடியைப்போ
ற்றுத, கன்னிகருநெஞ்சாற்கலங்குகின்றகைதவனே
னின்னலுழக்கின்ற வேழைகட்கு மேழைகண்டா,
யென்னைவிடாதே யெழுத்தறியும்பெருமானே. 19

மாசுவரேயென்னு மலக்கடலில்வீழ்ந்துலகோ
ராசுவரேவென்ன வலையேனையாளாயேல்
கூசுவரேகைகொட்டிக் கூடிச்சிறித்தடியா
ரேசுவரேயொற்றி யெழுத்தறியும்பெருமானே. 20

ஊர்சொல்வேன்பேர்சொல்வேனுத்தமனே நின்றி
ருத்தா, சீர்சொல்வேனென்றனை சேர்க்காதகற்று
வையே, னேர்சொல்வாயுன்றனக்குநீதியிதல்லவென்
றே,யார்சொல்வாரையாவெழுத்தறியும்பெருமானே

நீக்கமிலாமெய்யடியர் நேசமிலாப்பொய்யடியே
னூக்கமிலாநெஞ்சத்தி னேட்டலகச்செய்வாயே
றூக்கமிலாவானந்தத் தூக்கமன்றிமற்றுமிங்கோ
ரேக்கமிலேனொற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே. 22

போகின்றவஞ்சகரைப் போக்கியுன்றன்பொன்ன
டிக்கா' ளாகின்றமேலோ ரடிவழுத்தா நாயேற்குப்,
பாகின்றனிச்சுவையிற் பாங்காநின்னருளை, யீகின்ற
தென்றோ வெழுத்தறியும்பெருமானே. 23

ஊழையகற்றவுளவறியாப்பொய்யனிவன், பீழை
மனநம்மைப் பெறுதம்மனங்கொடிய, தாழையென
வெண்ணியென்னைத் தள்ளிவிட்டாலென், னேழை
நாஞெற்று யெழுத்தறியும்பெருமானே. 24

மடுக்கமுடியாமல் விருட்டிற்சென்றுமனம்
கடுக்கமுடியாப்புலனுற் கட்டிச்சுமக்கவைத்த
தொடுக்கமுடியாத துன்பச்சுமையையினி
யெடுக்கமுடியாதே யெழுத்தறியும்பெருமானே.

முள்ளளவுநெஞ்சமுழுப் புலையமாதர்களாங்
கள்ளளவுநாயிற் கடைப்பட்டவென்றனக்கு
வள்ளளவுமன்பரிக் குதவுமுன்ருட்கன்பொருசிற்
றெள்ளளவுமுண்டோ வெழுத்தறியும்பெருமானே.

பண்ணமுடியாய் பரிபவங்கொண்டிவ்வுலகி
னண்ணமுடியா நலங்கருதிவாடுகின்றே
னுண்ணமுடியாவமுதா முன்னையன்றிஎவ்வவர்க்கு
மெண்ணமுடியாதே யெழுத்தறியும்பெருமானே.

வெங்கொளித்தேள்போன்றவினையாள்வெதும்பிமன
மங்கொளிக்கா துன்னை யழைத்தழுதுவாடுகின்றே
னிங்கொளிக்காநஞ்சமுண்ட வென்னருமையப்பாநீ
எங்கொளித்தாயொற்றி எழுத்தறியும்பெருமானே

பித்தனைக்துங்காமப் பெருங்பேய்மயக்குமயல்
வித்தனைத்தாமாவானம் பொய்வீறுமழுக்காறுசினங்
கொத்தனைத்தாம்வஞ்சங் கொலைமுதலாம்பாவங்க
ளித்தனைக்குநான்கா னெழுத்தறியும்பெருமானே

ஒல்லையேநஞ்சனைத்து முண்டதயாநிதிநீ
யல்லையோநன்றிந கயர்வேன்முன்வந்தொருசொற்
சொல்லையோவொற்றியூர் தூயதிருக்கோயிலுணீ
யில்லையோவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 30

நினையுடையாய்நீயன்றி நேடிலெங்குமில்லாதாய், மனையுடையார்மக்களெனும் வாழ்க்கையிடைபட்டவமே, யினையுடையா னென்றிக்கெனையாள்வதுன்கடனே, யெனையுடையாம் யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. 31

திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்.

கலிவிருத்தம்.

தாயின்மேவிய தற்பரமேமுல்லை
வாயின்மேவிய மாமணியேயுன்றன்
கோயின்மேவிநின் கோமலர்த்தாடொழா
தேயின்மேவி யிருந்தனனென்னையே. 1

தில்லைவாய்ந்த செழுங்கனியேதிரு
முல்லைவாயின் முதற்சிவமூர்த்தியே
தொல்லையேனுன்றன றாய்திருக்கோயிலி
னெல்லைசேரவின் றெத்தவஞ்செய்ததே. 2

வளங்கொளுமுல்லை வாயிலின்மேவிய
குளங்கொளுங்கட் குருமணியேயுனை
யுளங்கொளும்படி யுன்றிருக்கோயிலிக்
களங்கொணெஞ்சினன் கண்டதுங்கண்டதே.

மலையிலாமுல்லை வாயிலின்மேவிய
விலையிலாமணி யேவிளக்கேசற்றுங்
கொலையிலாதவர் கூடுநின்கோயிலின்
தலைநிலாவத் தவமெனசெய்வதே. 4

சீர்சிறக்குந்திரு முல்லைவாயிலி
லேர்சிறக்கு மியன்மணியேகொன்றைத்
தார்சிறக்குஞ் சடைக்கனியேயுன்ற
னூர்சிறக்க வுறுவதெவ்வெண்ணமே. 5

சேர்கொள்பொய்கைத் திருமுல்லைவாயிலிற்
பாற்கொள்வண்ணப் பரஞ்சுடரேவிடை
மேற்கொள்சங்கர னேவிமலாவுன்றன்
கார்காளன்பர் கலங்குதனன்றதோ 6

வண்ணமாமுல்லை வாயிலின்மேவிய
வண்ணலேயமு தேயரசேதுதற்
கண்ணனேயுனைக் காணவந்தோர்கெலா
நண்ணருந்துயர் நல்குதனன்றதோ. 7

மண்ணிநோக்கி வளர்முல்லைவாயிலவாழ்
கண்ணுன்மாமணி யேகரும்பேயுனை
யெண்ணுமன்ப ரிழிவடைந்தாலது
பண்ணுநின்னருள் பாரிடைவாழ்கவே. 8

தீதிலாத்திரு முல்பருங்குன்றமே
கோதிலாத குணப்பெருங்குன்றமே
வாதிலாதுனை வாழ்த்தவந்தோர்தமை
யேதிலாரென் றிருப்பதுமென்கொலோ. 9

தேசுலாவிய சீர்முல்லையில்வாழ்
மாசிலாமணி யேமருந்தேசற்றுங்
கூசிடாமனின் கோயில்வந்துன்புகழ்
பேசிடாத பிழைபொறுத்தாள்வையே. 10

நடேசர் கும்மி.

பல்லவி.

கொம்மியடிப்பெண்கள் கொம்மியடி-இரு
கொங்கைகுலுங்கவே கொம்மியடி

அநுபல்லவி.

நம்மையாளும்பொன் னம்பலவாணனை
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி பதம்பாடிக்கும்மியடியுங்கடி.

சரணங்கள்.

காமமகற்றிய தூயனடி சிவ
காமசௌந்தரி நேயனடி
மாமறையோதுசெவ் வாயனடி மணி
மன்றெனுஞானவா காயனடி. 1

ஆனந்தத்தாண்டவ ராஜனடி நமை
யாட்கொண்டருளிய தேஜனடி
வானந்தமாமலை மங்கைமகிழ்வடி
வாளனடிமண வாளனடி. 2

கல்லைகனிவிக்குஞ் சுத்தனடிமுடி
கங்கைக்கருளிய கர்த்தனடி
தில்லைச்சிதம்பர சித்தனடி தேவ
சிங்கமடி யுபர்தங்கமடி. 3

பெண்ணொருபால்வைத்த மத்தனடி சிறு
பிள்ளைகறிகொண்ட பித்தனடி
மண்ணிநமக்கருள் அத்தனடி மிக
நல்லனடியெல்லாம் வல்லனடி. 4

அம்பலத்தாடல்செய் ஐயனடி யன்ப
ரன்புக்கெளிதரு மெய்யனடி
துன்னைமுடிக்கணி தூயனடி சுபஞ்
சோதியடிபரஞ் சோதியடி. 5

சிவநாமாவளித்திரட்டு-முற்றிற்று.